

özgür gelecek

1 - 15 OCAK 1995 SAYI: 42 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

TKP(ML) TMLGB'DEN MOLOTOFLAMA
SAYFA 4
DERSİM- OVACIK KÖYLÜLERİNDEN
MEKTUP
SAYFA 4
AKŞAM LİSELERİNE KAPATMA
SAYFA 11
YENİ BİR MÜCADELE YILINA GİRERKEN,
1994 YILINA KISA BİR BAKIŞ
SAYFA 12- 13- 14
TC. EKONOMİSİNİN SEFALETİ 1995
YILINDA DA SÜRECEK
SAYFA 15
AZALARAK YAŞAYANLARLA, ÇOĞALARAK
ÖLENLER
SAYFA 19
BİR ACIZLIK GÖSTERGESİ: DAYAK
SAYFA 21
DEMOKRATİK LİSE KURULTAYI YAPILDI
SAYFA 22

Emekçiler tehditlere rağmen alanlardaydı

Devletin tüm tehditlerine ve kötü hava koşullarına rağmen, 20 Aralık günü, tüm Türkiye'de meydanlar emekçilerle dolup taştı.

Yüzbinlerce kamu çalışanı grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları, savaşız, sömürsüz, özgür, demokratik Türkiye için ve 1995 bütçesini, ücretlerin dondurulmasını protesto için 20 Aralık'ta hizmet üretimini durdurdular.

Onbinlerce, kamu çalışanı, işçi sınıfının ve diğer emekçi kesimlerin de desteğini alarak, egemenlerin tüm tehditlerine rağmen sloganlarıyla, pankartlarıyla alanları doldurarak egemenlere gözdağı verdiler.

"TKP(ML)'li olmak, TKP(ML) iradesi etrafında saf tutmaktır!"

KÖK, darbeci saflarda kalan PÜ, AU, savaşılar ve sempatanlara çağrı yaparak parti iradesi saflarına dönmelerini istedi. *Sayfa 4*

Katiller aramızda

26 aralık günü Ankara DGM'nin Sivas Katliamı Davası kararıyla beraber, tutuklu sanık sayısı 21'e düştü. *Sayfa 10*

Gerillaya bir faşist saldırı daha başlatıldı

Faşist TC. kuvvetleri Tunceli'nin Kutu Dağı ve Munzurlar'da, yeni bir operasyon başlattılar. Gücünü halktan alan halk savaşıları, haklı olmanın getirdiği güçle dimdik ayakta geliyor, güçleniyor *Sayfa 22*

TKP(ML) GYDB açıklama yaptı

GYDB, "Tasfiyeciler tarafından demagojilerle saptırılmaya çalışılan, parti değerlerinin, partiye kazandırılması meşru ve doğrudur" açıklamasını yaptı. *Sayfa 5*

Ayhan Uzala serbest bırakıldı

Gözaltına alındıktan sonra serbest bırakılan Ayhan Uzala, İHD'de yapmış olduğu basın açıklamasında polisin kaybetme girişimini teşhir etti. *Sayfa 22*

Parlamentoda kavga

Geçtiğimiz haftalarda, TBMM salonu yine alışıldık seslerle inliyordu: "Hayvan!", "Eşşek oğlu eşşek!"... *Sayfa 9*

Deri işçileri kavgayla bileniyor

Grev nedeniyle Cihangir Deri fabrikası patronu 200 jandarmayla gece geç saatlerde, zorla, fabrikadan mal çıkardı. Bunun üzerine Tuzla Deri işçisi tüm fabrikalarda üretimi durdurup, protesto yürüyüşü yaptı

Çevre halkının ve öğrencilerinde katılımıyla sayısı 5 bini bulan kitle yürüyüş eşnasında hep bir ağızdan "İşçinin Katili, Patron-Ağa Devleti" sloganını haykırdı. *Sayfa 11*

Sivas'ın Alevi köylerinde provokasyon

Sivas'ın Sivrialan köyüne, kontrgerilla tarafından mektup gönderildi. Kontrgerilla, kötü bir dille PKK imzasını kullanarak köylüyü korucu olmaya teşvik ediyor. *Sayfa 5*

Maraş Katliamı protesto edildi

Maraş Katliamı 16. yıldönümünde protesto edildi. Çeşitli eylemlerle, yapılan konuşmalarda, sorumlusunun devlet olduğu ve katliamların bugün de hâlâ devam ettiği belirtildi. *Sayfa 10*

Okurdan mesajlar

Doğru olan herşey mutlaka güçlenir

Uzun bir dönemden beri Proleterya partisinde olan bitenleri uzaktan takip ettim. Gelişmeleri ve çelişmeleri titizlikle inceledim. Sizlerde bildiği gibi DABK ve Konferans kanadının birliği gerçekleşmişti, ne yazık ki uzun sürmeyip acı bir ayrılık süreci yaşandı. İlken yüreğim paramparça olmuştu, sanki ikiye bölünmüştü yüreğim. Nitekim öyle de, ama bir konuyu noktalamak istiyorum. 2,5 yıl yurtdışında kaldım, oradaki örgütlülüğü çok iyi biliyorum, o dönemler DABK sempozyanını idim, birlik sürecinin tartışmaları başlamıştı. Bir fiil içinde de oldum, ben her zaman ilkeli bir birliği savunmuşum ve birlik gerçekleşti, bir grup arkadaş anti-birlikçi idi. Onlara içimden kızılıyordum, bir kısmı mücadeleyi askıya aldı, ben o dönem şunu savunuyordum: Yurtiçi mücadele esas, yurt dışı tali. Ama süreç şunu gösterdi; bizim insiyatifimizi yani tabanı hiçe saydılar, tam bir ilkesizlik yaşandı, oysa ki tabanı olmayan şeyin tavanı olamazdı. **Devrimci insan sorgulayan ve yargılayandır.** Ben ve benim gibiler bunu yapamadık, onlar kendilerini ve bizi kandırdılar. *İşte efendim şu şu konularda birlik oldu.* Tek çare savunmak kalmıştı oysa ki ilkeler önemliydi, parti ve AK'de bir çok olaylar yaşanırken tabandan gizlendi, bardak taşkıktan sonra herkes su yüzüne çıktı. Hangi mantık kabul edebilir? Bir olay olsun, diyelim ki, aman hal bu aramızda kalsın, bize gönül verenler bilmesin, sen gel ha olmadı. İşte olmazda, devrimcilerle alay edilemez. Şimdilik susalım, yeri gelince kozlar elimize geçince yapacağımızı yaparız. Yaptınızda ama bizi kaybettiniz. Bizler uyandık, devrimciyiz dedik. Sorgumuz ve yargımız gerçekleşti. Böylede olmak zorundaydık. İnsanlığın biricik umudu olan Proleterya partisini yalnız bırakamazdık. Sizlerin korsan yayınlarını ve hala çıkarttığınız yayınlarınızı ve diğer yayınları inceledik, üzgünüm ama iki yüzünlük ve kariyerist yüzünüzü gördük, saf tuttuk artık, inanıyoruz doğru bizi en güçlü yapacaktır.

İlk derginizi okuduğumda bir takım şeyleri ciddiye almadığınızı bu meseleyi kapattığınızı yani muhatap almadığınızı, ilk sayfalarda yazmışsınız ama baştan sona bu konuları tekrar işlemişsiniz. Lütfen arkadaşlar kendinizle çelişmeyin. Gözümde çarpan ne biliyorsunuzuz. Tanıdığım en yetenekli insanlar sizi terkedip KOK saflarında yer tutmuş. Bu sizi derinden düşündürmeli. Bu yara kapanırken derinleştirmek istemezdim, geçte olsa elime kalem alıp sizleri uyarmaya çalıştım, her insan yetenekli değildir yazıp çizmede, benim sizin kadar yeteneğim kesinlikle yok. Güzel yazılarınızdaki becerikliğinizi ve marifetlerinizle sizi kutluyorum, yolunuz açık olsun arkadaşlar.

Doğru bizi mutlaka en güçlü yapacaktır. Kastamonulu bir işçi

Merhaba Umut Yayımçılık çalışanları,

Altıncağ mücadelemizde zorlu bir yılı daha geride bırakırken, gelecek günlerin bizi özgür geleceğimize

daha da yakınlaştırması umuduyla yeni yılınızı kutluyor, MLM hattı doğrultusunda, zorluklara boyun eğmeden yürüttüğünüz yayın faaliyetlerinizde başarılar diliyorum.

Alhas Doğan
Özel Tıp Cezaevi
İskenderun

Değerli dostlar,

Tarihin gerçek yapıcılarını, tarihe zaferin dipnotunu düşmeye kararlılıkla ilerliyorlar. Sömürgeci faşist diktatörlüğün, tüm saldırı ve katliamları karşısında can pahasına ödenen bedellerle, '94 yılında direncin güzelliğini yaşayan Kürt-Türk emekçi halklarımızın '95 yılında güçlendirip-ilerleterek zafere bir adım daha yaklaşacağına inanımız sonsuzdur. Bu inançla, yeni yılınızı devrimci sıcaklığımızla kutluyor, mücadelenizde başarılar diliyoruz. Devrimci selamlar.

İskenderun Özel Tıp Cezaevi
MLKP-K Tutsakları

Sevgili Umut Yayımçılık emekçileri,

Yeni yılınızı kutluyor, özlemle beklediğimiz o güzel günler de buluşmak umuduyla, yayın hayatınızda başınız dik, yüreği sağlam, sıkılı yumruklarınızla başarılar diliyorum. Hasretle kucaklıyorum.

Hüseyin Çakıroğlu/ Mersin

Değerli dostlar;

Halkımızın 16 yıllık zorlu ve bir o kadar da kararlı yürüyüşünü, siz değerli dostlarla paylaşma arzusu ve coşkusu içindeyiz.

Tarihe gömülmek istenen halkımız, özgücü olan özgürlük hareketinin başlattığı başkaldırıyla, insanlığa ve bilime vereceği çok şey vardır. Bu vesileyle, özgürlük hareketimizin 17. kuruluş yıl dönümüne girerken, siz değerli basın emekçilerini saygıyla selamlıyorum

İskenderun Cezaevi
PKK Tutsakları

Merhaba Umut Yayımçılık çalışanları;

Özgürlük ve sosyalizm mücadelesinde zaferin şafağına girdiğimiz '94 yılını geride bırakırken; '95 yılının; Kürt ve Türk halkının şahsında tüm emekçi halkların özgürlük, barış ve kardeşlik yolunda zaferin yakalanacağı bir dönüm noktası olması temennisıyla, siz emek kahramanlarının yeni yılını kutlar, başarı dileklerimizle çalışmalarınızda üstün başarılar diliyor, selam ve sevgilerimizi sunarız.

Özel Tıp Cezaevi B/3 Koğuş
Mehmet Ali ARTUK
Bartın

Bizim başımız da dik (midir?)

Küçülen, "insan"çıların, altında ezildikleri büyük trajedilerin yaşandığı Türkiye'de; duyarsızlık "çaresizliğin çaresi" oluyor. Neo liberal vahşetin kontrgerilla cumhuriyetinde; "faili meçhul cinayetler" kundaklamalar, gözaltında "kaybolmalar", köy yakmaları "olağan"laşıyor.

Sağır, dilsiz, devinimsiz, etkisiz, ilgisizce küçülen "insan"çıklar; büyük trajedilerin yaşandığı Türkiye'de, "yaklaşan felaket"in yolunu açıyorlar....

Açıkça ifade edelim: EYLÜLİST SOPANIN ve "DEĞİŞİM" HAVCUNUN, budala "demokrat"lara çevirdiği küçülen "insan"çık; roboğa çevrilmiş duyarsızlıklar manzumesidir. Kontrgerilla cumhuriyetinin "suç ortağı"dır.

"Vatan, millet, sakarya..." hamasetinin büyük ulus şövenizmiyle, körleştirilip/ duyarsızlaştırılan küçülen "insan"çıklar; Weimar cumhuriyetinin Almanya'sındaki 1933 Reichstag yangınından, 3 Aralık 1994'te Özgür Ülke gazetesi'nin havaya uçurulmasına kadar uzanan yelpaze içinde bulabilirsiniz... Yıkımların suçu, sadece yakanların değil; yangına seyirci kalan küçülen "insan"çılarıdır da...

Özgür Ülke'nin "bu ateş sizi de yakar" diyerek ifade etmek istediği gerçeği, küçülen "insan"çıklar anlayabiliyor mu?...

"Faili meçhul" diyorlar!... Galle'nin, Sokrat'ın, Hallac-ı Mansur'un, Şeyh Bedrettin'in, Pir Sultan Abdal'ın, Martin Luther King'in "faili meçhul"mu ki; Özgür Ülke'nin "faili meçhul" olsun?.. Faili, ta başından beri belli.. Ayan beyan ortada...

Fail; adı üstünde olan Özgür Ülke gazetesinin, Özgür Ülke mücadelesine düşman olanlar... "Gerekirse kan dökeriz" (A. Türkeş) diye ağzından salyalar saçanlar.. Köyleri yakanlar... Kürt sorununu tenkil politikasıyla çözmeye kalkışanlar... DEP'li milletvekillerini "yargılayan"lar... "Düşünce özgürlüğü, düşünceyi açıklamanın özgür olması, siyasal iktidardan talep edilemez. İnsanlar doğru bildikleri düşüncelerini gerektiğinde her koşul altında, her yerde ve her zaman ifade etmek durumundadır" (I. Beşikçi) diyen Fikret Başkaya'ları, Haluk Gerger'leri, İsmail Beşikçi'leri emir parmaklıklarına kapatanlardır...

Failin (dolaylı/ dolaysız) suç ortakları....

Failin fiili, bil cümle zulümdür... Henüz vakit vardır. Zulüm yanıtız kalmamalıdır...

"Bursa'da havlucu Recebe/ Karabük fabrikasında Tesviiçeci Hasan'a (...)/ Fakir Köylü Hatçe Kadın'a / Irgat Süleyman'a (...)/ düşünen insana düşman" (N. Hikmet) olan onlar; Berivan'a ve Hebat'a da düşmandırlar... Siyasi çözüme, barışa, hak/ adalet ve eşitliğe/ kardeşliğe düşman olan onlar; Türkiye tarihinin alnına sürülmüş "kara"dır...

Kara temizlenmeli, kara temizlenecek... Küçülen "insan"çıklara inat, halkların kardeşliğini yaratan dayanışmayı ne pahasına olursa olsun gerçekleyerek... Kardeş ulusa borcumuzu ödeyerek... Kendi zalimlerimize (küçük generallerin yürekliliğiyle), başkaldırarak... Özgürlük Hareketi ve Özgür Ülke ile kenetlenip, korkunç karanlığı yararak... "Beyazıt Meydanı'ndaki ölü"lerimizi çoğaltarak...

Yani, Faruk Bildirici'nin "Not"larında resmettiği, DEP davasındaki o kürt kadın gibi: "Milletvekillerinin çıkarılması ardından tepkiler başladı. Bir kadın elindeki şemsiyeyi kürsüye doğru fırlattı. Bir kameranın ışıkları kırıldı. Kadın, sonra yanında ağlayanlara döndü. "Niye ağlıyorsunuz? ... Düşen onlardır. Başımız diktir...." diye haykırdı." (Hürriyet)

Türk insan(lar)ı, aydın(lar)ı, kardeşlerim... Bizim başımız da dik (midir?)...

Kontrgerilla cumhuriyetinin zulmü ve "görünmeyen iktidar"ının vahşeti karşısında; gün, tıpkı o kürt kadını gibi, başımızı dik tutma gündür...

Seni, beni, bizi hasılı hepimizi; "doğruluk seni özgürleştirecektir" (K. Marx) diye haykırabilen cüret kurtaracaktır... Yoksa; gerisi "yaklaşan felaketin" paletleri altında ezilmek/ yok olmaktır...

Civisi sökülmiş Türkiye'de ikilem nefir... Sınırsız dalgalanmalar ve alt üst oluşlar eşiktir... "Görmedim, duymadım, bilmiyorum" diyen duyarsızlığın kozasına sığınmak çözüm değildir... "Bu ateş sizi de yakar"...

Şimdi, yaşamak ve aktif taraf olmak zamanıdır... Bir Özgür Ülke gazetesi olarak, sen de, yaşamaya ve aktif taraf olmaya başlayabilir; ve de Can Yücel'in dizelerini haykırabilirsin: "Yaşamak istiyorum/ yaşamayı bu sığınağa çekennemde/ Olü bir dost gibi içim titreyerek değilse de/ Yaşamayı yaşamak istiyorum"...

Temel Demirer/Paris

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

- ★ Tarihsel sorumluluğumuzun gereklerini yerine getirmek için görev başına!
- ★ ATIK- YDG 4. Enternasyonal Kültür Festivali
- ★ Emekçiler ne istiyor, ne istemiyor?
- ★ Kadının metalaştırılmasının bir boşa boyutu: Cinsel taciz
- ★ Kitap tanıtımı: "Yeni Hayat" berbat ve bayat
- ★ Röportaj: Kültür, Türkiye'de sağlık kadar önemlidir
- ★ Yeni Demokrat Çocuk

CIKTI!

Yaşamak umutsa,
savaşmak ve
direnme, umuda
yolculuktur.
'95 yılı tüm halkların
umuda yolculuk yılı
olsun

özgür gelecek

ellinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LIMITED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışılacak Müdürü:

Ahmet Şengül

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23.

BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demiri İş Hanı No: 57/14 Kartal/ İSTANBUL

ANKARA: Necabey Cad. No. 80-12 Maltepe Telefaks: (0312) 230 63 27.

İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçaş İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ İZMİR

Telefaks: (0232) 441 83 09

ÇUKUROVA: Melekmez Çarşısı No: 20 Kat: 1 ADANA

MALATYA: Babahane Mah. Baurçular Çarşısı Yeni Sarıboylu İşhanı K: 10 Kat: 10 MALATYA

Avrupa Merkezi Büro: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel:

0049203- 4061032

Baskı: BASMAT A.Ş.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Subesi Mark Hesabı: 3002500-7 İsviçre Frangı hesabı: 3002502-3 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayımçılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

İMZA

Yeni yıla merhaba derken

Bir yılı daha geride bırakmanın bu-rukluğunu yaşarken, yeni yılın beraberinde getireceği zafer, başarı ve mutluluklara umutla hazırlanıyoruz. Her yeni yılda olduğu gibi, 1995'te 1994'ten ileri bir düzeyi yakalamak amaç ve temennisıyla hareket ediyoruz. Tabii, beklentilerimizin, temennilerimizin çabası ve kendiliğinden gerçekleşecek şeyler olmadığının bilincinde olmak zorundayız. Her şey emek ürünü olarak gerçekleşiyor. Miadını dolduran 1994 yılında, sınıf mücadelesinin aldığı boyut, devrim cephesindeki gelişmeler ve karşı devrim cephesindeki gelişmeler kabaca da olsa irdelendiğinde, hiçbir karamsarlığa yer vermeden, olumsuzluklarımızı büyük bir cesaretle görmek ve gidermek bilinciyle 1994 yılının, 1993 yılının sonlarında yaptığımız planlar ve beklentilere uygun geçmediğini teslim etmek zorundayız. Bu sadece öncü için değil diğer bir çok devrimci dost güçler için de böyle olmuştur. Fakat bu durum bir sonuçtur. Önemli olan bu sonucu doğuran nedenleri açığa çıkartmaktır. Ve açığa çıkarılan nedenleri gelişmelerin önünde bir daha engel olmayacak şekilde çözümlenip, ortadan kaldırmaktır.

Devrim ile karşı devrimin kesintisiz süren savaşını bu yıl da karşı devrimin lehine sonuçlandığını belirtmek zorundayız. Bu mücadeleyi uç boyutuyla ele almamız maksatlıdır. Ki her birey, grup, örgüt ve parti sınıf mücadelesinde omuzuna düşen paya uygun hareket etmediği takdirde kime ve nasıl hizmet ettiğini son tahliliyle görebilsin. Eğer bugün, bu ay, bu yıla ve yıllardır bu düzenin çarkları tarihin akışına inatla dönebiliyorsa, bunda bizlerin devrimci öncülerin-rolünün ne olduğunu; tarihin akışına hız ve omuz verenlerin veya bu maksatla yola çıkanların ne durumda olduklarını görmeleri ve ona uygun politika üretmeleri şarttır.

Ancak bugün devrimci hareket, içinde de-berlendiği kendiliğindenciliği, dar grupçuluğu aşmaz ise daha çok yıllar bu bir avuç zorba zulümdür sevinçle yaşayacaktır. Bu olumsuzluk ellerimiz ve bilincimizle değiş-tirmemizin mümkün olduğu bir durumdur. "Gelecek ellerimizdedir" diyoruz. Fakat geleceği inşa etme noktasında yüreğimizi, beynimizi, benliğimizi ne kadar adıyoruz, yani yaşamımızı ne kadar planlıyoruz-programlıyoruz? Devrimin görkemini kafasında somut olgularla yaşayabilmemizin sayısı kaçtır? Ve bu düşündüklerinin gerçekleşmesi için bilinciyle, yüreğiyle her tür sorumluluk ve fedakarlığın altına girip geleceğe koşuyor. İşte bu soruların cevabını her birey ve bireyler, bütün örgütler, örgütlerin toplamı parti cevap vermedir- verebilmelidir.

Amaçsız bir maraton değil bu mücadele, bir varış noktası var ve bu bizler için bellidir. O halde geriye maratoncuların gerekli performans göstermesi kalıyor. Daha maratonumuzun ilk adımlarını koşuyoruz. Önümüzdeki yolun uzunluğunu görmek zorundayız. Ve buna göre güç biriktirmek şarttır. Şimdiki durumumuzla göstermemiz gereken performanstan çok uzak olduğumuzu teslim etmek zorundayız. Bu güçsüzlük ve verim kapasite düşüklüğümüze, nehirin akışına kendimizi bırakmamız kadar doğal bir şey olamaz. Doğal olmayan, güçlü olmak ve durumumuzu değiştirmek için yeterli çabayı sarf etmeyişi-mizdir.

Ne diyordu Çin Devrimi'nin büyük önderi, bilgelerin bilgisi usta Mao? Ki, o bu maratona en önde koşmayı ve bitirmeyi bilmiş, onunla da yetinmeyip ömrünün son dakikasına kadar altın çağ için sürekli maratonlara ihtiyaç olduğunu işaret etmiş ve koşmuştu ve bundan dolayı "Akıntıya karşı yüzmeye cesaretini gösterin" diyordu. Evet bizler de aynen böyle demek ve buna uygun hareket etmek zorundayız. Amacı iyi kavramak, amaçla yaşamak, amaçla kalkmak. Gece karanlığında rüyalarda güzel hülyalarda, gündüzün ışığındaki yaşamda, hayatın gerçekliğinde, günümüzü devrime adanmak ve devrim için dolu dolu, mutlulukla, coşkuyla, inançla yaşamak... İşte devrimci yaşamdan, geleceği bugüne taşıyabilmekten bunlar anlaşılmalı. Öyle ki bugünler yarınlar feda edilmesin...

Gönüllü bir tercihle bu mücadele deryasına atıldığımızı söylüyorsak, benliğimizi devrime teslim etmeye hazır olmalıyız. Artık kendimi gerçek insan olarak yaşayacağım diyebilirmeli... Ben halkım için varım. Halkım ile yaşayabilirim diyebilmeliyiz. Bu coşkuyu

iliklerinde hissedebilmeliyiz... Ve bundan aldığı güçle dünyalara meydan okuyabilmeliyiz. Yürünmemiş yolları çiğnemeye hazır olmak, yaşanmamış yaşamaya cesaret etmek, olanla yetinmemek, hep iyiyi, güzeli, yeniyi istemek, hülyalarını yaşanılır kılmak, gözlerini bin yıl ötesine dikip bugünü yaşamak... İşte yapılan tercihlerin bunlar olduğunun bilincine varmak.

Devrim, devrimin hamalı olmayı becerenlerin ellerinde yaratılacaktır. Devrim hamalı olmayı bilmeliyiz. Sürekli araştırmalı, incelemeli, öğrendiklerimizle mücadeleye ivme katmalıyız. Eksikliklerimizle, hatalarımızla, evet bütün bunlara rağmen mücadeleye dört elle sarılmayı bilmeliyiz. Ki bu sarılma cesareti gösterenlerin eksik ve hataları pratiğin öğreticiliği ve eğiticiliği karşısında mum gibi erip gidecektir. Mücadelede görev ve sorumluluklar almak için kimse mükemmeliyetçi düşünmemeli. Kimsenin, ama hiç kimsenin böyle bir lükse hakkı yoktur. Bu mücadeleye istisnasız her insanın katabileceği irili-ufaklı katkı vardır. Ve devrim de bu katılara açıktır. Bu bilinçle hareket etmeliyiz. Devrim bir emek yığındır ve bu emeğin tek üreticisi de insandır. Bu akıldan çıkarılmadığı takdirde, emek gücü olan her bireyin doğal olarak katabileceği bir emeği olduğu bilinci ile hareket edilebilir. Devrime kazandırılacak değişik niteliklerdeki irili-ufaklı emekler ile öyle bir emek dağılımı oluşturacağız ki... Bir avuç komparton- ağa tarafından emekçi halk yığınlarından gasp edilmiş alınterimize tekrar sahip çıkacağız. Halk iktidarı, egemenlerin bu acımasız zulüm çarkını, döktüğü her devrim şehidinin kanyıla sulanacak ve ülkelerin üzerinde kurulacak, halk iktidarı, çarkının dönmeye ile tarih rotasına girmiş ve aktığı hız kazanmış olacaktır. Giderek büyüyecek olan bu dağılımının adı bir yerinde sosyalizm doruğunda altın çağ Komünizm olacaktır... Ve bütün bu ideallerin gerçekleşmesinin kaynağı emek, yani insanın kendisidir. Onun bu idealleri benimsemesi ve ona uygun hareket etmesi ile kurulacaktır bu güzel dünyalar.

O halde hepimizin öncelikle yapması gereken; Benim kapasitem nedir? Verimlilik alanım neresidir? Yeteneklerimi en iyi nasıl ve hangi alanda devrime sunabilirim? sorularını kendine yöneltilip, objektif (gerçekçi) cevaplarını alıp, kendini ortaya koymaktır. Sonraki adımda bu değerlendirilmesine uygun olarak öncüden görev ve sorumluluk isteme, bulunduğu her alanı mücadele arenasına çevirmek, devrimi kendi bulunduğu alanda, maddi bir güç haline getirmeye çabalamaktır. Burada parola çalışmak, çalışmak ve yine çalışmak olarak kabul edilmeli. Taaa ki çalışmak bir zevk ve ihtiyaç olgusu durumuna gelene dek bu parola yol göstericimiz yapılmalıdır. Her yeni süreçte mutlak surette yeni şiarlar haykırılır ve haykırılmak zorundadır. Fakat şiarların hayat gerçekliğine ne derece çözüm olabileceği en önemlisidir. Yani sadece yeni şeyler tespit etmek ve bunları haykırmak yetmemektedir. Geçmiş mücadelemize baktığımızda bizler de her yeni süreçte yeni şiarlar haykırmasını bilmişizdir. Fakat bunları maddi bir güç durumuna getirememek gibi bir eksikliğimizi bertaraf edemediğimiz. Ve artık geçmişte de tekrarlamak istemiyoruz. Yüreği devrim ateşiyle yananların hepsi bu konuda hemfikir. O halde yapacağımız tespitleri öncelikle maddi gerçekliğimizin üzerine inşa etmeliyiz. Ve hayatın gerçekliğine cevap olabilecek politikalar üretmeliyiz. Ne fazlası, ne azı bize göre değildir.

Bu maddi gerçekliği yakalayabilmek soyut bir şey değildir. Yolu yöntemi vardır. Özcesi yeni bir yol, yöntem değil. Tarihsel materyalizm ve diyalektik yol göstericimizdir. Fakat bunu uygulayabilmektir mesele. İzlenmesi gereken yol şu olmalıdır: Her yeni süreçte veya yılda değil, her saat, her gün, her ay, her yıl durmadan pratiğimiz, mücadelemizin muhasebesini yapmak, olumluluklarımız ve olumsuzluklarımızı açığa çıkarmak, olumsuzluklara neden olan engellerden kurtulmak, olumlulukları daha üst boyutlara taşımaktır. Burada püf noktası, her işi yeri ve zamanında yapabilmektir. Öyle ki ipin ucu kaçırılmasın, yoksa kaçırılan iplerin peşinden koşmakla geçecektir bütün zamanımız. Bu yolla doğaldır ki, sürece yön veren değil sürecin ardında yatan takipçisi olunur. Ama öncülerin işi, adından anlaşılacağı gibi ardıl olmak değil, öncü olmaktır.

Bu yöntemi hiç zaman kaybetmeden 94 ya-

Örse çekiç arasında yoğulduk, çelikleştik biz. Şu bilinsin ki, geleceğimizi MLM4nin yol göstericiliğinde çelik disiplin ve irademizle mutlaka özgürleştireceğiz.

lının hatalarını, eksiklerini ve olumsuzluklarını kendi bulunduğumuz organ ve alandan başlayarak, dalgalar şeklinde açılarak bütüne ulaşmaya çalışmalıyız. Bulduğumuz alanlar başlayarak yapacağımız tespitler, nedenleri ve niçinleriyle tahlil edildiğinde, çözümün yolu ve yarısı bulunmuş olacaktır. '95 yılında aynı eksikleri ve hataları tekrarlamak tarafılsa değilsek, geçmişteki yanlışlarımızdan, yenilgilerimizden öğrenmesini bilmeliyiz. Ancak bu deney ve tecrübelerle her yeni süreç bir önceki süreci aşabilir, bir üst boyutta devrimci'ce yaşanabilir. '94'ün (geçmişin) muhasebesini yapmayan veya yapamayanlar, '95'i (geleceği) ileriyeye taşıma şanslarını ta işin başında kaybetmişlerdir. Onlar eğer tesadüfler olmazsa, en fazla geçmiş bir daha tekrarlamakla yetineceklerdir. Bunun içindir ki geçmişimizdeki olumluluk ve olumsuzluklarımızdan öğrendiklerimiz, geleceğe klavuz yapılmalıdır.

Her alanda yapılacak parçaların muhasebesi ile, parçaların bileşimi olan bütün (öncü) kendi durumunu daha nesnel değerlendirme şansını yakalamış olur. Öncünün kendini gerçekçi bir değerlendirmeye tabi tutması ve önündeki mücadele sürecinde yapabilecekleri konusunda doğru politika üretebilmesi tam da bu noktada kilitlenir. Yeni gerçekliğini objektif bir gözle görmemesi can alıcı noktadır. Bundan dolayı parçalarını, birey olsun, grup olsun, örgüt olsun yapacakları değerlendirmeleri, çıkaracakları deney ve tecrübeleri, geleceğe yönelik sunacakları -gerek kendi parçalarında gerek bütüne ilişkin- öneri ve eleştirileri zaman kaybetmeden aktarmaları şarttır. Bu yolla hem kendi alanlarındaki gelişmelerden bütünü haberdar etmiş olacaklar, hem deney ve tecrübelerini diğer parçalara aktarmış olacakları, hem de bütünü politikalarının oluşmasında payına düşen katkıyı sunmuş olacaklardır. Yine bu yolla, kendi parçalarında aşamadıkları sorunlara öncünün müdahale edip tikanıklığı aşmasına olanak tanımış olurlar. Ve bu şekilde öncü de, nesnellikliğini bilmediği bir alana ilişkin zorlama politikası üretmekten kurtulur. Yukarıda da işaret ettiğimiz gibi izlenecek bu yolla üretilen politikalar kağıt üzerinde kalacak, güzel şiarlar olmaktan kurtulacak ve devrimi ileriyeye taşıyan maddi olgular haline dönüşeceklerdir.

Eğer geçmiş mücadelemizde bu eksikliğimizi aşamadıysak, esas sorumluluk önderlikte olmasın rağmen, bir o kadar da parçaların ve bilinçten uzak, kendiliğindenci ve her derdin devası olarak önderliği görüp öndün beklemeye tavrına girmesinin payı büyüktür. Çok açıktır ki böyle bir çalışma tarzı, Bolşevik ve Maoist çalışma tarzıyla uzaktan yakından alakadar olmayan bir çalışma tarzıdır. Birey, örgüt ve parti bu çalışma tarzıyla yeniyi üretmek bir tarafa, ancak olanı yer bitirir. Böyle bir sonuç istemediğimizden, geçmişte tekrarlamaya paydos demeliyiz. Pratikte geliştirilecek daha iyi çalışma tarzlarını geliştirmek için kolları sıvamalıyız. Bu konuda üstümüze düşen görev ve sorumluluğun bilinciyle hare-

ket etmeli, işe sarılmalıyız.

Bu yöntem ve bilincin sadece yeni süreç ve yıllarda olmamalıdır. Bu tip değerlendirmeler her zaman, her pratik faaliyetten sonra ve önce yapılmalıdır, doğru bir pratik faaliyetin izlenemeyeceğini ve buna süreklilik kazandırılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu aynı, bir canlı bünyenin yaşamı idame ettirmesi için kan pompalayan bir kalbe ve kan taşıyan damarlar sistemine benzer. Bu sistem bir vücut için zorunlu olduğu kadar, yöntemde canlı bir organizma olan öncü için de zorunludur. Bundan dolayı parçaları her zaman sağlıklı bir bütün için, ona kan pompalamalıdır. Bu çalışma tarzının izlenmesi ve MLM'nin rehberliği ile altından kalkılamayacak hiçbir pratik görev, aşılamayacak zor yoktur. Kolektif çalışma tarzından anlaşılması gereken, bunun ta kendisidir. Bir parçadaki sorun, aynı zamanda bütünün sorunudur. Bütündeki her türlü sorun da aynı zamanda her parçanın sorunudur. Sorunların kolektif yolla aşılabilmesi için, parça ile bütün arasında sıkı bir bağ (bütünü tamamlayan görevlerini yerine getirme, rapor, kurye, vs.) ve koordinenin olması şarttır. Ancak bu şekilde parçanın sorunlarını bütün sahiplenip çözüm üretebilir. Bütünün sorununa parça kafa yorup çözüm önerileri sunabilir. Bu şekilde parçalar ile bütünlük arasında sağlam bir koordinasyon sağlayan önderlik, ancak kolektif bir önderlik olabilir. Her parçanın kendi telinden ayrı çalması ile mücadelenin ihtiyaçlarına cevap verilemeyeceği de görülmelidir. Öncünün bin gözü, bin kulağı, bin yüreği ve beyninin olması esprisinden anlaşılması gereken budur. Tarih, öncünün her türlü olumluluğu ve olumsuzluğuyla tanışmıştır. Ve önce süreci doğru tahlil edip, sorumluluğunun bilincine varıp, gereklerini yerine getirmesi ile ancak kendini aklayacak ve yeni dünyaların muzaffer yaratıcısı yapacaktır. Ki bizler Gonzalo yoldaşın dediği gibi "Zaferi kazanmaya mahkum edilmişiz", yani başka seçme şansımız yoktur. Tez elden, üstümüze düşene, gözümüzü kulağımızı açıp sanılmak zorundayız. Yoksa sadece ve sadece kaybettiğimiz saat, gün, ay ve yıllar ile yükümüze yük, sorumluluğumuza riyakarlığı eklemiş oluruz. Bizler riyakar olarak anılmak istemiyoruz. Bizler 300'den fazla değerli yoldaşımızın yaratmış olduğu değerlerin tüketicisi değil, aksine geliştireni, güçlendireni ve daha da önemlisi devrimle taçlandırılmak istiyoruz.

O halde '95 yılını daha büyük umutlar, coşkular, daha yüksek bilinç ve fedakarlık ile karşılamak ve bu bilincin geliştirdiği tarihsel sorumluluğu, yani devrimin yükünü omuzlarımızda hissedebilmek için haydi hep birlikte yeni yılla yeniliklerin, güzelliklerin, zaferlerin habercisi 95 yılına merhaba diyelim!

Bu sömürücü zulümdarlar emeğimizin ve alınterimizin sularında boğalım! '95 yılının çeşitli millet ve milliyetlerden Türkiye ve dünya halkının, zafer ve başarılarla dolu, mutlu geleceğe daha büyük adımlarla koşmanın yılı olmasını dileriz.

TKP(ML) TMLGB'den molotoflama

Haber Merkezi- 16 Aralık günü Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki katliamları ve Ayhan Uzala'nın gözaltında kaybedilmek istenmesini protesto etmek amacıyla İstanbul'un çeşitli bölgelerindeki banka şubelerine molotof kokteyli atılarak yakıldı. Eylemleri, TKP(ML) TMLGB üstlendi. Molotof kokteylinin atıldığı banka şubeleri şunlar. Merter Keresteciler Sitesi Ahmet Kutsi Caddesi üzerinde bulunan Akbank Şubesi, Haznedar Yapı Kredi Bankası Şubesi, Ümraniye Alemdağ Caddesi üzerindeki Emlakbank, Gültepe Sapağı üzerindeki Yapı Kredi Bankası, Ümraniye'deki Pamukbank, Emlak Bankası Şubeleri, Camlıkahve'deki bir banka şubesinin bankamatiklerine, ayrıca Levent Büyükdere Caddesi üzerindeki Yapı Kredi Bankası, Yayla Yapı Kredi Bankası bankamatigi ve Mahmutbey yolunda özel bir şirkete ait bir iş makinesi benzin dökülerek yakıldı.

Gazetemizin 41. sayısı da toplatıldı

Haber Merkezi- Gazetemiz Özgür Gelecek'in bugüne kadarki tüm diğer sayıları gibi 16-31 Aralık 1994 tarihli 41. sayısında toplandı. Sayfa 7'de yer alan "Elinden Gelmez", "Sayfa 12-13'te yer alan "Ortadoğu'daki Son Süreç Ve Olası Gelişmeler Üzerine" ve sayfa 20'de yer alan "İbrahim Diyor ki" başlıklı yazılar ile "devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan propaganda yapıldığı", sayfa 4'te yer alan "TKP(ML)-TMLGB'den Pankart ve Yazılama" ve sayfa 18'te yer alan "Konuşan Fotoğraflar" başlıklı yazılar ile örgüt propagandası'nın yapıldığı, sayfa 7'de yer alan "Tepkiler" sayfa 4'te yer alan "Dersim'de ki Köy Yakmaları Protesto İçin Açlık Grevi", ve sayfa 4'te yer alan "İlan"da örgüt açıklamalarının yayınlandığı, sayfa 14'te yer alan köşe yazarımız Mahmut Dedeoğlu'nun "Kimin Devleti" başlıklı makalesiyle "halkın ırk ve bölge farklılığı gözetilerek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik edildiği" gerekçe gösterilerek, toplandı. Genelde tüm devrimci- yurtsever, sosyalist basına yönelik özdele ise gazetemiz Özgür Gelecek'e uygulanan hiçbir baskı bizi yıldırmadı, yıldırmayacak. Susmadık, susmayacağız.

Atılım gazetesi toplatıldı

Haber Merkezi- Atılım gazetesinin 17- 24 Aralık 1994 tarihli 11. sayısında toplandı. Toplatılmaya gerekçe olarak "DEP milletvekillerine pranga, özgürlük kavgamızı engelleyemez.", "Kürt halkıyla dayanışmaya- Bu ateş bizi de yakar" başlıklı yazılarda bölücülük propagandası yapıldığı gösterilmektedir. Atılım gazetesi yapmış olduğu basın açıklamasıyla, toplama saldırısını protesto etti.

TAÇIKLAMA: ELİMİZE PTT KANALIYLA ULAŞAN TKP(ML) KÖK İMZALI AÇIKLAMAYI OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ. DARBECİ-TASFİYECİ SAFLARDA KALAN P.Ü'LER, A.Ü'LER, SAVAŞÇILAR VE SEMPATİZANLAR TKP(ML)'li olmak TKP(ML) iradesi etrafında saf tutmaktır!

Partimiz 18 Nisan 1994 tarihinde büyük bir sarsıntı yaşadı. Taraftarından kadrosuna, savaşçılarından komutanına Partimizin önemli bir bölümünün karşısına ani ve beklenmedik gelişmeler, olgular, sonuçlar çıkarıldı. "Ticaret", "mafya", "hizip", "ayrılık ilanı", "bayrak açma", "revizyonist", "üç-beş bozuncu" .... "PMK", "AK", "GK" imzalı bildiriler peşpeşe yayınlanarak Parti ve Ordu içinde ve çevresinde bilinçler bombardımana tutulmaya çalışılıyordu. "Parti mi, Hizip mi? Devrim mi, Mafya mı?" denilerek tercihler "soruluyor", parti "MK'nin etrafında saf tutmaya çağrılıyordu.

Bu süreçte tüm bu açıklamaların çarpıtılmaya, aldatmaya, ikiyüzlülüğe, dayandığı sorunların çözümünün, partinin bütünlüğünü korumasının yolunun iradeye gitmek olduğunu söyleyenler de vardı. Bu güçler partiye, ilkelerine, tüzüğüne bağlı kalarak irade çağrılarında diretiler. Parti iradesine karşı gerçekleştirilen darbeyi tanımadılar, demokratik yollarla Parti'yi konferansa taşımak için dağıtık güçleri birleştirmeye, yanıtılanları kazanmaya çalıştılar. Parti'yi savundular, temsil ettiler. Iradeye gitme yönünde ilk zorunlu adım olan KÖK'ü oluşturdular. Parti'yi yeniden merkezileştirdiler, konferans sürecine soktular.

Darbeci-Tasfiyeciler Saflarda Kalan Arkadaşlar!

Şimdi tüm yaşadıklarımıza soğukkanlılıkla, eleştirel, sorgulayıcı bir tarzda yeniden bakalım. Ne denmişti, ne çıktı, neler yaşandı bir düşünelim. Parti'ye dayatılanlara dayanarak yapılanlar, üzerinde yükselmeye çalışılan zeminler ne oldu bir inceleyelim.

"Ticaret"e karşı "kahramanca" mücadele eden "MK'nin", "AK'nın", "GK'nın bu olayın gizlenmesinden birinci derecede sorumlu olduğu açığa çıkmadı mı? Peki nasıl olur da bu sorunu tüm Parti'nin iradesiyle çözelim diyenler "mafya" oldu da, önce kendileri gizleyen sonra kendileri keyiflerince açıklayanlar, yani hem savcı, hem yargıç hem de sanık olanlar "MLM" oldu? Bu apaçık bir aldatmaca değil de nedir? Irade değil, "ancak bizim kligimiz doğruyu bilir, biz işimize gelince gizleriz, işimize gelince açıklarız, işimize geleni işimize geldiği gibi yargıları, cezalandırırız" demek, bunu uygulamak "MLM"lik, "irade değerlendirsin, yargılasın, karar alsın" demek, bunu örgütlemeye çalışmak "mafyaçılık" olarak değerlendirilebilir mi? Bu parti iradesine savaş açmak, parti iradesinin karşısına klik

iradesini çıkarmak değil midir?

"Ayrılık ilanı", "bayrak açma", "toplantıya gelme" iddialarının hepsinin balon olduğu, hiçbirinin ispatlanmadığı, belgelenemediği ortaya çıkmadı mı? "Ayrılık ilanı" denilen yazıların irade çağrısı olduğu, böylelikle sol-sekter-tasfiyeciler kligin uygulamalarına karşı Parti iradesine başvurmayı ayrılık olarak anladığı, yani kendisini iradeye sunmaktan örgütsel ayrılık pahasına kaçtığı açığa çıkmadı mı? 18 Nisan'da yapıldığı iddia edilen toplantının parti tüzüğüne meşru olmadığı ispatlanınca, toplantı mayısta yapıldı denilerek ortaya çıkarılmadı mı? O halde 18 Nisan tarihli tüm "MK" kararları, açıklamaları nasıl olur da meşru; geçerli olur? Parti 18 Nisan tarihli kararlarla ayrılık sürecine sokulduğunu, partiye saflaşma bu zeminde dayatıldığına göre "MK'nin tüm iddiaları dayanakları, zeminleri çokmedmi mi? "Kaçtlar" dedikleri toplantıyı gerçekte kendilerini dahi yapmadığı, hem de irade çağrısı yapanlara yönelik "olmayan" bir toplantıdan "kaçtlar" demenin saçmalığı apaçık bir hal almıdı mı? "Üç-Beş bozuncu", "şurası bizden burası bizden" diye ortak birbirine katılınca PÜ ve AÜ'lerin çoğunluğunun irade yönünde saf tuttuğu tüzüğe göre 1/3 konferans istediğinde zorunlu olan konferansa Parti çoğunluğu istediği halde karşı çıkıldığı açığa çıkmadı mı? Daha 18 Nisan günü "bizim doğrultumuzda hareket etmeyen üyelerin üyelikleri otomatikmen düşmüştür" diyenlerin bu aceleciklerinin nedeni hâlâ sır mı? Bu iradeye gitmek isteyen Parti'den atmak değil mi? Sonra geri kalanları gösterip Parti bizi tanıyor demek saçmalığın doruğu değil mi?

Bugün "revizyoniz"likle suçlananlar bu görüşleri birlik öncesinde, OPK sürecinde ve sonrasında taşıyorlar mıydı? OPK'da sol-sekter-tasfiyeciler klik bu yş'ları MK'ya seçerken bu görüşleri taşıyorlar mıydı? Ideolojik-siyasi mücadele, önce darbe ve tasfiyeyle Parti'den atmak sonra damgalamak mıdır? Dün birleşmeye, MK'ya seçmeye engel görülmeyen görüşleri bugün Parti düşmanlığı olarak sunmanın tutarlılığı var mı? Mantığı var mı? İki çizgi mücadelesi bu mu?

Arkadaşlar! Sol-sekter-tasfiyeciler klik saflaşmayı "ticaret"i savunma, karşı olma şeklinde göstermeye çalıştı. Ama görüldü ki saflaşma sorunları Parti iradesiyle mi, klik iradesiyle mi çözeceğiz, saflaşmasıdır. Sol-sekter-tasfiyeciler klik saflaşmayı

"ayrılık ilanı" ile "birliği koruma" arasında ki saflaşma olarak göstermeye çalıştı. Ama görüldü ki saflaşma Parti iradesine gitmekle, buna karşı çıkıp P'yi bölünmeye götürmek arasındaki saflaşmadır.

Sol-sekter-tasfiyeciler klik saflaşmayı bir avuç bozguncuyla "MK"yı tanıyan çoğunluk arasında göstermeye çalıştı. Ama görüldü ki saflaşma Parti iradesine gitmeyi savunan Parti çoğunluğuyla mı, yoksa sol-sekter-tasfiyeciler klikle mi hareket edileceği saflaşmasıdır.

Sol-Sekter-tasfiyeciler klik saflaşmayı "revizyonizm"le Parti çizgisi arasında göstermeye çalıştı. Ama görüldü ki saflaşma en başta Parti çizgimizin korunmasının ve geliştirilmesinin teminatı olan ideolojik-siyasi mücadeleyi savunmakla bunu gayri-siyasi yöntemlerle bastırma arasındaki saflaşmasıdır.

Arkadaşlar!

Süreci soğukkanlılıkla, eleştirel, sorgulayıcı bir tarzda incelediğimizde görürüz ki, Parti içinde ideolojik-siyasi mücadele yöntemleri dışındaki yöntemlerle hakim olmayı hedefleyen ve bu hedefi doğrultusunda uzun bir süreden beri çabalar içinde olan sol-sekter-tasfiyeciler klik, bu çabalarını AK 2. toplantısında somutlaşmasının ertesinde, tüm faaliyet alanlarında hizipçilik ve tasfiyecilik uygulamalarına hız vermiş ve "Parti iradesine karşı darbe"ye Parti koşar adım sürüklenmiştir.

Süreci soğukkanlılıkla, eleştirel, sorgulayıcı bir tarzda incelersek görürüz ki, önümüzdeki sorun tamamen ve yalnızca "irade mi, darbe mi?" sorusudur. Sürecin özü budur, saflaşmanın yol aynı budur.

Arkadaşlar!

Sol-sekter-tasfiyeciler kligin 18 Nisan darbesinden sonra sürece uygun bir merkezî organ olarak demokratik bir tarzda oluşturulan KÖK, sol-sekter-tasfiyeciler kligin üyeleri dışında darbeci-tasfiyeciler saflarda kalan PÜ ve AÜ'lerin bu haklarının konferansa kadar saklı tutulmasına, dondurulmasına, bu durumda olan güçlere (savaşçılardan, Parti tabanına değin) Parti iradesini tanımları yönünde çağrı yapılmasına karar vermiştir. Partimiz kendisine tabi olmayanları daha ilk gün üyelikten atanlardan değildir. Partimiz ideolojik-siyasi mücadeleyi kendisine rehber edinmiş iktidar-iletişim-dönüşme/dönüştürme yöntemini benimsemiş MLM bir Parti'dir.

Darbeci-Tasfiyeciler saflarda kalan PÜ ve AÜ'ler, savaşçılar, sempatizanlar! TKP(ML)'li olmak TKP(ML) iradesi etrafında saf tutmaktır. Partimizin ya-

şadığı sorunları parti iradesi yoluyla çözmeye çalışmaktadır. Parti iradesine karşı darbe yolunu seçenlerin, Parti içinde ideolojik-siyasi mücadele zemininde hesaplaşmanın önünü tıkayanların, kliklerini Parti iradesinin üzerine çıkararak saf tuttukları, onu hüsrandır. Partimizin arınmasının, gelişmesinin yolu ideolojik-siyasi mücadele zemininin korunması ve geliştirilmesidir, parti iradesidir.

Tüm bu süreç boyunca darbelerine dayanarak yaptıkları tüm iddiaları boş çıkaranlar, sol-sekter-tasfiyeciler kliklerini Parti iradesinin üzerine çıkararak, ideolojik-siyasi mücadele zeminini yok edenleri izlemeyin! Safınızı Parti iradesinin yana belirleyin! Partimizi her türlü hesaplaşma, sorgulama ve tartışmaya hazırız, daha da ötesinde doğrudan bu sürecin içindedir. Yaptığı, uyguladığı budur, üzerinde yükseldiği zemin budur.

Arkadaşlar!

Binbir zorluğa göğüs gererek, binbir fedakarlıkla yürüttüğümüz sınıf mücadelesinde TKP(ML)'nin ideolojik-siyasal-örgütsel hattını bilinçlerimize kazımsak, bu kurtuluşumuzun umudunu TKP(ML)'ye bağlamışsak yapmamız gereken TKP(ML) saflarına dönmektir. Parti, irade üzerinde şekillenen yapıyla sizi saflarına geri dönmeye çağırıyor.

Sol-sekter kligin değil Parti'nin iradesine evet diyorsak;

Her türlü sorunun çözümü sol-sekter-tasfiyeciler kligin darbecililiğiyle değil, ancak Parti iradesince gerçekleştirilir diyorsak;

Darbecililiğe, tasfiyeciliğe, komploluculuğa değil ideolojik-siyasi mücadeleye Partimizin gelişmesinin temel teminatıdır diyorsak;

Sol-sekter-tasfiyeciler çizgiye değil, MLM'ye, Kaypakkaya yş'ın çizgisine evet diyorsak;

Önümüzde tek yol var, çekincesiz Parti saflarına dönmek. TKP(ML), saflarına dönenleri yş'ca karşılayacak ve her türlü hesaplaşma, sorgulama, tartışma sürecine ortak edecektir.

— Sol-sekter-tasfiyeciler Kligi Reddet, TKP(ML) Iradesi Etrafında Birleş!

— Derbeciliğe Hayır, Parti Iradesine Evet De!

— Yaşasın TKP(ML)-TİKKO-TMLGB!

— Yaşasın MLM ve İK'nın Kızıl Güzergahı!

— Birlik-Eleştiri-Daha Yüksek Birlik!

16.12.1994

Konferans Örgütleme Komitesi

DERSİM- OVACIK KÖYLÜLERİNDEN MEKTUP Dersim gerçeğinden bir örnek

2 Aralık 1994 günü Dersim, Ovacık'ta kalan köylere yönelik bir operasyon yapıldı. Yakılan yıkılan ve de boşaltılan köylerden hızını alamayan devlet, kalan köylerde yaşayan insanları toplu bir şekilde yaklaşık 250 kişiyi gözaltına aldı. Yaşlı, genç, çocuk demeden yapılan bu zulmün nedenini kalan köylerinde boşaltılmasına yönelik olduğunu biliyoruz.

Zaten 67 köyden sadece 17 si kalmış. Bunları da boşaltmak istemektedirler. Sözlü olarak subaylar "ne duruyorsunuz, sizi de mi yakalım yani ondan sonra mı gideceksiniz?" diyerek açık niyetini bize göstermektedir. Hepimizi zoplayarak Ovacık'a getirdiler.

Dersimin kış soğunun dayanılmazlığını bilmem bilirmisiniz? Bizleri kar üstünde açılmış çadırlara koydular. İki gün hiçbir şey verilmedi. Ancak işkence tüm hızıyla sürüyordu. Sıra dayandıktan tutun da falakaya kadar her türlü iğrençlik yapılmaktaydı. Bu soğukta aramızda uyuyanlar oluyordu. Donmaması için yurak tutulmaya çalıştık. Fakat yaklaşıp bes kişinin ayakları dondu. Birçoğu farklı bir şekilde hastalandı. Bir köy-

Dersim halkına yine göç, yine aci, yine gözyaşı ve ölüm.

lünün ise dizden aşağı kangren olacak nitelikte rahatsızlığı devam etmektedir. Ayaklarının kesileceği söylenmektedir. Aynı işkencelerimiz dağıtıldı. Nedeni ise gerillaya veriliyor muşuz.

Şimdilik köylerimize döndük.

Aynı saldırıların olacağını biliyoruz. Kısacası zulüm tüm hızıyla devam ediyor.

Duvarlıklarınızı ve desteklerinizi bizlerden işkencemizin. Rize reva görülen bu zulmü Türkiye ve Dünya kamuoyuna anlatmanızı istiyoruz.

Sivas'ın alevi köylerinde provokasyon

Haber Merkezi- TC'nin eli kanlı zebanileri, özel timi, kontrgerilla, Sivas'ın Alevi- Türk- Kürt köylerine muhtarlığına PKK adına birer mektup yazarak, halkı PKK'ye karşı silahlandırmaya esas olarak Türk ve Kürt halkını birbirine düşman ettirmeye çalışıyor.

Gönderilen mektupta, halkın tüm inançlarına, değerlerine PKK'nin ağzıyla ne kadar küfür varsa sığdırmışlar. Bunu yaparken, o kadar aptalca şeyleri kullanmışlar ki, herşeyi yüzlerine gözlerine buluşturmışlar.

Bakin, PKK'nin gönderdiği iddia edilen tehdit mektubunda, ne inciler var. Tehdit mektubu, "Çok şeffiz ve adi Türk piçleri, Sivri alan köyü halkı ve onların şeffiz adi kahpe evladı muhtar; bu mektup, PKK olarak sizlere çok kesin ve sert bir talimatımızdır" sözleriyle başlıyor. Ayrıca, köylülerin 20 gün sonra köyü boşaltmaları isteniyor, hem de nerelere göç etmeleri gerektiği yerlerde belirlemişler. İstanbul... İzmir.... Ayrıca tüm medya ve kamuoyuna "Bizler devletin ve askerlerin baskısı sonucu köyümüzü boşalttık. Ve bunu devlet bizlere sırf bu köy Aşık Veysel'in ve Alevilerin köyü olduğu için yaptı diyeceksiniz. Aksi takdirde Tecer dağlarından gerillalarımız gelerek, sizleri tümenden katledecektir" demeleri istenerek, kendilerinin PKK'li olduklarını inandırmaya çalışıyor. Ayrıca sözleri dinlenmediği takdirde Aşık Veysel'in mezarına benzin döküp yakacaklarını söylemeye ihmal etmiyorlar.

Tehdit mektubunda, kendilerinin Ermeni, PKK'ninde Ermeni örgütü olduğunu, başkanları Abdullah Öcalan'ında öze öz Ermeni, esas adının da "Artin Agopyan", bu topraklarında Ermeni toprakları olduğu, Türklerin, Ermenileri katlettiğini ve bu yüzden, Türklerin hepsini katlederek öçlerini alacaklarını ve dünyanın bir çok yerinde dağılmış Ermenileri toplayarak bu topraklara yerleşeceklerini vs. söyleyerek "Bizlerin PKK olarak mücadelesi, yeryüzünde Türkiye ve Azerbaycan denen devletleri ortadan kaldırıp kutsal büyük Ermenistan'ı kuruncaya kadar sürecektir" diyorlar. Tabi bunu da Avrupa ve tüm hiristiyan aleminin yardımıyla yapacaklarını belirtmeyi ihmal etmiyorlar. Aslında bununla, devlet, halkı PKK'ye karşı düşman edeyim derken Ermeni katliamını kabul etmiş oluyor. Ayrıca başbuğ-

ları Türkçe için de ne de güzel diyorlar. "Türkçe şeffiz"

Sonunda gerçek niyetlerini ortaya koyuyorlar. Bakın ne deniliyor:

"Ya talimatlarımızı tamamen uyarınız ya da tüm den silahlanıp TC'nin piç askerleriyle birlikte ARGK İntikam Gerillalarımızla ölüm kalım savaşına hazır olun, sizlere en feci katliamları yaparız, bunun için sizlere ISA MESİH adına yemin ederiz" diyerek esasta halkın PKK'ye karşı silahlanması amaçlanmaktadır. Bunu sağlayabilmek için PKK'nin ağzından alevilere sövmeyi ihmal etmiyorlar. "Zaten Alevi piçlerinden fazla destek göremiyorsunuz. Ne de olsa hepside Türk piçleridir. Hepside Atatürkçü kahpe evlatlarıdır. Hepinizden intikam alacağız" diyorlar.

Her ne hikmetse kendilerinin Ermeni olduğunu saklamayan mektup sahipleri, sloganlarını Kürtçe yazmışlar. Yoksa Ermenilerin kendi dilleri yok mu? Bir de sloganlara bakalım.

"Şeffiz Türk Piçleri", "Biji Mezin Ermenistane" (Yaşasın Büyük Ermenistan), "Ardeykevi Türkiye" (Kahrolsun Türkiye), "Ardeykevi Azerbeycane" (Kahrolsun Azerbeycan), "Biji Abdullah Öcalan" (Yaşasın Abdullah Öcalan), "Ardeykevi Hacı Bektaş Veli, Pir Sultan Abdal" (Kahrolsun Hacı Bektaş Veli, Pir

Sultan Abdal)

Herşeyiyle kontrgerilla tarafından hazırlanıp gönderildiği belli olan bu mektubun ardından, bölge jandarması köye 4 tane jandarma göndererek köyü güya PKK'ye karşı koruma altına alıy o r .

Amaç bu ko r u -

ma o l a - y ı l a , m e k t u b u n c i d d i y e t i n i (!) P K K t a r a f ı n d a n y a z ı l d ı ğ ı n ı d o ğ r u l u ğ u n u k a n ı t l a m a y a ç a l ı ş m a k .

Bu mektubun gittiği köylerin çoğunluğu, mektubun PKK tarafından yazılmadığını, TC'nin provakasyon amacıyla kendisinin yazdığını bilincinde. Ancak, mektubun PKK tarafından yazıldığına inanan da yok değil.

Tarihteki tüm alevi katliamlarına baktığımızda bilirik ki tüm katliamlar (Maraş katliamı, Çorum ve en son 37 aydının yakıldığı Sivas katliamı, devlet destekli şeriatçı ve MHP'li sivil faşistlerce gerçekleştirilmiştir. Bu nedenle hem diğer illerdeki aleviler hemde Sivas'ın Türk Alevi köylüleri bu oyunlara gelmemeli, devletin tahriklerine kapılmamalıdır.

Açık ki, bu mektup devletin özel timi, kontrgerilla tarafından köylülerin "PKK korkusuyla" devletle bütünleşmesini ve silahlanıp koruculaşmasını sağlamak; Türk ve Kürt halkını birbirine düşman kılmak, provokasyon yaratmak için acemice yazılmış, her satırında kendini ele veren bir mektuptur.

Sivas Alevi- Türk köylüleri, halkları birbirine düşürmeye çalışan TC hakim sınıflarının oyununa gelmemeli.

Dersim halkına ambargo devam ediyor

Erzincan/ Özgür Gelecek- Son dönemlerde yoğun olarak köylerin yakılması, yıkılması, zorunlu göçe ve çeşitli baskılara maruz kalan Dersim halkı açlık tehlikesiyle karşı karşıya.

Dersim'in Pülümür ilçesine bağlı köylerde yoğun olarak yiyecek ambargosu yaşanmakta. Görüştüğümüz bazı köylüler jandarmaların daha önce kışlık ihtiyaçlarınıza erzaklarınızı serbestçe götürebilirsiniz demelerine karşın, pratikte, uygulamaların tam tersi olduğunu, lafta kaldığını belirtiyorlar.

Şu anda köylülerin kışlık ihtiyacının düzeyini bölgede bulunan jandarma ve özel tim belirliyor. Jandarma ve özel tim köylülerin evlerini basarak arama yapıyor, yiyecekleri karıştırıp sayıyor ve kişi başına yılda bir torba undan fazlasını yasaklıyor. Jandarma ve özel tim köylerden ayrılırken

tekrar gelip kontrol edebilecekleri eğer kararlara uyulmadığı görüldüğü takdirde gerekeni yapacakları yollu tehditler savurarak çekip gidiyorlar. Pülümür'ün Altınhüseyin köyüne baskın düzenlenen jandarmalar köylülerin hayvanlarına aldıkları yiyecekleri el koyarak karakola götürüp depo ettikleri ve hayvanların yiyecekleri bittiği takdirde karakola gelip almaları söyleniyor. Köylüler yaklaşık 3 veya 4 ay önce Pülümür'ün Kırmızıköprü nahiyesinde öldürülen, Hüseyin Şengül ve ortaokulda hizmetli Mehmet Dönmez'in bölgedeki karakol ve kontra tarafından öldürüldüğünü, Özgür Ülke gazetesinde "PKK iki kişiyi cezalandırdı" yollu haberin doğru olmadığını söylüyorlar.

Bölgede görev yapan jandarma ve özel tim, halka karşı her türlü baskılarını sürdürmekte kararlı olduklarını gittikleri her köyde tekrarlıyordu. Görüştüğümüz bazı köylüler, bölgede TC'nin uyguladığı baskının yeni olmadığını, 1938'lerde de yaşadıklarını ve bu tür baskı ve katliamların dünyanın hiçbir yerinde yaşanmadığını, bu baskıların amaçlarının bizleri yıldırıp göç ettirmek olduğunu, ama göç ettireceklerini ve TC güçlerinin çabalarının boşuna olduğunu belirtiyorlar.

Dersim halkının köyleri yakıldı, yıkıldı göç ettirildi... Yetmedi. Şimdi de gıda ambargosuyla açlığa mahkum edilmek isteniyor.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Bu sayımızı, yeni yıl dolayısıyla erken çıkarttığımızdan, yazarmızla iletişim kuramadık. Bu nedenle yazısı elimize geçmediğinden yayınlıyamıyoruz.

Ön Açıklama: Elimize PTT kanalıyla ulaşan TKP(ML) GYDB imzalı metni konunun önemi açısından olduğu gibi yayınlıyoruz.

TÜM TKP(ML) TARAFTARLARINA, TÜM DEVRİMCİ-DEMOKRAT KAMUOYUNA "Halkçılık"la cilalanmış tehdit ve çarpıtmalar: Bir ibret belgesi

2.11.1994 tarihli "TİKKO Genel Komutanlığı" imzalı bir bildiri ile, öteden beri partimize yönelik tehdit ve şantajlar dizisine bir yenisi eklendi. Bu durum tasfiyecilerimizin ortaya çıkışından beri tek yöntemi olan hile, şantaj, dedikodu, tehdit, karalama vb. gibi burjuva çöplüğünden aldığı silahlar olduğundan ve defalarca, siyasi-ideolojik zemine çekmeye çalışmamıza rağmen, siyasi acizliklerinden dolayı, bu pis silahların kendisini kurtaracağını sanan hizibe yanıt verme gereği duymadık. Partimize karşı saldırı furcasını devam ettiren malum(!) tasfiyecilerimiz, 14 Aralık 94 tarihli "MK" imzalı bir başka bildiri ile çarpıtmalarını, demagogilerini sürdürmeye devam etmiştir. Dolayısı ile cevap vermeme zorunlu hale gelmiştir.

İlk bildiriye Partimizi "emperyalizmin ve faşist devletin işbirlikçisi" gibi göstererek, kendilerine uygun usullarla asker(!) tehditler savuran tasfiyeciler, "MK" imzalı bildirimlerinde de "devrimcilik", "halk safalarında ki ilişkiler", "dostluk" adı altında demagogik bir yaklaşım ve cilalanmış bir "halkçılık"la aynı tehditleri yine savurmuş, karalama ve çarpıtmalarını tekrarlamışlardır.

Tasfiyeciliğin; karalama ve tehditleri bizim için yeni değildir. Dolayısıyla çıkışlarından beri yalan, iftira, komplo, darbe, tehdit gibi çürümüş silahlarla TKP(ML)'ye saldırıların yine benzeri yöntemlere tenezzül etmeleri bizim için süpriz değildir. TKP(ML) karşısında ideolojik-siyasi mevzilerde duramayanların, "tutuklama", "cezalandırma" gibi hatıralardan hala silinmeyen kararlarının ardından; bir taraftan ilk defa da olsa "halk safaları içinde gördüklerini" açıklamaları, diğer taraftan bir aylık süreler vererek tehdit savurmaları gerçekte, siyasi iflaslarının ve TKP(ML) karşısındaki acizliğinin göstergesidir.

Kastedilen 12 bin Sterlin aylık öncesi parti bağışından bir bölgede kalan paradır. Bağış parti adına toplanmıştır. Bağış ve her türden parti mal varlığı partinin zimmetinde ve tasarrufundadır. Buna rağmen tasfiyecilerimiz; Yurtdışında toplanan iki milyon DB tutarındaki toplam bağış miktarının hemen hemen hepsini, çıkışıyla birlikte zimmetine geçirmiştir. Önce OPK kararlarına göre ve MK 1. toplantı kararlarına göre, görev süresi en azından 2. MK toplantısına kadar devam etmesi gereken YDB, ülkede ki darbe planıyla bağlantılı olarak fesh edilmiş. Açılan bağış kampanyasının sonucunda bağış paraları ve kırsaldaki parti değerleri ele geçirildikten sonra partiye darbe gerçekleştirilmiştir.

Buna rağmen ülkede ve yurt dışında, partinin safalarında yerini alan parti organları nasil ki, ellerinde bulundurdukları her türden parti değerini partiye sunmuş ise, kastedilen 12 bin Sterlin ve yine kastedilen malzemeler, tasfiyecilerimize karşı TKP(ML) iradesinin safalarında yerini alan organ ve yoldaşlar tarafından partiye sunulmuştur. Olması ve yapılması gereken de budur. Üstelik bu sorun birey sorunu değil partinin sorunudur.

Kaldı ki, kastedilen malzemeler tasfiyeciler tarafından, o alanda bulunan sorumlu olan yoldaşın bulunmadığı bir anda taraftarlarımızın silah dayayarak, silah zoruyla bölgede bulunan taraftar yoldaşlarımızın zorla gaspedilmiş değerleridir. Daha sonra sorumlu yoldaş ve organların müdahalesiyle gaspedilen malzemeler, onların yöntem ve usullarına tenezzül etmeden alınarak partiye tekrar kazandırılmıştır. Görüldüğü gibi tasfiyeciler olayı çarpıtmaktadırlar.

Tüm bu anlamlarda tasfiyeciler tarafından demagogilerle sapıtılmaya çalışılan parti değerlerinin partiye kazandırılması meşru ve doğrudur. Ve yine iddia ettikleri gibi, bu noktada tasfiyecilerimiz partimize resmi olarak hiçbir başvuru ve temas olmamıştır. Bazı eylem birliği toplantılarında, tüm devrimci örgütlerin bildiği gibi, tasfiyecilerimiz bizi "tanımadığını", "muhatap" almadığını belirtmiş (ki "MK" toplantılarında da bu karar vardır) ve eylem birliği toplantılarında biz de olduğumuzdan dolayı katılmamışlardır. Dolayısı ile hizip, şimdiki kadar gerçekten de bizi "muhatap" almamış, resmi olarak hiçbir konuda bizimle temas kurmamıştır. Bu bağlamda sorunu "demokratik yöntemlerle çözmeye" yalanları, inandırıcılıktan son derece uzak ve tehdit yöntemleri ile çelişen sahtekarca manevralardan başka bir şey değildir.

TÜM TKP(ML) TARAFTARLARINA;

Siz de bilirsiniz ki, partimiz tarihinde TKP(ML) adına hiçbir devrimci örgüte ve halk safalarında gördüğümüz güçlere, partimiz tarafından böylesine kendi içinde çelişen, söze inceletilmiş köylü kurnazlığı ile gizlenmeye çalışılan tehditler savurmamıştır. TKP(ML) kesvesi altında, TKP(ML)'ye yapılan bir saldırı en başta sizin nezdinizde teşhir olmuş, siyasi iflasi sergileyen bir ibret belgesi olmaktan öteye gitmemiştir. Bunu hemen gösterdiğiniz tepki ile ispatladınız.

Maoizm'den nasibini almayan, dolayısıyla Maoizm'i dudak uçlarında "yükümlendirmekten" başka, sosyal hayatta gerçek anlamda Maoizm'i uygulayamayan bazılarının bu tehditleri karşısında gösterdiğiniz bu kararlı tutumunuza, sağ duyulu, soğukkanlı ve olgun bir düzeyde devam ettireceğinize inanıyoruz.

TÜM DEVRİMCİ KAMUOYUNA;

TKP(ML)'ye yönelik bu saldırıların, sizin nezdinizde de teşhir olduğunu görebilmekteyiz. "Halk safaları içinde" gördüklerine, düşmanı tehditler savuranların derin uçurumları andıran tutarsızlıkları, devrimci değer yargıları karşısında teşhir ve mahkum olmuştur. Huzurunuz da bu tutarsızlığa düşenleri bir kez daha kendilerini değerlendirecek tutarlılığa davet ediyoruz. Ayrıca yine huzurunuz da cilalanmış "halkçılığa" rağmen, çok açık bir şekilde sırttan tehdit ve şantajların TKP(ML)'ye boyun eğdiremeyeceğini hatırlatıyoruz. Böylesi tehdit ve şantajların bizleri yıldıramayacağını, bazılarının umduklarının aksine parti değerlerini korumada kararlı olduğumuzu belirtiyoruz. Ve yine huzurunuz da, ileride doğabilecek herhangi bir olumsuzluğun sorumlusu olmadığımızı, bize yönelecek bir saldırıda kendimizi ve parti değerlerimizi koruyacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz.

HİÇBİR TEHDİT PARTİ DEĞERLERİMİZİ PARTİDEN KOPARMAZ!
HALK GÜÇLERİ ARASINDAKİ ÇELİŞKİLERİN ÇÖZÜM YÖNTEMİNİ DÜŞMANI YÖNTEMLERLE KARIŞTIRMAK SİYASİ İFLASIN GÖSTERGESİDİR
HİÇBİR ÇARPITMA VE DEMAGOGİ TKP(ML)'YE LEKE SÜREMEZ!
TAŞFIYECİ TUTARSIZLIĞIN PANZEHİRİ KOMÜNİST TUTARLILIKTIR
YAŞASIN PARTİMİZ TKP(ML), ORDUMUZ TIKKO, GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB

21.12.1994

TKP(ML) GYDB

Türkiye Komünist Partisi(Marksist-Leninist) Geçici Yurtdışı Bürosu

Emekçiler tehditlere rağmen alanlardaydı

İstanbul-Kartal-Ankara-İzmir-Adana-Malatya/Özgür Gelecek

Kamu çalışanları ekonomik ve demokratik hakları için 20 Aralıkta tüm Türkiye'de büyük bir katılım ile üretimden gelen güçlerini kullanarak hizmetleri durdurarak, büyük şehirler başta olmak üzere birçok ilde alanlara çıkıp görkemli mitinglerle hükümetin ekonomik-demokratik politikalarını protesto ettiler.

Kamu çalışanları yayınladıkları bildirimlerde diğer illerde 1 gün, İstanbul'da 3 gün süren eylemlerinin amaçlarını şöyle açıklıyorlardı:

"Kamu ve tüm çalışanların Grevli-Toplu sözleşmeli sendika hakkının anayasal güvenceye bağlanması, 5 Nisan Kararları ve 1995 bütçesi, ücretlerin dondurulması, özelleştirme, sendikalaştırma, iş yeri kapatma, vb. ekonomik kararlara karşı olduğumuz için; servis, sağlık, eğitim, yemek, kreş, sosyal ve kültürel hizmetlerin ücretsiz olması için; sendikal mücadeleden ve örgütlenmeden dolayı idari baskıların ve sürgünlerin, işten atılmaların ve fiili saldırıların durdurulması, iş yerimizde yönetime demokratik bir şekilde katılmak, çalışma koşullarımızın insana yararlı bir şekilde iyileştirilmesi, insanların barış içerisinde yaşadığı, savaştan, sömürsüz, özgür-demokratik Türkiye için, ekmeğimizi, özgürlüğümüzü ve geleceğimizi sahip çıkmak için alanlardayız."

Çeşitli işçi sendikaları ve demokratik kitle örgütlerinin de destek sunduğu mitingde, hakim sınıfların ve onların sözcüsü hükümetin tüm tehditlerine rağmen Kamu Çalışanları alanlara çıktı. Bir yandan hakim sınıfların tehditi, diğer yandan hava şartlarının (kar, yağmur) kötü olması mitingde katılımın daha fazla olmasını engelledi.

Tüm yurt çapında gerçekleştirilen eylem nedeniyle özellikle İstanbul'da Haberleşme, Ulaşım, Eğitim, Sağlık, Enerji ve Maliye iş kollarında hizmet önemli oranda aksadı. Uluslararası telefon görüşmeleri yapılamadı. Bakım, onarım, abone işleri, posta dağıtım, tahsilat, telgraf, PTT'den faks ve APS gibi işlemler durdu. Banliyö trenleri çalışmadı, Mavi Tren, Ankara Ekspresi, Doğu Ekspresi ve diğer şehirler arası trenler hizmet vermedi. Havaalanlarında yer hizmetleri sivil kurumlarca verildiği için seferler aksadı. Limanlarda yükleme, boşaltma işlemleri yapılmadı. Gümrük işlemleri aksadı. Birçok öğretmenin okula gelmemesi ve çoğu velinin de çocuklarını okula göndermemesi sonucu öğretim büyük bir ölçüde yapılmadı. Bazı okullar ise zorunlu tatil etmek zorunda kaldı. Hastanelerde acil servis hariç sağlık hizmeti verilmedi. Elektrik kesintisi ve çeşitli arızalar tamir edilmedi. Sadece hayati arızalara müdahale için hazır olundu. Muhtasar Stopaj ve peşin verginin son günü olan 20 Aralıkta çoğu vergi daireleri veznelerini kapattı.

Memurlar ve onlara destek sunan işçi sınıfı, öğrenciler ve toplumun değişik kesimleri 20 Aralık'ta bir bayram havasıyla alanlardaydı. Marşlarını söylediler, halaylarını çektiler ve sloganlarını haykırdılar.

Hakim sınıfların tehditi sökmeydi. 100 binleri aşan katılım karşısında hakim sınıflar geri adım atmak zorunda kaldılar. Tabii, tükürüklerini yalamadıklarını kanıtlayabilmek için memurlar hakkında idari soruşturma başlattı. Ayrıca Malatya Valisi'ne kararını "Bedük Cumhuriyeti"ne çıkartan, tüm gerici kurumlaşmayı yaratan, devrimci-demokratik tüm oluşum ve etkinliklerin düşmanı, şimdinin Kayseri Valisi Saffet Arıkan Bedük, "azizliğini" burada da göstererek

Eğemenlerin her türlü tehditine rağmen, yüzbinlerce memur iş bıraktı, onbinlercesi de alana çıkarak tehditlere meydan okudu.

66 öğretmeni açığa aldırttı. Tüm Türkiye çapındaki eylemliliklerde 200'ü aşkın kişi gözaltına alındı.

Tüm bunlar olurken, egemenler cephesi şaşkın; İçişleri Bakanı Nahiî Mentеше yine o uşak ruhuyla, efendilerine olan hizmet aşkıyla "Yasadışı eylemlere katılanlar ve teşvik edenler ile ilgili olarak adli ve idari işlemler yapılacaktır" diye buyuruyor.

Nusret Demiral'a ne demeli? O, en ufak demokratik talepler için yapılan gösterilere dahi tahammül etmeyen, kelle istiyen Demiral'a?

"Memur kardeşlerimiz DGM'lik bir suç işlememişlerdir"... "Direnme hakkını kulla-

nabilirler" diyor "Ama, bunu da Anayasa sınırları içinde yapmak şart" diyerek esasta gerçek niyetini ortaya koyuyor. Bu tavrıyla bir yandan memurların eylemine hoşgörüyle baktığını göstermeye çalışırken diğer yandan "Anayasa sınırları içinde yapılmalı" diyerekten gerçek uşak ruhunu ortaya koyuyor. Çünkü, Anayasanın sınırları, memurların "grev, dayanışma grevi, işyeri işgali, verim düşürme ve diğer direnişler" yapmasını yasaklıyor.

Ya, Süleyman Demirel, muhalefetteyken, "benim işçim, benim memurum, benim köylüm" diyen, 3 Ocak 1991'de Türk-İş'in yaptığı ve yasalara göre "suç" teşkil eden genel grev için "Hareketinizi demokratik ve uygar buluyorum. Haksızlığın olduğu yerde, hak arama yolları kullanılmalı" diyen Demirel dün ne söylediğini "unutmuş"(!) olmalı ki bugün rahatlıkla "Devleti işlemez hale getirmeye kimsenin hakkı yoktur. Hak arıyoruz diye haksız yollara gidilmesi, devletin felç edilmesi bence hak değildir." demekle hiçbir rahatsızlık duymuyor. Duymasını da beklemiyoruz. Dün oy peşindeydi; öyle demesi gerekiyordu, bugün oya ihtiyacı yok. Aynı Mesut Yılmaz gibi. O da hükümetleri döneminde, memurun-ışçının tüm emekçilerin en masum eylemlerine dahi polis saldırısı olmuş, soruşturma, sürgün olmamış gibi bugün, dün yaptıklarını unutmamış bir şekilde "tüm bunlara isyan etmeyecek memur insanlığından şüphe etmek lazım" diyor. Doğru söylüyor. Ancak, dün neredeydin diye sormazlar mı adama. Tabii, bugün de sen muhalefettesin oy'a ihtiyacın var.

Egemenlerin farklı klikleri, kamu çalışanlarının bu hareketliliği karşısında kendi klik çıkarları temelinde tepkiler geliştirdursunlar, gerek kamu emekçileri gerek işçi sınıfı gerekse tüm emekçi katmanlar bu düzen partilerinin gerçek yüzlerini görmektedirler. Ancak tüm bu objektif şartlara rağmen, tüm emekçi kesimlerinin alternatifsiz kaldığı da bir gerçekliktir. Komünist önderliğin eksikliği tüm emekçi kesimlerin kendiliğinden gelişen ekonomik ve demokratik tepkilerinin işi bir süpürge sömürmesini beraberinde getirmektedir. Yani, henüz düzeni hedeflemekten çok uzaktır.

Sorun, gelir dağılımının biraz daha iyileştirilmesi sorunu değildir; sorun bir takım sosyal hakların verilmesi sorunu değildir. Sorun düzen sorunudur, sistem sorunudur. Bu düzen sınırları içerisinde verilecek veya alınacak her hak birer kırıntı olmaksızın kurtulamayacaktır. Ekonomik ve siyasi olarak emperyalizme bağımlı olan komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları sınıfı verilen bu kırıntıları bir el darbesiyle kolayca süpürüp alacaktır. Sorun düzen sorunudur dedik. Bu düzen değişmeli-yıkılmalı ve kalıcı çözümü sağlayabilmek için de yıkılan bu düzenin yerine demokratik halk iktidarını ve sosyalizmi kurmak gerekir. Bunun için de bu temelde mücadele yürüten enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu olan Proletarya Partisi'nin kurlarda yakması olduğu özgürlük ateşini, harlandırmak, genişletmek gerekiyor. Bu nedenle işçi-memur ve tüm emekçi katmanlar Proletarya Partisi saflarında örgütlenmeli bu umudu güçlendirmelidir.

İSTANBUL

Kamu çalışanlarının 20 Aralık'ta gerçekleştirecekleri iş bırakma eylemi nedeniyle, TEK işvereni elektrik faturalarının 21 Aralık olan son ödeme gününü, Enerji iş kolundaki kamu emekçilerinin eylemini başarısız kılabilmek için 19 Aralık'a alınca Enerji- İş kolundaki emekçilerde iş bırakma eylemlerini bugün öncesine 19 Aralık'a kaydırarak hizmeti durdurdular.

Konuyla ilgili olarak İstanbul Ener-Sen Şube Başkanı Güven Gerçek yaptığı konuşmada, kamu emekçilerinin ve işçilerin bugün çok kötü şartlarda çalışılmak istenildiğini memurun, işçinin ve bütün emekçilerin buna razı olamayacağını belirterek, "Hak verilmez alınır. Bizde söke söke alırsız" diye belirtti.

19 Aralık'taki Ener-Sen kamu çalışanlarının eylemine Tes-İş'e bağlı işçilerde destek sundular. Ayrıca Müjdat Gezen Tiyatrosu Tüm Maliye-Sen Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu, Tüm Harb-İş Genel Başkanı Atilla Ayçin, BTS Genel Başkan Yardımcısı Cengiz Demir ve Tüm Sağlık-Sen Şişli Şube Başkanı Ercan Küçükosman'da birer konuşma yaptılar. Eylem müzik dinletisi ve halaylar

Tüm Bel Sen 1 No'lu Şube Başkanı Hıdır Ateş

20 Aralık eylemliliği kamu çalışanları açısından şöyle bir siyasi kazanım sağladı. 20 Aralık öncesi kamu çalışanlarının yürüttüğü mücadele daha çok bir yasanın çıkmasına, böyle bir beklentiye endekslenmişti, hep meclise-yönelik yasa teklifi ön plana çıkarılıyordu. Ama, 20 Aralık eylemliliğiyle ve bu eylemlen sonraki gelişmeler, artık, kamu çalışanları sendikalarının yasal olduğuna, hükümete ve tüm yetkililere kabul ettirdi. Biz, artık madem ki yasalız, madem ki bir sendikayız, artık şu andaki görevimiz, TİS'in yapılmasına yönelik grev hakkını kullanmalıyız ve hükümeti TİS masalarına çekmeliyiz. Bu bizim için çok önemli bir yol ayrımıdır. Bu noktada 20 Aralık eylemliliği, özellikle reformizmden etkilenen yasalı yönünü parlamentoya çekme, yasa beklentisi içerisine girmekten çıkardı; TİS hakkını kullanmak için gerekirse üretimden gelen gücümüzü kullanmayı, "Grev"e gidilebileceğini gösterdi.

20 Aralık eylemliliğine kitle-sellik açısından baktığımızda katılım çok yüksek seviyede idi. Bu anlamda başarıya, amacımıza ulaştığımızı söyleyebiliriz. Bu şunu da beraberinde getirdi; kitle-mizi birleştirebilirsek aşamayacağımız hiçbir engel yoktur. Bu konuda üyelere güven verdi.

KÇSP'nin eylemliliği önce hükümetin engellemesi, medyanın anti-propagandasıyla engellenmek istendi. Ancak tüm bunlara rağmen kitle alanlara çıkmıştır,

üretimden gelen gücünü göstermiştir. Bu eylem hem halktan destek almıştır hemde gündemi işgal etmiştir.

KÇSP'nin bu eylemliliğine, işçi sınıfından, işçi sendikalarından da destek geldi. Daha öncede işçi sendikalarıyla, kamu çalışanları 20 Temmuz'da ortak eylemler gerçekleştirmişti. Onlarla ilişkilerimiz devam ediyordu. Esas olarak Demokrasi Platformu çerçevesinde yani, Türk-İş, Hak-İş DİSK gibi konfederasyonların ve diğer kitle örgütü, kurum ve kuruluşlarında içerisinde olduğu Demokrasi Platformu. Ancak, işçi sınıfının desteği, istisnalar hariç örgütlülük düzeyinde değildi, bu anlamda sendikaların destek sözü alanlara yansımada. Cumhurbaşkanı Demirel'in bir demeci var. "Memurlar devleti felç etti." Biz henüz devleti felç etmedik, elektrik verdik sarstık, asıl felç işçilerle bütünleştiğimiz zaman gelecek.

20 Temmuz eylemliliği, genel bir direniş çağrısıydı ama bu çağrı böyle olmasına rağmen, işçi sınıfının örgütsüz olması, kendiliğinden mücadeleyi aşamaması, devrimci-demokratların veya sınıf partisinin orda yeterince mevzilenip inisiyatifini altına alamaması bir dağınıklık meydana getirdi. 20 Temmuz'da devleti, hükümeti sarsan bir etki yaratamadık. Türk-İş'in uzlaşmacı, pasif tavrı sonucu, 20 Temmuz eylemliliği, kamu çalışanları eylemliliğine döndü.

20 Aralık eylemliliğine baktı-

ğımızda, hükümetteki etkisi, kamuoyunu etkilemesi açısından 20 Temmuz eylemliliğini aştı. Ki esas güç işçi sınıfıdır. Onlar esas olarak görevini yerine getirdiği zaman herşey daha iyi olacak.

Birde Türk Kamu-Sen olgusuna değinmek istiyorum. 20 Aralıkta bizim eylemimiz deklere edildi, ancak Türk Kamu-Sen 17 Aralık'ta bir eylem yaptı. Biz şunu biliyoruz, işçi ve emekçilerin sendikal anlayışı ve mücadelesi egemen sınıflar için bir tehlike durumuna geldiği zaman, bunun karşısına içten reformist hareketle, dışta bir karşı sendikal hareketi işçi ve emekçilerin karşısına dizecektir, buna dikkat etmek lazım. Türk Kamu-Sen'in eylemiyle 20 Aralık eylemi kırılmak istendi. Biz eyleme çıkarken başkanın Türk Kamu-Sen yetkilileriyle görüşmeside buna yöneltti. Ama tüm bunlara rağmen, görkemli eylemi kıramadılar. Türk Kamu-Sen, devrimci-demokrat sendikaları, emek örgütlerini karalıyor. Bu yanlıştır, grevi bölmek, kırmamak gerekir.

Halka buradan bir mesaj iletmek istiyorum. Bizim mücadelemiz, aslında onların mücadelesiyle ortaktır. Ekonomik-demokratik mücadele sağlayacağımız kazanımlardan onlarda faydalanacaktır. Onlarda yoksulluk çekiyor, baskılardan nasibini alıyor ve her türlü saldırıya uğruyorlar. Şe buña karşı mücadele etmeliyiz birleştirip, ortak mücadele ederseniz o zaman daha iyi şeyler olacak.

www.partiyarssivve-demokratik.com.tr

eşliğinde akşam 17:00'de sona erdi.

Avrupa Yakası'nda, Kamu emekçilerinin İstanbul'da gerçekleştirdiği iş bırakma eyleminde Beyazıt, Vatan Caddesi'nin Topkapı girişinden ve Saraçhane'deki Fatih Parkından yürüyüşe başlayan kamu emekçileri, Aksaray Metro önünde toplandılar. Bu arada eyleme katılmak üzere Beyazıt'tan yola çıkan kamu çalışanlarından 50 kişi gözaltına alınırken, Tüm Haber-Sen Beyoğlu Şubesi üyelerine ve yine eylemi desteklemek üzere metro önüne gelmeye çalışan öğrencilere polis saldırarak gözaltına aldı.

Metro önünde toplanan yaklaşık 15 bin kamu emekçisi dövizler, sloganlar, pankartlar ve halaylar eşliğinde coşarken, kitleye hitaben Kamu Çalışanları Konfederasyonu'nun basın açıklaması okundu. Eğitim-Sen Genel Merkezi Örgütlenme Sekreteri İlknur Birol tarafından okunan basın açıklaması sık sık "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Emekçiler Elele Genel Greve!", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!", "Kırlı Savaşa Hayır!", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz!", "Hükümet İstifa!", "Söz, Yetki, Karar Çalışanlara!", "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız!", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!" ve "Öğrenciler Serbest Bırakılsın!" sloganlarıyla kesildi. Açıklamada, kamu emekçilerinin, işine, ekmeğine, emeğine ve geleceğine sahip çıkmak amacıyla meydanlara döküldüğü, fiili ve meşru mücadele sonucunu kazanılan hakların ne pahasına olursa olsun geri alınmayacağı belirtilerek, "Herkes bilmelidir ki, 20 Aralık, kamu çalışanlarının ekonomik, demokratik mücadelesi için yeni bir başlangıç olacaktır. Bu ülke bizim, bu insanlar, fabrikalar, bürolar, iş yerleri bizim. 5 Nisan ekonomik paketi ve onun bir devamı olan, sendikalaştırmayı, işsizliği, özelleştirmeyi, savaşçı temsil eden 1995 bütçesini kabul etmiyoruz."

denildi. Basın açıklamasından sonra kitleye hitap eden Birol "Kamu çalışanlarını kendi özel işlerinin takipçisi görenler, rüşvete, talana ortak etmek isteyenler, bizleri devletin kölesi-tebası sayanlar, bankaları batıranlar, şirket kurucuları, Civan'ları, Çakıcı'ları, mafyaları, vergi sülükleri, İSKİ'leri, İLKSAN'ları yaratanlar, devleti yönetenler, bizleri yasadışı görmeyi ve göstermeyi marifet sayanlar, bizleri ek işlerde saatlerce çalışmaya, yokluğa, yoksulluğa, açlığa, işsizliğe örgütsüzlüğe mahkum sayanlar, bugün burada sizin kirli, yolsuzlukla, talanla, hırsızlıkla, yalanla, kirlenmiş dünyanın karşısında haklarınızı sahip çıkan, emeğin ve emekçilerin gücü yeniden doğuyor." dedi.

Kamu Sendikaları İstanbul Şubeler Platformu adına Tüm Bel-Sen 1 Nolu Şube Başkanı Hıdır Ateş'te "Ülkemiz zor bir süreç-

Tüm Haber -Sen Genel Hukuk Sekreteri Bekir Ünsallı

Kamu çalışanları son 5-6 ay içerisinde, konfederasyon tartışmalarıyla birlikte bir eylemsizlik, bir durağanlığa girmişti. Daha önceki, 21 Haziran kamu çalışanları ve eşgüdüm ortak toplantısında, Konfederasyon tartışılırken, önümüzdeki süreçteki eylemliliklerde tartıştık. Biz Tüm Haber-Sen olarak Haziran'da kamu çalışanlarının sorunlarıyla ilgili bir sürü eylemlilik ve önerilerimiz vardı. Eylem 13 Ocak'a atılmıştı. Biz, sendikamızda tartışarak, özgül koşullarımızın, ekonomik ve demokratik sorunlarımız, bir takım eylemlilikler olmazsa daha da geriye gider, daha da dibe vurur diyerek olacağı gördük. Zaten yok olan ekonomik demokratik haklarımız hükümetin son ekonomik paketiyle birlikte bir takım sosyal haklarımızda elimizden alındı. Onun için kitlemizin bir tepkisi vardı. Onun için biz Tüm Haber-Sen olarak 19 Kasım'da hemen kamuoyunda etkili olacak bir eylemi, 'medya kilitlemesi' eylemi yaptık. İstanbul başta olmak üzere 30'a yakın yerde iş bıraktık.

Bizim bu eylemimiz hem 20 Aralık'ın önünü açtı, hemde kitlemizle, eylem, grev yapacağımızı kamuoyuna göstermiş olduk. Tekrar, 26 Kasım'da, kamu çalışanlarının ortak toplantısında kamu çalışanlarının eylemi 13 Ocak'a alındı. 13 Ocak'ta bütçe görüşmeleri ve ücretler belirlenmesi olacağından, çalışanların tepkileri, öfkeleri sönmüş olacaktı. İşte bu nedenle biz eylemi 13 Ocaktan 20 Aralık'a alınmasını önerdik, birlikte eylemi 20 Ara-

lık'a aldık ve hayata geçirdik. 50'ye yakın ilde % 100 katılımı eylem yaptık. Hatta iş bırakılmayan Olağanüstü Hal Bölgesinde, Diyarbakır'da dahi Tüm Haber-Sen'liler % 80 katılımı iş bıraktı. Muş'ta sokağa çıkmadan işyerlerine gidilmedi, esnaf kepenk kapattı.

Artık kamuoyunda görüyor ki, yalnız ekonomik talepler değil, ekonomik ve demokratik talepler birlikte ele alınmalıdır. Artık biz sunun bilincindeyiz, yalnız ekonomik taleplerle birşey değişmiyor. Kamu çalışanları artık demokratik taleplerini elde etmeden ekonomik taleplerini elde edemeyeceğinin bilindedir.

20 Temmuz'da taleplerimizi kamuoyuna yeterli derecede yansıtmadığımız gibi, birkaç ille sınırlı kalmıştır. Oysa 20 Aralık'ta eylem en küçük kasaba ve köyle dahi sızdı, hatta sendikasıız çalışanlar dahi eyleme katılım göstermiştir.

İşçi sendikaları konfederasyonları (Hak-İş, Türk-İş, DİSK) fiilen destekleyecek demelerine rağmen, birkaç sendika şubesinin katılımı dışında, pek bir destek sunmamıştır. Destekliyorum demek başka, fiilen içinde olmak başka, bizi desteklemekle bize bir lütufta bulunuyorlar; fiilen içinde bulunmak işçi sınıfının görevidir. Ve biz işçi sınıfıyla birlikte emek cephesinin oluşturulmasını savunuyoruz. Emek cephesi oluşturamazsak kamu çalışanları sendikalarının durumu da bugün işçi sendikalarının Türkiye'de durduğu yerde olacaktır.

ten geçiyor. Yapılan zamlar yaşamı yangın yerine çevirdi. Savaş ekonomisi ülkeyi tahrip ederken, akan kan, yaşanan acılar toplumu derinden etkiliyor. Biz emekçiler olarak bu ülkenin her zaman sahibiyiz. Bizim Amerika'lar, Avrupa'lar, mülkümüz yok. Başımız sıkıştığında kaçıp gitmeyeceğiz. Bu memleketin cefasını biz çekeriz, sefasını da biz süreceğiz. Bizim sesimiz emeğin, demokrasinin, kardeşliğin, barışın sesidir" dedi. DKÖ ve işçi sendikalarının desteği kitle tarafından alkışlanırken, DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak'a "Kahrolsun Sendika Ağaları!" sloganıyla yanıt verildi. Öğrenci ve memurların gözaltına alındığı, saldırıya uğradığı anonsları yapılırken kitle hep bir ağızdan polisi yuhaladı.

Anadolu Yakası'nda KÇSP'nin düzenlediği bir günlük iş bırakma eylemi, Hasanpaşa'da bulunan Kadıköy Belediye Binası önünde başladı. Saat 9.00'a doğru eğitimciler, sağlıkçılar, maliyeciler, demiryolu çalışanları, PTT çalışanları, DMO çalışanları, DSİ, çeşitli belediye çalışanları ve işçi sendika-

ları miting alanına akın akın gelmeye başladı.

Belediye binasına asılı Tüm Bel-Sen ve Bem-Sen imzalı pankartlar emekçileri eylem sıcaklığıyla selamlamış, gün halaylarla, sloganlarla başlamıştı.

Ve birazdan Kadıköy, Kadıköy esnafı, çalışanları, halkı hiç kimse tahmin edemeyeceği görkemli bir silkinişe tanık olacaktı. Bu silkinişe faşizme karşı, bu silkinişe emperyalizme karşı, sermayeye, kan emecilerine karşıydı. Her kesimden emekçinin, işçinin, ezilen halkın sömürüye, zulme karşı toplu karşı koyuşuydu. Hakim sınıflar ve onların sözcüleri, TV'si, medyası, faşist radyolarıyla (yurt FM) "aman eyleme katılmayın, yoksa soruşturma açılır" ya da yaptıkları duygu sömürüsüyle "memurlarımızın talepleri haklıdır, destekliyoruz. Fakat emniyet güçlerimizi de düşünmek zorundayız. Sakin olun provokasyona gelmeyin, başka mihraklara kanmayın. Anında emniyet güçlerimize haber verin" çığırkanlığıyla faşizmin borazanlığını yaparak emekçi ve işçi halk üzerine korku salma çabaları, 20 binin üzerinde insanın haykırdığı sloganlarla kimin kimden korkması gerektiğine net bir cevaptı.

Saat 12.00'ye doğru emekçiler Altıyol'a geldiğinde bir grup memur ters istikamette Kadıköy Belediyesi'ne doğru akın akın yürüyordu. Halkın eyleme ilgisi oldukça yoğundu. Sık sık geçen kortejleri alkışlıyor, onları seyrediyor hatta aralarına katılıyorlardı. En öndekiler Kadıköy Meydanı'nı doldurmuş, meydana Altıyol'a bakıldığında ise kortejin sonu dahi görünmüyordu. 20 bin emekçi ve işçi akan seller misali alanları doldurmuş, hatta alanlarda taşmıştı. Kadıköy, Kadıköy olalı belki de ilk kez böyle bir eyleme tanık olmuştu. Saat 14.00'ye doğru KÇSP'nin basın açıklaması okundu. DİSK'ten Genel Uygur ve sanatçı İlyas Salman bir konuşma yaptı. İlyas Salman

Onbinlerce emekçi ellerinde pankartları dillerinde sloganlarıyla geldiler. Aksaray Meydanını bayram gününe çevirdiler.

Özgürce

İsmail Yıldız

"İsyan etmeyeninin insanlığından şüphe etmek lazım"

20 Aralık genel eylemiyle ilgili görüş belirten ANAP lideri Mesut Yılmaz, fakirleşmeden, enflasyondan ve memurlara vaad edilen hakların verilmemesinden söz ederken söylüyor bu sözü. "İsyan etmeyeninin insanlığından şüphe etmek lazım"

Gerçekten de, emekçiler öyle koşullar içerisinde yaşıyorlar ki, neredeyse nefes almaları bile çok görülecek. Her yıl yaşam koşulları kötüleşiyor. Enflasyon bir ekonomik terim olarak değil, karasaplı bıçak gibi emekçinin sofrasına saplanmış durumda. Sofradan çalışanlar T. Kürdistanı'na kana boyamak için kullanılıyor. İşsizlik kapağı dayanmış. Memura sendika yasak, işçinin sendikasını daha sömürgeleştirme istiyorlar. Emekçilerin boynuna geçirilen ilmk günden güne biraz daha sıkılıyor. Hergün gözaltı ve işkence haberleri, köy yakma, göç ve faili bulunmayan cinayetler, cezaevlerinin zulüm yuvalarına dönüşü. Ev kirası, yol parası, elektrik-su, bakkal giderleri. Çocuğun okul masrafları, harçlar. İşkoşullarının zorluğu, ücretlerin azlığı. Feodal değer yargıları ve toprak ağası otoritesi. Şeyh, aşiret ve tarikat hegemonyası. Emperyalistlerin ülkeyi hergün biraz daha sömürgeleştirme ve sokakları emperyalist kuruluşların reklam panolarının kusatması. Dahası var; ülke yönetiminde etkin olmuş general ve üst düzey insanların nasıl insanlar olduğunun hergün açığa çıkması, çeşitli klik partilerinin yüzlerinin, "tencere dibin kara sizinki benden kara" misali olması. Evler, villalar, arabalar, dövizler, altınlar. Amerikaya para kaçırmalar ve seçilmiş usakların burjuva ahırındaki tepişmeleri.

Bunları duyuyoruz, okuyoruz, televizyondan izliyoruz. Mesut Yılmaz'ın söylediği doğrudur. Bu koşullarda yaşamakla yüzyüze bırakılıp da isyan etmeyeninin insanlığından şüphe etmek lazımdır!

Peki ama, sormak da gerekiyor. Mesut Yılmaz'ın isyanı neyedir? Ve nasıl bir isyandır? Kendisinin de zulümkar olarak hizmet ettiği faşist sisteme midir? Elbette hayır! Mesut Yılmaz, düzenin gerçekliğini ve emekçilerin sunduğu çekilmez ve onursuz yaşamı göstererek halkı "isyana" çağırırken gerçekte şu anda, düzeni görünürde yürüten hükümete karşı "isyana" çağırılmaktadır. Bir başka deyişle, halkı sömürücü kliklerin it dalaşında kendi arkasına gelmeye çağırılmaktadır. O nedenle bu gerçekte bir isyana davet değildir. Bunlar iki yüzlüdür. Hükümete geldiklerinde herşey iyi gitmekte; bölücü ve yıkıcı teröristlerle, dış düşmanlar ülkeyi kötü göstermek istemektedirler. Muhalefette iseler, durum kötüdür. Ve durum gerçekten de kötü olduğundan "maalesef" gerçeği söylemektedirler.

1991'de 3 Ocak "genel grevi" için ne diyordu Demirel? "Hareketlerinizi demokratik ve uygar buluyorum. Haksızlığın olduğu yerde hak arama yolları kullanılmamalıdır." Şimdi ne diyor; "Haklı olmak yetmez. Hak arayanlar diye haksız yola gidilip, delvetin felç edilmesi bence hak değildir." Haklı ya da haksız olmak, susmak veya hak aramak bay Demirel'in bulunduğu yere ve çıkarına göre değişiyor.

Diğerleri de farklı değil. Bunların hepsi böyle. O nedenle de "al birini vur ötekine!"

Bunlara bel bağlamak, bunlardan emekçiler için iyi bir gelecek beklemek ham hayaldir. Sağdan ya da "sol"dan, dinsel ya da laiklik açısından, demokrat ya da liberal yönden çeşitli "alternatif"ler sunan ve hepisi de aynı kapağı çıkan düzen partileri kesinlikle umut değildir. Umudun olmadığı, herbirini tek tek deneyerek görmek de gerekmiyor Kaldı ki, denendiler de. Hepisi de umudu katletmeye çalıştılar. Gerçeklikleri budur!

Umut nedir? Umut senin yüreğindir. Umut senin bilincindir, bileğindir. Umut kolektiftir. Umut Proletarya Partisidir.

Düşünün ve görün bir; tarihin defalarca kanıtlandığı gibi halkın savaşçı, zayıf gerilla kuvvetlerinin güçlü düzenli ordularını nasıl alt ettiğinin çizgisidir. Küçük balığın büyük balıktan hakkını nasıl aldığı öyküsüdür. Yenilmez denilen devasa kaplanların kağıttan olduğunun ispatıdır!

Ve düşünün bir, yenilen beyaz ordu şehirlere sığınırken, kızıl ordunun son darbeye yaklaştığı süreçte, emekçilerin yaşamı durdurmalarının görkemini!

O kadar uzağa da gitmeye gerek yok: O gün yani 20 Aralık'ta; otobüsler, tranvaylar çalışmasa, çöpler toplanmasa, sulak akmasa, elektrikler kesilse, ekme çıkmasa, devlet daireleri çalışmasa...

Yani emekçiler dursa ne olurdu? Hayat dururdu! Emeğin, daha doğru bir deyişle emekçinin gücünü bundan daha iyi gösterebilecek birşey var mıdır? Üretimden gelen güç işte bu demektir. Bu güç kullanıldığında eğer yaşam duruyorsa ve bunun sahibi olarak emekçiler bunu kullanabiliyorlarsa önlerinde hiçbir şey duramaz. Hem tarihsel olarak hem de güncel olarak sonuna kadar haklı olan ve bilincine vardığında dünyayı sarsacak kadar güçlü olan emekçilerin bunu görmesi gerekiyor.

Bunu görmediği, egemen sınıfların korku çemberini beynine dolamalarına sessiz kaldığı sürece ne kaderini değiştirebilir ne de geleceğe yönelik bir umut besleyebilir. Zira umut, ancak ve ancak umudu kazanabilme bilincine, cesaretine ve görevine sahip olanların ve bunun için mücadele edenlerin hakkıdır. Umudun, hayallerde beslenerek ve beklenerek değil, örgütlenmeye ve aktif eylemliliklerle kazanılır.

1995 yılına girerken, bu umudu beslemeye ve yaratmaya en fazla tarihsel ve toplumsal sınıf bilinciyle donanmış proletarya partisi ve onun önderliğindeki halk ordusunun hakkı vardır. Bu umut "koynumuzda saklı bıçak" olmaktan çıkmaktadır.

Hayatı yaratan, durduran isterse altüst edebilecek tek güç olan emekçilerin en temel sloganı dünyayı istemektir.

EVET, DÜNYAYI İSTİYORUZ.
Ve işte bu emekçinin haykırışıyla, haykırıyoruz:
"ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLACAGIZ!"

DEVAMI ARKA SAYFADA

Mitingde öğrencilere gözaltı

İstanbul/ Özgür Gelecek- 20 Aralık günü kamu çalışanlarının yaptığı mitingde destek amacıyla katılan İstanbul Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nden 24 öğrenci gözaltına alındı. Öğrencilerin gözaltına alınışını, protesto etmek ve serbest bırakılmalarını sağlamak amacıyla 21 Aralık 1994 günü, gözaltına alınanların arkadaşları İHD'de bir basın açıklaması yapıldı. Gözaltına alınan öğrencilerden isimlerini öğrenebildiklerimiz şunlar: **Ali Haydar, Özer Altın, Erdoğan Akçiçek, Tolga Öztürk, Dilek Baytekin, Orhan Kulis, Rafet Düğercili, Mehmet Ali Ergül, Leyla Aydaç, Çağatay Yedek, soyisimlerini** öğreemediğimiz **Egemen, Selçuk, Başar, Erol, Salim, Baycan, Ercan, Muzaffer, Ebru ve Aydın.**

Ayrıca İTÜ, YTÜ, İÜ'den 20 civarındaki öğrenci yaptıkları basın açıklamasında polislin üzerlerine köpekler ve coplarla saldırdığını olayı protesto ettiklerini bu olayın 14 Aralık Çarşamba günü İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan olaylardan ayrı düşünülemeyeceğini bu olayların sivil faşistlerin tek başına gerçekleştiremeyeceğini okul idaresi ve polisle işbirliği içinde olduklarını, her olay sonrası saldıran tarafın değil, saldırıya uğrayanların gözaltına alınmasının bunu ortaya koyduğunu belirttiler.

Tutsaklardan mitingde destek

Haber Merkezi- Sağlıkçılar Cezaevinde bulunan TİKB, TKP(ML), TDKP, THKP/C-HDÖ, Direniş Hareketi, TDP, DY, TKEP, MLKP-K, TKEP-L, HKG, EKİM, TKP/ML, MLSPB davaları tutsakları kamu çalışanlarının 20 Aralık'ta yaptıkları eylemi desteklediklerini belirten bir basın açıklamasında bulundular. Siyasi tutsaklar yaptıkları basın açıklamasında, memur hareketinin ortaya çıkışına, sendikal mücadelesine ve ülkenin içerisinde bulunduğu siyasi ve ekonomik durumuna kısaca değinerek basın açıklamasının sonunda, "Sağmalcılar cezaevinde bulunan siyasi tutsaklar olarak kamu emekçilerinin 20 Aralık eylemini destekliyor, salı günü görüşe çıkmayarak ve sloganlarımızla yanlarında olduğumuzu duyuruyoruz" dediler.

Tuncelililer Derneği yeni yerine taşındı

Özgür Gelecek- 18 Aralık pazar günü Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği'nin Aksaray'daki yeni yerine taşınması nedeniyle bir açılış düzenlendi. Açılışa gelen 80 civarındaki konuşma ilk önce müzik dinletisi sunuldu. Müzik dinletisinden sonra Tuncelililer Derneği başkanı Selman Yeşilgöz bir konuşma yaparak köy ve göç ettirmelere değinerek kendilerinin Tuncelililer Derneği olarak göç ettirilene, köyleri yakılan Dersimlilerle dayanışma içinde olduklarını ancak kendilerinin bu noktada yetersiz kaldıklarını ve bu yüzden bütün insanları dayanışmaya çağırıldıklarını belirtti.

"**Hak aramak ne kadar onurluysa, hakları yedirmek o kadar onursuzdur**" sözü kitlelerin yoğun ilgisine neden oldu. Ayrıca **Salman, Ahmet Arif'ten** şiirler okudu. Alanda **Grup Yorum, Grup Kutup Yıldızı** söyledikleri türkülerle eyleme destek verdi. Böylece emekçiler güne halayla başlamış, mutlu ve onurlu bir biçimde yine halaylarla eylemlerini bitirdiler.

Ayrıca 21 Aralık günü Üsküdar, Kadıköy, Ümraniye PTT çalışanları iş bırakma eylemi yaptı. Acıbadem PTT çalışanlarının ise alana gelmesi polis tarafından engellendi. Emekçiler "Birlik, Mücadele, Zafer!", "Yaşasın Grev, Yaşasın Toplu Sözleşme, Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganlarıyla alanı inlettiler.

Bir işçi "**Hakkını arayan insanlar tutuklanıyor. Veya sürgün ediliyor, işten çıkarılıyor. Bu yapılanlar haksızlıktır. Bunlara boyun eğmeyeceğiz**" dedi.

ANKARA

Sabahın erken saatlerinden itibaren Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Turizm, Ulaştırma Bakanlıkları, DSİ, TEK, karayolları genel müdürlüklerindeki çok sayıda kamu çalışanı, öğretmen, PTT- maliye ve sağlık çalışanı saat 12.00'de Kızılay Meydanı'nda toplandı. Eylemden önce Başbakanlık ve TBMM yakınlarında polis, köpekli birlikler ve panzerlerle barikat kurdu.

Ortak basın açıklamasının okun-

masından sonra Kamu Sendikaları Konfederasyonu adına Maden-Sen Genel Başkanı **Nejat Demirtaş** bir konuşma yaptı. Demirtaş 24 Aralık'ın kamu çalışanlarının ekonomik, demokratik mücadelesi için bir başlangıç olduğunu belirterek, "**Bize işimiz, ekmeğimiz, geleceğimiz ve sendikal haklarımız için göze alacağımız bir mücadeleden başka yol bırakılmadığı**" dedi.

TMMOB Genel Başkanı **Yavuz Önen** yaptığı konuşmada, demokrasinin gerçek sahiplerinin bu meydana olduğunu belirterek, "**Biz demokrasinin seyircileri değil gerçek sahipleri olacağız. Biz bu yönetimi alaşağı etmek için meydanlardayız**" dedi. 1995 bütçesi Kızılay Meydanı'nı dolduran kitlenin oluşmasına sunuldu. Meydana bulunan onbinlerce kamu çalışanı bütçeye red oyu verdi.

Kürtçe ve Türkçe türküler eşliğinde halay çeken kamu emekçileri, "**Ekonomik paket hemen, demokrasi paketi hiçbir zaman mı?**", "**Patron Değil Sosyal Devlet**", "**Memurum Öyleyse Vurun**", "**Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz**" şeklinde dövizler taşıırken, "**Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız!**", "**Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız!**", "**Söz Yetki Karar Çalışanlara!**" şeklinde sloganlar attılar.

İZMİR

İzmir'de kamu emekçileri işyerlerinde iş bıraktılar, basın açıklama-

Tüm Maliye Sen Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu:

20 Aralık eylemliliği, kamu çalışanlarının bugüne kadar tek tek sendikalar olarak, iş bırakma, hizmet üretiminden gelen gücünü kullanma anlamında eylem yapsada, Türkiye genelinde kamu çalışanlarının hizmet üretiminden gelen gücü kullanılmamıştı. Bu bağlamda 20 Aralık eylemliliğini tüm kamu çalışanlarını kapsaması açısından başarılı buluyoruz.

Biz son dört yıldır sendikal hakkımız dedik, sendikalarımızı aldık, meşrulaştı... yasallaştı. **Şimdi TIS hakkımız diyoruz; örgütlenmemiz ve mücadelemiz bu düzeye gelmiştir.** Yani aktif olarak, mücadele içinde haklarımızın kazanılacağı bilinciyle, var olan yasalara bakmadan, pozitif hukuk temelleri üzerinde ilerliyoruz. Yani, hukukumuzu kendimiz yaratıyoruz. Bu bağlamda 20 Aralık mitingini kamu çalışanlarının bir genel greve hazır olduğu mesajını kamuoyuna ve herkese vermiş diye düşünüyorum.

Bugüne kadar kamu çalışanlarının eylemsellikleri ve etkinlikleri tüm toplum kesimini katma noktasında hep kamu çalışanlarıyla sınırlı kalmıştı.

Türkiye genelinde 94 bin maliye çalışanı var. Sendika üye sayımız ise 25 bindir. Ama elimize gelen bilgilere göre eyleme katılanların sayısı 70 bini geçmiştir. Yine gelen bilgilere göre 41 ilde sıfır kasa, sıfır tahsilat, yani % 100 katılımla gerçekleşmiştir. Deneyebilir ki bu eylem kamu çalışanları açısından % 100 başarıyla gerçekleşmiştir.

Devletin tüm baskısına, şantajına, tehditine, genelgelerine, yasalarına rağmen kamu çalışanları alanlara çıkarak hükümete geri adım attırılmıştır. Eylemden bir gün önce kamu çalışanları tehdit eden devlet, bir gün sonra geri adım atarak soruşturma açmaya cakaclarını söylemeye başlamışlardır. Yani, devlet, 1 milyon memuru saldıramayacağını, saldırdığı noktada da daha şiddetli karşılık göreceğini anlamıştı. Bu bağlamda siyasal iktidarlara Zonguldak yürüyüşünden sonra kamu çalışanları geri adım attırılmıştır.

Ayrıca bu eylemlilikle 20 Temmuz eylemliliğinden sonra ilk defa işçi sınıfıyla sıcak temasta bulunduk. **Hak-İş** merkezi düzeyde katılım göstereceğini söylemesine rağmen, pratikte böyle bir şey olmadı, örgütlenme faaliyetine girmedi. **Türk-İş** gönül desteği verdi, ama Hava-İş, Tek Gıda-İş vs. sendikalar önemli oranda destek sundu. Genel -İş, Deri-İş gibi diğer sendikalarda DİSK örgütlülüğü düzeyinde katıldı. Buda emek cephesinin yaratılması noktasında bizce önemli bir mesajdır, buluşmadır. Zaten, "**İşçi-Memur Elele**" sloganı öne çıkmıştır; bu slogan, bizce çok önemlidir. Önemli olan bunu daha da geliştirerek, bundan sonra birlikte emekçi hareketini yaratmaktır.

Kamu çalışanları olarak bizler 20 Temmuz eylemini pratik olarak destekleme kararı aldık. **Türk-İş** ayrı karar almıştı, ama biz eylemimizi onunla birleştirdik. **Türk-İş** 20 Temmuz eylemine ciddi bir şekilde asılmadı, ele almadı, örgütlenmedi. O günkü basın şunu yazıyordu; "**Türk-İş eylem kararı aldı ama kamu çalışanları alanlardaydı.**" 20 Temmuz eylemliliği suni işçi-memur ayrımından sonra, işçi-memurun birlikte mücadelesi zemini ve onun pratiğinin yansımaları açısından önemlidir. **Ama 20 Aralık eylemliliği, 20 Temmuz eylemliliğini çok aşmıştır.**

Bugün çalışanlar için genel grevin objektif koşulları vardır. Ama çalışanlar açısından, bunun nesnel zemini yaratılmamıştır. Herkes, toplumun her kesimi ayakta, ama, bir kurtuluş ışığı görmüyorlar. Emekçilerin örgütlenmesi yaratıldığı durumda, genel grevin koşulları mevcuttur. Genel grevin koşullarının olmasına rağmen, emekçilerin örgütlülük düzeyinin buna hazır olduğunu söyleyemiyoruz, erkendir. Ama, 1995 yılı çok kavgalı geçecek. Kamu çalışanları tüm eksikliklerini gözden geçirerek örgütlülüğünü yaratma noktasında emekçilerin birlikte mücadelesinin zemini yaratacaktır.

20 Aralık'ta onbinlerce kamu çalışanları ve herkesimden emekçiler, Ankara meydanlarında sloganlarıyla inlettiler.

malari okudular, çeşitli etkinlikler düzenlediler. Saat 12.00 civarında Konak Meydanı'nda toplanan yaklaşık 20 bin emekçi, toplu sözleşme, grevli sendikal hak mücadelesinden vazgeçmeyeceklerini belirterek, devletin eylem yapacak memurları tehdit etmesini kınadılar. Kamu emekçileri, hükümetin izlediği savaş politikasının sonucu olarak ekonominin krize girdiğini, kirli savaş bitmedikçe ekonomik krizden çıkılamayacağını söylediler. Kamu Çalışanları Sendikaları İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Tarım-Sen İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi **Mehdi Perinçek** tarafından okunan basın açıklamasında, 5 Nisan paketiyle yetinilmediği, 1995 bütçesiyle saldırıların daha da genişletildiği belirtildi.

Miting sırasında polislin panzerler, özel tim ve çevik kuvvet takviyesiyle yoğun güvenlik(!) önlemleri aldığı gözlemlendi.

Öte yandan, PTT Merkez Postanesi ile Büyükşehir Belediyesi ve ESHOT Genel Müdürlüğü'nde çalışan memurların iş bırakma eylemine ve mitingde katılımını engellemek isteyen yöneticiler kapıları kilitleyerek çalışanların dışarı çıkmasını engellediler.

ADANA

Kamu çalışanlarının iş bırakma eylemi yoğun bir katılımı gerçekleştirildi. Sabah saatlerinde işyerlerinde basın açıklamaları okunduktan sonra Abidin Dino Parkı'nda basın açıklaması yapmak isteyen yaklaşık 2 bin kamu emekçisi polislin saldırısına uğradı. Buradan 16 kişi gözaltına alındı. Kamu emekçileri metni okumak üzere bu kez de Cemalpaşa Postanesi önünde toplandılar. Polis kitleye burada da saldırdı. Metni okumak isteyen **Eğit-Sen Adana Şube Başkanı, Gülabi Köseoğlu** ile birlikte **Eğit-Sen üyesi İbrahim Bengü, Tüm Sosyal-Sen Adana İl Temsilcisi Şule Sakaoğlu, DİSK Cukurova Bölge Temsilcisi Yusuf Yüreklili, Genel-İş 6 Nolu Şube Başkanı Mustafa Acar** ve ismini öğrenemediğimiz 3 memur gözaltına alındı. Vergi Dairesi önünde toplanan yaklaşık 200 Tüm Maliye-Sen üyesi memur basın açıklamasını okumak isteyince polis burada da boş durmadı. Aralarında Tüm Maliye-Sen yönetim kurulu üyelerinin de bulunduğu 5 kişi **tartaklanarak gözaltına alındı.**

Öte yandan, Tüm Sağlık-Sen, Genel Sağlık-İş, Eğitim-Sen Üniversitesi Temsilciliği'nin katılımıyla Cukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yapılan eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı. Eylem boyunca "**Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz!**", "**Sendika Hakkımız Grev Silahımız!**", "**Suskun Toplum İstemiyoruz!**" sloganları atıldı.

Mersin'deki eylemlerde de, polis çoğunluğu öğrenci 30'u aşkın kişiyi gözaltına aldı.

Kamu çalışanlarının 20 Aralık iş bırakma gününde, Malatya Kamu

Çalışanları da yaklaşık 200 kişinin katılımıyla alanlara çıktı.

Çeşitli memur sendikalarının katıldığı gösteride polis çok yoğun önlem almasına karşın yapacak fazla birşeyi olmadığından seyirci kalmak zorunda kaldı. Eyleme kismende olsa öğrenciler ve halktan insanlardan da destek sunuldu.

Kamu çalışanları, şehir merkezindeki PTT önünde yaptıkları basın açıklamasında eylemlerin amaçlarını açıkladıktan sonra çöçukulu bir şekilde sloganlarını haykırdılar. Mitingde şu sloganlar atıldı.

"**İşçi Memur Kırımına son!**", "**İşçi Memur Elele Genel Grev!**", "**Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz!**", "**Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız!**", "**Ücretli Köle olmak İstemiyoruz!**", "**Özelleştirmeye Hayır!**", "**Yaşasın Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkımız!**"

Daha sonra Eğitim-Sen önüne kadar süren yürüyüş, halkın desteğiyle biraz daha büyüyerek son buldu.

DİYARBAKIR

Diyarbakır'da iş bırakma eylemi nedeniyle okullar açılmadı, hastaneler, posta merkezleri çalışmazken, maliye hizmetleri tamamen durdu. Alınan bir günlük iş bırakma kararına göre Eğitim-Sen'e bağlı eğitim emekçilerinin tamamı iş bıraktı. Maliye çalışanları da tam gün iş bıraktılar ve bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında "**Bu eylemimiz ekonomik ve siyasal taleplerimizi içermektedir. Bu eylemlerle sadece ekonomik değil, siyasal ve demokratik taleplerimizi de duyurmaya amaçladık**" denildi. Tüm Haber-Sen'e üye memurlar, Büyük Postane önünde toplanarak halaylar çektiler. Ener-Sen ve Tüm Sağlık-Sen üyesi memurlar da tam gün iş bıraktılar. İşçilerin de yer yer desteklediği eylemler nedeniyle, Eğitim-Sen'li öğretmenler valiliğin ve Milli Eğitim Müdürlüğü'nün tüm tehditlerine rağmen okullara gitmediler. Öte yandan eylemler sırasında devlet güvenlik(!) güçlerinin ağır makineli tüfekler, sis bombaları, lav silahı ve panzerlerle barikatlar kurduğu gözlemlendi.

Antep'te gerçekleştirilen eylemlere yaklaşık 4 bin kişi katıldı. 100. Yıl Parkı'nda gerçekleştirilen eylemde basın açıklaması okundu. Sık sık sloganların atıldığı eylem olaysız bir şekilde sona erdi.

20 Aralık iş bırakma eylemi **Burdur**'da da yoğun bir katılımı gerçekleştirildi. Burdur'daki eylemlere yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Saat 11.15'te Burdur Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kitle özgürlük ve bağımsızlık şehitleri adına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunup bir basın açıklaması yaptılar.

Samsun'da da memur eylemine yaklaşık 8 bin kişi katıldı.

Eğit-Sen ve Eğitim-İş vizite eylemi yaptı.

MECLİSTE KAVGA Şşşt! Maske düşüyor beyler!

Kel Ali

Haber Merkezi-Ali Çetinkaya ya da, namı diğer ünlü Kel Ali, Ardahan milletvekili-ne çok sinirlenmişti. Kendisi Afyon milletvekiliydi. Silahını çekti ve Ardahan milletvekili Halit Paşa'yı öldürdü. Tartışma TBMM'de yapılıyordu. Kel Ali'nin geleceği ise parlaktı. 1923'te, yani silahını konuşturduktan 2 yıl sonra, Ankara İstiklal Mahkemesi Başkanlığı'na getirildi. Daha sonra, Mustafa Kemal'e yapılan suikasti yargıladı. Görevi aynıydı: Cellatlık. Kemal'in sadık cellatı, ömür boyu Afyon milletvekilliği yaparak ödüllendirilmişti.

Geçtiğimiz haftalarda, TBMM salonu, "Eşşekoğlussek", "Hayvan" nidalarıyla inledi. SHP Erzincan milletvekili Mustafa Kul'un "Bosna yardımları nereye gidiyor?" sorusu, Refah Partisi'nin milletvekilleri tarafından böyle yanıtlanıyordu. Ağız sataşmaları, yerini yumruklara ve tekmelelere bıraktığından, izleyiciler Cüneyt Arkın varı bir film izlendiği sansına kapıldı. Zaten aynı gün, Etiler Sanat Merkezi'ne giden Tansu Çiller ve eşi Özer Uçuran Çiller, "The Crow" filminin 16:45 matinesindeydiler. Film, vurdulu-kırdılı bir filmi. Ne de olsa, TBMM'deki kavgalar rutinleşmiş ve sıkıcı hale gelmişti Çiller için.

TBMM'deki kavga sürerken, SHP'li Başkan Kekilli Genç, 15 dakika ara verdi. Ancak arbede sürünce, 5 dakikalık bir ara daha vermek zorunda kaldı. İkinci aranın sonunda, Genç şunları söylüyordu: "Ara verdikten sonra vatandaşlardan telefon geldi. 'Meclis'te silah mı patladı, televizyon yayını kesildi' diye. Buradan vatandaşlara duyurmak isterim, Meclis'te silah patlamamıştır." Aslında "vatandaşlar" hakliydi. TBMM'de silah patladı mı patlamadı mı görememişlerdi, ama patladığına büyük ihtimal vermiş olacaktı ki, aramışlardı. Niye silah patlamamış olundu ki? 29 Mart 1989'da ANAP Siirt Milletvekili İdris Arıkan ile Siirt Bağımsız milletvekili Zeki Çeliker kavgasında silahlar çekilmiş, ama ne olduysa, araya girip kavgacıları ayırmaya çalışan DYP'li hemşhçileri Abdürrezak Ceyhan'a olmuştu. Ceyhan, bu olayda Arıkan'ın tabancasından çıkan kurşunlara hedef olmuş, karından vurulup ölmüştü.

Aslında, TBMM'de silah çekme olayının çok sayıda örneği yok değildi. 1967'de Adalet Partisi milletvekillerinden Hamit Fendoglu, namı diğer Hamido (Dikkat edin, hemen her silah taşıyanın, sokak kabadayısı misali lakabı var) Türkiye İşçi Partisi milletvekillerinden Çetin Altan'ı TBMM salonunda tabancayla kovalamıştı. Masaların altına saklanmaya çalışan Altan, AP'lilerce tekmele-

miş, tabancası olmayan AP'lilerce de kulağından ısırılarak cezalandırılmıştı. Hamido ise boş durmamış, eline geçirdiği TIP'li Yunus Koçak'ın kafasına, silahının kabzasıyla "geydirmişti".

KİM ÇEKTİYSE TABANCAYL...

Eski CHP'liler, övüne övüne anlatırlar "Gazi geldi, kürsüye çıktı. 'Efendiler' dedi. Revolverini çıkarıp kürsüye koyduktan sonra, devam etti. 'Var mı bu kanunun çıkmasına itiraz eden?'"

Bu gelenek, bu kadar örnekle de bitirilirse yazık olurdu doğrusu. Bir keresinde, Senato oturumu sırasında, Ömer Naci Bozkurt, Hasan Fehmi Güneş'e laf atar. Güneş, silahının kabzasıyla Bozkurt'un kafasına Hamido usulü bir hamle yaparak dersini verir.

Biraz da yeni örnekler verelim. 7 Kasım 1991'de Hatip Dicle ve 27 Aralık 1991'de Mahmut Alnak, yakapaça kürsüden indirildiler. 1994 Nisan'ında ise, küfürle karışık bir tabanca gösterme olayı yaşandı. Ek vergi yasa tasarısı görüşmeleri sırasında, RP'liler kavga çıkardılar. MHP'li Kemal Göktaş "İkide bir tabanca çıkarılıyor!" diye bağırınca, RP'li Ahmet Dökülmöz dini- bütün bir yanıt verdi:

"Kim çektiyse o tabancayı, onu k... na so... yım!"

Geçtiğimiz ay ise DYP'liler birbirine girdi. Bolu milletvekili Nazım Çiloğlu, kendisine oda vermeyen yine DYP'li Latif Sakıcı'ya "Hırsız! Sen zaten müteahhitlerle işbirliği içinde-sin" diye bağırarak saldırdı. Elini beline atan Sakıcı da "gerekli" yanıtı şöyle verdi: "Şimdi karnına boşaltırım!"

SADECE RP Mİ?

Şimdi, medya sözbirliği etmişcesine RP'nin saldırgan tutumuna veyahın ediyor. Kemalister ise, uzun zamandır anti-RP'ci bir kampanya yürütüyorlar. "İktidara geleceğiz, kanlı mı olur kansız mı olur" diyen Erbakan topa tutuluyor. Oysa, bu gelenek sadece RP'nin veya şeriatçıların geleneği değil.

Biraz geriye, TBMM çatısının yeni oluşturulduğu günler dönersek, İstiklal Mahkemeleri'nin, RP geleneğinin öncüsü birçok milletvekilini yargıladı, astırdığını görürüz. Mustafa Kemal, silahla yasa geçirirken, Kel Ali yine RP geleneğinin öncülerinin kellesini alıyordu.

Şimdi, RP aynı şeyi, Kemalister geleneğinin sözcülerine yapmaya çalışıyor. Yani, gelenek, ne Kemalisterin, ne de RP'nin. Gelenek TBMM'nin geleneği. Yani ahırın.

Bilir'in bu nitelermeleri üzerine söz alan gazetemiz temsilcisi Büyükdere, "Madem ki böyle bir kararınız var ve burayda birlikte bir platform görüyorsanız, kendi iç tutarlılığınız açısından söyleşiye katılmamanız gerektir-di." dedi. Büyükdere, "Dostlarımızın ve düşmanlarımızın kimler olduğunun açıkça konuşulması, kimlerle nereye kadar dost olunacağına tespit edilmesi, devrimimizin geleceği açısından önemlidir. Öncü Partizan'dan arkadaşlar bu tutumlarını gözden geçirmelidirler," ifadesini kullandı.

Öncü Partizan adına konuşan Bilir'in, en son turdaki konuşmasında "Özgür Gelecek ve Partizan"ı halk saflarında görmüyoruz." şeklindeki açıklaması üzerine, dinleyiciler tepki gösterdi. Böylece Öncü Partizan'ın şarjı olmanın tutarsızlıklarına bir yeni si dâna eklendi.

Panel, konuşmacıların Maraş Katliamı benzeri yeni katliamlara karşı bütün güçlerin ortak mücadele etmesi gerektiği dileğinde bulunmasıyla sona erdi.

Mustafa Kul'un "Bosna yardımları nereye gidiyor?" sorusu üzerine RP'liler ile SHP'liler birbirine girdi.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Ulusal hareketin yönü

Konuya ilişkin bu köşedeki yazılarımda daha önce ısrarla vurguladığım gibi, PKK kendisini "anayasal çözüme" adanmış bir kilitlenmiş bulunuyor. Özgün mecrada ulusal-devrimci mücadeleyi silahlı mücadele biçimiyle sürdürüyor olsa da, PKK için aslıyan, "siyasal çözüm"dür, düzeniçiliğe kapılanmaktır. Daha önceki açıklamaları bir kenara koyarak konuşsak bile, Öcalan'ın batılı devlet ve hükümet adamlarına son olarak gönderdiği üçer sayfalık mektup ve uluslararası kuruluşların Kürt sorununun çözümünde "yardıma" (1) çağırın beyanatı, PKK'nın devrimci süreci tersine çevirip uluslararası emperyalist burjuvaziden medet umar hale gelerek, "siyasal çözüm"e kazığı çaktığının apaçık kanıtıdır.

Ulusal-devrimci süreç gerçekten tersinden mi adımlanıyor? Başından alalım: PKK ve önderliği önce geçici ateşkes devrimci süreci tersten adımlamaya başladı. Sonra diğer adımlar ardıcısı gelmeye başladı: PKK-PSK protokolü, tek yanlı ve süresiz ateşkes, Uluslararası Kuzey Kürdistan Konferansı'na sunulan "siyasal çözüm" önerisi, Öcalan'ın Özgür Gündem'deki "çözüme doğru" başlıklı söyleşi ve son olarak uluslararası kuruluşlara gönderilen mektup. Tüm bunlar, devrimci sürecin "anayasal çözüme" nasıl heba edileceğinin fevkalade izdüşümüdür. Bunun adını açıkça koyarsak, PKK önderliği, ulusal sorunun çözümünü düzen içinde arayan güzergaha kendisini endekslemiş bulunuyor. Bunun içindir ki, düzenin emperyalist ağababalarını üstten burjuva çözüm için yardıma çağırır bir sakınca görmüyor Öcalan.

Kasım ayı içinde batılı devlet ve hükümet başkanları ve uluslararası kuruluşlara gönderdiği üç sayfalık mektupta bakın neler diyor Öcalan: "Kürdistan sorununun herhangi bir sorundan daha çok uluslararası kuruluşların çözümünde, önemli rol oynatabileceğine inanıyoruz. Bu konuda ortaya çıkacak gelişmelere ve görüşme istemlerine açık olacağımız ve gerekli değeri vereceğimizi belirtiyoruz."

Ote yandan Öcalan, çözümü savaşta görmediğini, siyasi tercihleri esas aldığına da söz konusu mektupda diplomatik bir dille ve dolaysızca açıklıyor. Bütün bu açıklamalar, Öcalan'ın daha önce söylediği "şimdi diplomatik bir dönem başladı." sözleriyle olabildiğince örtüşüyor.

Kiminle diplomasi? Batılı emperyalist güç odaklarıyla.

Çözüm kiminle? Uluslararası kuruluşlar artı ezen, egemen, sömüren güçlerle.

Bilirsiniz kocakarı fırtınası ilkyazı anımsatır. PKK ve önderliğinin içine girdiği rota da Kürt sorununda burjuva-reformizmini anımsatıyor. Ulusal programda reformizm de, ulusun kendi kaderini tayin hakkını bozmaktan, işe yaramaz hale getirmekten başka anlama gelmez. Dolayısıyla Türkiye Kürdistanı bu yönelimle özgürleşemez.

Öcalan son üç sayfalık mektubu ile Kürt sorununun çözümünü diplomatik koridorlarına hapsetmiş ve uluslararası güçlere havale etmiştir. Kişi eğer kendi ülke dinamiklerine değil de uluslararası burjuvaziyeye dayanarak çözüm ararsa, bu çözüm devrimci bir çözüm değil, emekçiye kollayan bir çözüm değil burjuva bir çözüm olur. Anlaşılan o ki, ulusal hareketin önderliği on yıldır gelişen heybetli hareketi burjuva pazarlığa kurban etmek için emperyalist güç odaklarını yardıma çağırarak, emperyalist şemsiye altında konaklamada sakınca görmüyor. Her burjuva-milliyetçi hareketin başına gelenle karşılıklıya PKK.

ABD ekseni yeni "dünya düzeni" ("siz, düzensizliğin düzeni diye okuyun) şemsiyesi altında bir yer bulma girişimidir bu. Başka türlü düşünülemez. Kendisine sosyalist diyen, sosyalizmi en iyi biz temsil ediyoruz diyen, ama özünde sosyalizmi milliyetçiliğe uyarlayan bir hareketin gelip dayandığı yerdir bu. Çözümü uluslararası burjuvaziden bekleyen, emperyalist girişimlerden medet umar bir anlayış, kendi ayaklarına şimdiden pranga vurmaz demektir. Bu yolla ulusal-devrimci mücadeleye sağa sıçrayışla "siyasal çözüm" adı altında reformizme kurban edilecek ve hareket kendi saygınlığını elleriyle zedeleyecektir.

Denilebilir ki, on yıldır binlerce kurban vererek yoluna devam eden bir hareket, nasıl olur da bu yeni rotaya kendini kilitler?

Bir: Geliştirilen hareket ulusal-devrimci PKK burjuva-milliyetçi bir yapılanmadır. İki: PKK işçi sınıfı hareketi değil, ulusalcı bir harekettir. Üç: PKK silahlı mücadele aracıyla Türk burjuvazisiyle pazarlık gücüne ulaşmış bulunuyor. Dört: Ezen ve ezilen milliyetçilik, milliyetçilik damarıyla ortak payda da buluşuyor. Beş: Gelişen Kürt ulusal hareketi Ortadoğu gibi emperyalist dengelerin bıçak sırtında yol aldığı bir hassas alanda ayağa doğruluyor. Altı: PKK'nın sınıf temeli ile ulusal-devrimci mücadele arasındaki derin çelişki.

Unsurular bunlar.

Kararlıktan uzak bir ulusal-devrimciçilğin, Kürt yoksul köylüsü gibi iç devrimci dinamiklerine yaslanmayı amaç edinmeyen bir yapılanmanın, Türk-Kürt emekçi barikatı eşliğinde proletarya enternasyonalizmini yüzünü dönmeyen bir hareketin, yukarıda saydığımız unsurlar, olgular, özellikler ortasında ve bunlarla örülü şekilleniste emperyalizme karşın, "yeni dünya düzeni"ne karşın, Orta-Doğu barikatına karşın, Türk kıyıcı devletine karşın, tek kutuplu dünya ekseninde yoğunlaşarak şekillenen siyasal statüye karşın, devrimci süreci zaferle taçlandırması, ulusal hareketi burjuva pazarlıkları yolundan çıkarmaması, bozmaması düşünülemez. Anlaşılan o ki, PKK ve onun önderliği Kürt'ün özgüçlüğüyle başarı şansının boşunahına kendini inandırmış bulunuyor. Ve bu inanç onu, Kürt sorununu çözüme uluslararası güçleri devreye sokma yoluna götürmüştür.

PKK, kendisini saran milliyetçi tülü soyup atmadan, burjuva-milliyetçi alemin sislerle kaplı kollarını dolasmaktan vazgeçmedikçe, kendisini eninde-sonunda emperyalist cehennem zebanisinin kollarına atılmaktan kurtaramaz.

İsrarla yineliyorum. PKK ve önderliğinin on yıldır tuttuğu rota, Türk egemen güçlerinin ensesinde boza pişiren heybetli, onuru savaşını ulusal hareketin en büyük erdemidir; son tuttuğu rota ise kusurdan da öte bir şeydir.

Çözüm nedir? Devrim mi? Düzenicilik mi? Bu sorunun yanıtı, ulusal hareketin yazgısıdır. Bu yazgı PKK'nın elindedir. Ne ateşkes, ne diyalog, ne görüşme ve ne de uluslararası burjuvaziyeye umut bağlama çizgisiyle Kürt özgürleşemez; Kürdistan ayağa doğrulamaz. Bu yol düzenin bir eklentisi olma yoludur; Kemalizm'in etkilerinde çözüme yoludur; devrimci dinamiklerden koparak reformizme kapılanma yoludur.

Emperyalistler ve onların kuruluşlarının himayesiyle, onları "çözüm" katarak ne bağımsız, ne özgür Kürdistan asla kurulamaz; ve ulusal hareketin yönü düzeniçiliğe kilitlenir.

PKK ve önderliği Kürdistan'ı masaya yatırmaya hazırdır; Türk arakçayev rejimiyle "yeni dünya düzeni" şemsiyesi altında "üstten" burjuva çözüme de. Bu tanımlanmış bulunuyor.

Don Kişot gezginci sövalyenin ekonomik-toplumsal biçimle bağdaşabileceğini sanmakla yaptığı hatanın önemiz nasil çektiyse, uluslararası emperyalizmden Kürt sorununun çözümünü istemekle yaptığı hatanın cezasını da PKK önderliği ve Kürt halkı çekmede gecikmeyecektir.

Aslıyan, diplomasi, batılı emperyalist kapılara kapılanmak değil, ülke içi emekçi dinamiklere dayanmak, güvenmek; ve proletar enternasyonalizmi, kardeşçe sınıf dayanışmasını esas alarak devrimci süreçte direnmektir.

Unutulmasın ki, Kürt sorunu, "yeni dünya düzeni" ekseninde emperyalist girişimlerle değil, enternasyonalizm şemsiyesi altında, emperyalizm ve temel dayanıklarına karşı kararlı bir savaşımı Kürt ve Türk emekçileri kulvarında muzaffer bir sonuca ulaşabilir.

Zeytinburnu Halkevi'nde katliamlar konulu söyleşi

İstanbul/ Özgür Gelecek- Maraş Katliamı'nın 16. yıldönümü nedeniyle Zeytinburnu Halkevi'nde genelde katliamlar, özde ise Maraş Katliamı konulu bir söyleşi düzenlendi. Söyleşiye gazetemiz Özgür Gelecek adına Hasan Büyükdere, EKB adına Seza Mis, Halkın Gücü adına Ozkan Pekgüleç, Öncü Partizan adına Ali Rıza Bilir ve Zeytinburnu Halkevi'nden Bilal Arıkan ile Yunus Akşahin katıldı.

EKB'den Seza Mis yaptığı konuşmada, "Bir daha bu tür katliamları yaşamak istemiyorsak, kendi örgütüllüklerimizi yaratarak, sisteme karşı mücadelemizi aktif bir şekilde yürütmeliyiz." dedi.

Ardından Halkın Gücü temsilcisi ve İşçi Hareketi gazetesi adına konuşan Ozkan Pekgüleç, Maraş Katliamı'ndaki somut gelişmeleri içeren bir konuşma yaptı. Daha sonra gazetemiz Özgür Gelecek adına konuşan Büyükdere, genel olarak katliamları ve sınıflı toplumların doğuşuyla birlikte katliamların oluşmaya başladığını, egemen sınıfların katliamları

ekonomik ve siyasi olarak krize girdikleri dönemlerde gündeme getirdiklerini belirtti. Büyükdere, ikinci turdaki konuşmasında çözüm önerilerini "Katliamların faileri tarafımızdan net olarak bilindiğine göre, biz devrimciler, komünistler olarak: Birincisi, halkı katliamlara karşı bilinçlendirmek, politikleştirerek uyanık kılmak; ikincisi, kitlelerin her alanda gelişen kendiliğinden gelme eylemliliklerinde bizzat yer alarak, halkla bütünleşmek, halka birlikte katliamlara karşı durmak; üçüncüsü, halkın faşizme karşı silahlandırılması; dördüncüsü de en önemlisi de, ezilen geniş yığınların sınıf örgütü olan proletarya partisi etrafında örgütlenmesi ve devrim mücadelesine katılması esasen karşı konulabilecektir." dedi.

Öncü Partizan adına söz alan Ali Rıza Bilir, konuşmasında Özgür Gelecek ve Partizan'la resmi, gayri resmi hiçbir platformda yer almayacaklarını, burada sadece Halkın Gücü'nü muhatap aldıklarını söyleyerek başladı.

G. Antep Üniversitesi'nde faşist Saldırı

Gaziantep/Özgür Gelecek- 10 aralık 1994 günü Gaziantep Üniversitesi'nde sivil faşistler iki öğrencinin elele dolaşmasını bahane ederek saldırdılar. Devrimci-demokrat öğrenciler bu olay üzerine saldırıyı yapanlarla gidip konuştular ve bir daha böyle şeyler yapmalarını söylediler. Ancak, sivil faşistler aynı gece dışarıdan çağırıldıkları 100 kadar faşistide yanlarına alarak devrimci-demokrat öğrencilere sopalarla saldırdı. Faşistlerin organize bir şekilde tüm giriş çıkışları tutması nedeniyle, kimi devrimci-demokrat öğrenciler yurt binasının 3. katından atlayarak kurtulmaya çalıştı. Ancak faşistler, burada da, 3. kattan atlayıp yaralanan öğrencilere sopalarla saldırdı ve bu saldırı sonucu 5 devrimci-demokrat öğrenci yaralandı. Tüm bu olaylar olup bitirken yurt idaresi olayı gülerken seyretti. İki öğrenci tedavi yerinde, her zaman olduğu gibi polis tarafından gözaltına alındı, ertesi gün serbest bırakıldı. Yurt idaresi olayın ertesi günü devrimci-demokrat bir öğrenciye sorgulama adı altında arkadaşlarına ihanet tekliflerinde bulundu. Öğrenciler faşistlerin yurda sokulmasını yurt idaresinin sağladığını, yurt idaresinin de tümünün faşist olduğunu ve yurt müdürünün de açıkça çekinmeden ülkücü olduğunu söylediğini belirtiyorlar.

Harb-İş'den eylem

Kartal/Özgür Gelecek- Türk-İş'e bağlı Harb-İş sendikalarına üye işçiler 15 aralık perşembe günü Kartal'da kitlesel bir basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 400 kişinin katıldığı basın açıklamasını Harb-İş Sendika Başkanı orhan Coştur yaptı. Yağmurun yağmasına karşı yapılan basın açıklaması açılan pankartlar ve atılan sloganlarla çoşuklu geçti. Harb-İş Başkanı Orhan Coştur'un yaptığı basın açıklamasında, "25 yılını doldurmuş erkek ve 20 yılını doldurmuş kadın işçiler emekliliğe sevk edilirken, yayınlanan emirlerle; emekliliğe hak kazanmadığı halde verimsiz çalışması, mesleki bilgi yetersizliği hastalığı, disiplinsizliği gibi muğlak nedenler ileri sürülerek İş Yasası'nın 13. maddesine göre fesihler yapılırken, toplu vicdanını zedeleyecek sakat ve zihinsel özürlü işçileri de işten çıkartmaları öngörülmüyor. Şu ana kadar haksız şekilde işten atılanların sayısı 200'lere ulaşmış bulunuyor. Bütün bu uygulamalarda amaçlanan Milli Savunma Bakanlığı'na bağlı işyerlerinde sendikali işçilere yönelik geniş bir kadro kısıtlaması yapmak, sendikali işçilerin gerçekleştirdiği üretimi ve hizmeti; sivil memura, askeri personele yaptırarak böylece sendikal etkinliği azaltmak olduğunu" belirtti. Harb-İş Sendikası olarak, yapılan haksızlıklara karşı sessiz kalmayacaklarını yasal ve demokratik haklarını her koşulda hayata geçireceklerini, bunun içinde kararlı olduklarını belirttiler. Çalışanlar "Birlik Mücadele Zaferi!", "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz!", "İş Ekmeği Özgürlük!", "Hükümet İstifa, Tansu Amerika'ya!" sloganlarını atarak alandan dağıldılar.

Failer "Gizli"liğe rağmen gizlenemedi

Haber Merkezi- 3 Aralık'ta Er-sin Yıldız'ın şehit düşmesi ve 23 kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan Özgür Ülke'nin idari, teknik büroları ve Ankara Temsilciliği'nin bombalanması olayının, aradan çok geçmeden kimler tarafından, kimlerin emriyle gerçekleştirildiği ortaya çıktı. Emri veren Tansu Çiller'di.

Aslında, Özgür Ülke'nin bombalanmasının devlet tarafından gerçekleştirildiği hakkında hemen hiç kimsenin şüphesi yoktu. Faili belliydi. Herkeste emindi; ancak, bu konuda elde hiçbir delil yoktu. Hoş, delil olmasına da gerek yoktu. Ancak, hakim sınıfların pisliklerini gerek dünya kamuoyuna gerekse Türkiye kamuoyuna daha iyi anlatabilmek için belgeli olmasının önemi de büyüktür. Şimdi TC'nin pislikleri belgelendi.

Özgür Ülke, 19 Aralık 1994 tarihli sayısında Tansu Çiller'in imzasını taşıyan "gizli", "Özgür Ülke'yi bertaraf edin" emrini ele geçiren kamuoyuna sundu. Kimlerin şaşırıp şaşırmadığını bil-meyiz, ancak biz şaşırmadık, sadece belgelendiği için sevindik.

Özgür Ülke'nin bu haberi ne Tansu Çiller tarafından ne de diğer egemen sınıfların sözcülerince yalanlanmadı, sadece zorlama yorumlarla verilen emir çarpıtılmaya çalışıldı.

Tansu Çiller, verdiği talimat hakkında hiçbir açıklama yapmazken, Devlet Bakanı ve Hükü-

met Sözcüsü Yıldırım Aktuna yaptığı açıklamada pişkince olayı çarpıtarak "bertaraf edin" emrinin "doğal bir talimat" olduğunu söyledi. Talimatta "bombalayın" denmemiştir deniliyor; yok bir de "bombalayın" deyin. "Bertaraf etme"nin Türkçe karşılığı "ortadan kaldırmak"tır. Yıldırım Aktuna daha da ileri giderek Yavuz hırsız misali "Türkiye'yi zor durumda bırakmak için kendi kendilerini bombaladıklarını düşünüyoruz" diyerek utanmazca işledikleri suçtu Özgür Ülke'ye atmaya çalışıyor.

Düşündürücü değil mi? Tansu Çiller 30 Kasım'da bu talimatı veriyor; üç gün sonra, Özgür Ülke'nin üç ayrı yerde, üç ayrı binası aynı saatlerde havaya uçuruluyor. Bu kadar tesadüf olur mu?

Özgür Ülke soruyor; "02438 sayılı genelgede 'bu önemli tehdidin bertaraf edilmesinden söz edilmektedir. Bunun sözlükteki anlamı 'ortadan kaldırmak', 'yok etmek' olduğuna göre, Başbakan 'bertaraf' kelimesini hangi eylem için kullanmıştır?"

"Genelgede 'etkin mücadele yöntemleri'nden söz ediliyor. Savcıların, mahkemelerin, polis-in, şimdikiye kadar kullanmadığı ama Çiller'in işaret ettiği bu yöntemler nelerdir?"

"Özgür Ülke'nin her sayısının toplatıldığı, dağıtımı devlet gücünce engellendiği, 35 çalışana halen tutuklu bulunduğu halde, bu

Bombalanan Özgür Ülke'nin yıkıntıları arasında yükselen devrimci dayanışma, Özgür Ülke'yi yaşıyor. Ya bombala emrini verenler... battıkça batıyor.

engellemeleri yetersiz gören Çiller'e göre kullanılan hukuki yöntemler var mıdır? Evet, Özgür Ülke soruyor, yetkililerden tıs yok.

Oldu olacak bir soruda biz soralım.

"Gizli" ibareli talimatta, "Başta Özgür Ülke olmak üzere, bölücü ve yıkıcı örgütlere destek verecek şekilde yayın yapan yayın organları" derken, Özgür Ülke'yi "bertaraf" ettiniz, şimdi sırada hangi yayın organı var? Elbette ki sırada, Özgür Ül-

ke'den sonra diğer devrimci-sosyalist yayın organları var. Ancak bunu yaşama geçirebilir mi? Bilemeyiz.

Çünkü, "bertaraf" etmekle Özgür Ülke'yi susturamadılar. Devrimci dayanışmanın güzel bir örneği sergilenerek Özgür Ülke yayınına hergün devam ediyor. Sanırız, egemenler, bombalamakla da sorunun çözülme-yebileceğini anlamışlardır.

Hiçbir baskı devrimci-demokrat, sosyalist basını susturamadı... susturamayacak.

Maraş Katliamı protesto edildi

İstanbul/Özgür Gelecek- Maraş Katliamı 16. yıldönümünde çeşitli eylemlerle protesto edildi. 23 Aralık günü Sultanahmet Parkı'nda, Devrimci Sosyalist Basın Platformu tarafından düzenlenen basın açıklamasına, Pir Sultan Abdal Canlar Derneği, Tuncelliler Derneği ve EKB de katıldı. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı protesto eyleminde, Pir Sultan Abdal Canlar Derneği Genel Başkanı Muharem Coşkun, katılımın az olması dolayısıyla insanların duyarsızlığını eleştirerek "Bu tür katliamlara dünyanın neresinde olursa olsun buna karşı çıkmamız, duyarlı olmamız gerekiyor. Bosna'daki katliamları kınarken yarıbaşımızdaki katliamlara seyirci kalamayız" dedi.

Devrimci Sosyalist Basın Platformu adına yapılan basın açıklamasında, katliamların sanıklarının mecliste olduğunu, devletin, işçi sınıfı ve emekçi milyonları yapay ayrımlarla bölerek zayıflatmak için Maraş Katliamı'nda kullandığı MHP'li sivil faşistleri bugün de sahneye sürdüğünü, bütün düzen partilerinin, demokrasinin ve özgürlük mücadelesini bastırarak için ittifak yaptığı, kontrgerillanın planladığı yeni katliamların ve MGK tarafından belirlenen baskıcı politikaların icracısı olduğu belirtilerek, "Maraş

Katliamı'nın sorumlusunun devlet olduğu aradan 14 yıl sonra Sivas'ta yapılan katliamla bir kez daha kanıtlandı. 35 can diri diri yakıldı. Katil yine aynı gücü, failer yine korundu. Devrimcileri, yurtseverleri, komünistleri, aydınları ve yazarları yargılayan engizisyon tipi DGM'ler sanıkları üçer, beşer bıraktılar. Ve 26 Aralık'taki "karar" duruşmasında geriye kalanlarda salıverilmek isteniyor. Biz devletin katliamcı, soykırımcı yüzünü biliyoruz. İşlediği cinayetlerin geniş yığınlar tarafından bilinmesini engellemek için basın üzerinde terör estiren, gazeteci kurşunlayan ve metropollerin göbeğindeki gazete binalarını bombalayacak kadar pervasızlaşan halk düşmanı düzene karşı; işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları, demokratik kitle örgütlerini demokrasi ve özgürlük mücadelesini geliştirmeye çağırıyoruz" denildi.

EKB adına yapılan basın açıklamasında da, faşist diktatörlüğün dün Maraş, Sivas, Çorum, Elazığ, Malatya'da MIT- CIA- Kontrgerilla tarafından gerçekleştirdiği provakasyon ve katliamları bugün yine gündeme getirdiği, emekçilerin bugün olduğu yerlerde sivil faşistleri örgütlediği belirtilerek, "Devletin

Tarihe adını Maraş Katliamı diye geçiren, yüzlerce insanın ölümüyle sonuçlanan katliam, 15. yılında çeşitli etkinliklerle protesto edildi.

her türlü provokasyon ve katliamlarını boşa çıkarmak için yaşamın her alanında mücadeleyi yükseltmek, insanca ve onurlu yaşamın ön koşuludur" denildi.

Öte yandan yine Maraş katliamını protesto etmek amacıyla, **İstanbul Üniversitesi** ve **İstanbul Teknik Üniversitesi'nde** forumlar düzenlendi.

İstanbul Üniversitesi Merkez

Kampüsü'nde düzenlenen foruma yaklaşık 100 öğrenci katıldı. İTÜ Ayazağa Kampüsü İnşaat Fakültesi'nde devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan forumda, "Maraş'ın Hesabını Soracağız" yazılı bir pankart açıldı.

Burada yapılan konuşmalarda, 16 yıl önce Maraş'ta düzenlenen katliamların bugünde devam ettiği belirtildi.

Sivas Katliamı'nın faileri serbest

Haber Merkezi-Sivas Katliamı davasıyla ilgili olarak, Ankara DGM'nin 26 Aralık günü karar vermesi beklenirken, katliamdan "yargılanan" gericiler, **Kırşehir E Tipi Cezaevi**'ndeki ilerici tutuksuzlara saldırdılar. İstanbul'un İncirli semtinde bulunan SİDAD (Sivas Kültür Ve Dayanışma Derneği) Genel Merkezi ise bombalandı.

Kırşehir E Tipi Cezaevi'nde kalmakta olan ilerici tutuksuzlar tarafından 24 Aralık günü basına fasklanan Mithat Çelik imzalı açıklamada, cezaevinde ikinci bir Sivas katliamı yaşanabileceği endişesi vurgulandı. 30 kişilik bir gruba saldırıya geçen Sivas Katliamı tutuklularının Selahattin Aydın isimli

tutsağı yaraladığı belirtilen açıklamada, "Ardından bu grup ellerinde bir takım alet ve silahlarla koğuşumuza saldırmışlardır. Biz kendimizi ancak zor bir şekilde kurtarabilmisizdir. Burada hiçbir demokrat-devrimcinin can güvenliği kesinlikle kalmamıştır." ifadesi kullanıldı.

Öte yandan SİDAD'ın (Sivas Kültür Ve Dayanışma Derneği) İncirli'de bulunan genel merkezine 25 Aralık günü öğle saatlerinde bomba koyuldu. Zuhuratbaba yolu Çetiner Sokak 3/2'de bulunan dernek genel merkezinin önüne bırakılan bomba, polis kontrolünde patlatıldı. Siyah bir poşet içinde bırakılan tahrip gücü yüksek bomba-

ya, bina sakinleri polise bildirdiler. Polis, bombanın patlamasına üç dakika kala bir fünüyle bombayı patlattı. Bu patlama sonucunda dernekte hasar meydana gelirken, bina sakinleri "Böyle bir saldırıyı yapanlar, insan olamazlar" dediler. Binada sekiz ailenin ikamet ettiği bildiriliyor.

KATİLLER SERBEST

Bu arada, gazetemiz baskıya girerken aldığımız habere göre, Sivas Katliamı'ndan tutuklu olarak yargılananların sayısı, Ankara DGM'nin 26 Aralık'ta verdiği kararla beraber 21'e düştü.

Duruşma öncesi ve sonrası gös-

teriler yapan sanıklar, DGM'ye tehditler yağdırırken, sarı basın kartı bulunmayan basın mensuplarının duruşmaya girmesi engellendi.

Ankara DGM'nin verdiği karara göre, 26 kişi 15 yıl hapis, 60 kişiye 3 yıl hapis cezası verildi. 37 kişinin beraatıyla sonuçlanan davada, 12 kişi tahliye edildi. Böylece 49 kişi elini kolunu sallaya sallaya gzerken, 60 kişi de (yattıkları süre gözönünde bulundurulduğunda) kısa bir süre sonra serbest kalacak. Bu karar, çeşitli ilerici kurum ve kuruluşlar tarafından katillerin ödüllendirilmesi olarak nitelendiği ve protesto edildiği gelen haberler arasında.

Deri işçileri kavgayla bileniyor

Kartal/ Özgür Gelecek- Tuzla organize Deri Sanayii, 21 aralık günü sıcak günlerinden birini daha yaşadı. 21 aralık akşamı, direniş çadırlarında nöbet tutan 10 direnişçi, yaklaşık 200 jandarma tarafından ablukaya alındı. Komprador - burjuvazinin uşakları işveren Ergun Cihangir'in ve adamlarının fabrikadan mal çıkarmasına yardım etti.

Bilindiği gibi Cihangir Deri fabrikasında sendikal mücadele veren işçiler, işveren Ergun Cihangir'in işyerinde sendikayı kabul etmemesi üzerine 3 aralıkta direnişe geçmişti. Tuzla Organize Deri Sanayii'nde direnişteki işçileri desteklemek için yapılan eylemlerden ilki 5 aralık'ta kitlesel yapılan basın açıklaması. Yine işverene karşı 8 aralıkta yapılan uyarı eylemiydi. Uyarı eylemi ve diğer protesto eylemlerinde vurgulanan "Tuzla Organize Deri Sanayii'nde sendikasız bir işyeri kalmayacak" hedefi, bir çok zorluğu göğüslemeyi getiriyordu. Bu bilinçle eyleme başlayan, eyleme geçen işçiler, sendikal haklarını uzun süren mücadeleler sonucu ancak kazanabileceğinin farkında. Her türlü baskı ve provakasyona karşı ise uyanık. Karşı cephe jandarma, işverenin yanında sık sık deri işçilerini sindirme ve yok etme politikalarını yaşama geçirmeye çalışıyor. Eylem kırıcılığında komprador- burjuvazinin uşakları bir numarayı oynuyordu. 21 aralık akşamı saat 7 civarında ilk başta Tuzla Organize Deri Sanayii girişini jandarmalar tarafından tutuldu. Bir grup jandarma ve işveren uşakları direniş çadırında nöbet tutan yaklaşık 10 kişiyi ablukaya aldı. Etkisiz kalan deri işçileri, işveren uşaklarının malları dışarıya çıkarmasından sonra Tuzla, Aydınli Deri-İş sendikasına haber verir. O an sendikada temsilciler toplantısı yapıldığı için, haber aldıkları gibi doğru Deri Sanayii'ne giderler.

Tuzla Organize Deri Sanayii işçileri edinmiş olduğu sınıf perspektifiyle, Türkiye işçi sınıfına direnişi ve kazanımı gösteriyor.

Yaklaşık 100 deri işçisinin fabrikaya girişini jandarma tarafından engellenir. Jandarma "bu saatte girmeyiniz, operasyon yapıyoruz" demesiyle tartışmalar başlar ve birinci barikat aşılır. Cihangir Deri fabrikasına yürüyerek ilerleyen kitle ikinci kez barikatla karşılaşır. Bunu da yapılan itiş-kakıştan sonra aşarlar. Üçüncü barikat Cihangir fabrikası önünde kurulu direniş çadırlarının önüdür. Kitle, işçilerle görüşülmesine izin verilmediği için oturma eylemi yapar. Bu arada jandarma üç kişiyi gözaltına almaya çalışır. İşçiler "toplulu ifade vereceğiz" diyerek jandarmaya gözdağı verir ve gözaltına engel olur. Oturma eylemini bir süre daha sürdüren işçiler, jandarmanın ablukayı kaldırmamasıyla, işçiler birbirine kavuşur. Saatler yeni bir günü gösterirken, işçiler türkülerini söylemeye devam eder.

Ertesi gün, 22 aralık günü Tuzla Deri Organize Sanayii'nde jandar-

Deri işçileri işveren-jandarma saldırısını, halkla bütünleşerek, yürüyüşlerle, barikatları aşa aşa geri püskürtüyor. Direniyor... Öğreniyor... Direniyor... Öğretiyor.

ma ve işverenin baskılarını protesto etmek için, yaklaşık 4000 civarında deri işçisi Aydınliköy'de bulunan Deri-İş sendikası önüne kadar yürüdü. Sabahın ilk saatlerinde toplanan işçiler sloganlarla yürüyüşe geçti. "Gelecek Ellerimizdedir!", "Birlik Mücadele Zafer!", "İşçinin Katili Patron-Ağa Devleti!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Cihangir İşçisi Yalnız Değildir!", "Yaşasın Tuzla Direnişimiz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız!", "Kahrolsun Sermaye Uşakları!", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!". Yürüyüş boyunca bu sloganlar Tuzla Organize Deri Sanayii'nde yankılandı. Saat 11 civarında iki koldan yürüyen işçiler Arıtma Tesisleri önünde birleşti. Aydınliköy girişinde halkın ve öğrencilerinde yürüyüşe katılması, sayıyı 5 bine çıkardı.

Sömürü ve zulmün palazlandığı ülkemizde alanlara çıkmaktan çekinmeyen yoksul halkımız, faşizme karşı, komprador- burjuvaziye karşı kinini, deri işçisiyle buluşarak bir kez daha sloganlarıyla haykırdı. Aydınliköy yine sloganlarla yankılanmaya başladı. Sendika önüne geldiğinde sloganlar durmuyor, öfke kabarıyor, kalabalık ise gittikçe artıyordu. Burada Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya ve Tuzla/ Aydınli Deri İş Sendikası Genel Başkanı Musa Selvi bir konuşma yaptı. Konuşmalarda mücadele ederek haklarını kazancıklarını bir kez daha vurguladılar. Bundan sonra da çıkacak olaylardan ne işçilerin, ne de sendikaların sorumlu tutulamayacağı bir kez daha belirtildi. Bu tür baskılarda aşmasını bilen deri işçileri kazanacak.

Öte yandan Deri Sanayii'nde Cihangir Deri'de 50 işçi Burcun Deri'de 10 işçi, bunun yanı sıra Çağlar Deri ve Tuğrul Tabak adlı deri fabrikaları yine direnişe geçti.

Akşam liselerine kapatma

Kartal/ Özgür Gelecek- Milli Eğitim Bakanlığı'nın Akşam Liselerini kapatacağı haberi üzerine, bir grup Akşam lisesi öğrencisi, 18 aralık günü Kadıköy Eğitim-Sen 2 Nolu şubede yaptığı basın açıklamasında "Okul kapatmanın hiçbir gerekçesi olamaz" diyerek, özgün eğitim haklarını ellerinden alınmasını kınadı.

Kamuoyuna bir süre önce Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Akşam Liselerinin kapatılacağı haberi yayılmıştı. Gerekçesi ise "ciddiyetsiz, disiplinsiz" olarak açıklanmıştı. Bunu öğrenen Akşam lisesi öğrencileri, bir basın toplantısı yaparak, bu kararın bir an önce geri alınmasını istedi. Öğrenciler, okulların kapatılmayacağı kararı açıklanana kadar mücadelelerini yapaçkları çeşitli eylemlerle sürdürceklerini belirttiler. Kamuoyunun desteğini isteyen öğrenciler, basın açıklamasında "Bu okulların çöğaltılması gerekirken kapatılmaya gidiliyor. Okuyan arkadaşlar

açık liselere kaydırılmak isteniyor. Bu kadar fedakarlıktan yılmayıp, dört koca yıl her akşam evinden, sofrasından, çocuğundan uzak olan öğrenciler açık liselere kaydırılıyor. Bizler okumak üzere bu fedakarlıklara razıyız. Yüz yüze özgün eğitim istiyoruz" dedi.

Öğrencilere destek veren Akşam Lisesi mezunu Mehmet Nayır, "10 yıl önce Askeri Faşist Cunta döneminde bu okullar "Anarşi yatağı" bahanesiyle kapatılmak istenmiş, fakat verdığımız mücadeleyle bunu engellemiştik" dedi.

Türkiye genelinde 23 tane akşam lisesi var. İstanbul'da ise 6 akşam lisesi bulunuyor. İstanbul'da akşam lisesinde okuyan öğrenciler taleplerini özgün eğitim olarak belirtiyorlar. "Okumak isteyen insanın elinden eğitim hakkı alınmaz. Biz eğitim ve öğretim istiyoruz" diyorlar. Davut paşa Akşam Lisesi'nden bir öğrenci düşüncelerini şöyle açıkladı. "İktidarın, yaşamın bü-

tün alanlarında yaptığı özelleştirme faaliyetlerinin bir parçasıdır. 90'lı yılların başında hızla çoğalan özel Akşam Liseleri, ancak parası olana hizmet ederek, eğitimde fırsat eşitliğini ortadan kaldırmaktadır." "Söyleyeceğimiz ilk ve son söz; okul kapatmanın gerekçesi olmaz" idi. Eğitim-Sen 2 Nolu Şube Başkanı Alaattin Dinçer, "Bunların tümünün uydurma gerekçeler olduğunu düşünüyorum. Öğrencilerimizin bilgi geleceğini kendilerine hazırlama çabası içinde olduklarını ve bu haklı, onurlu mücadelelerini destekliyoruz" dedi.

Ayrıca, kapatılmak istenen 6 akşam lisesi öğrencileri 24-12-1994 Cumartesi günü saat 14:00'de Kadıköy PTT önünde basın açıklaması yaptılar. Yapılan basın açıklamasında akşam liselerinin kapatılmak istenmesi protesto edildi. Eylem bitiminden sonra polis, öğrencilere saldırarak, bir kişiyi gözaltına aldı.

Kolektif / Dağlardan

Ozan Veli

Sonsuzluğa adanan yitik bir anı

Sartımı yaslayarak, derin vadilere küçük bir dize okudum senin için. Uzun bir bekleyişin son çırpışına düşen ayaz bir gecede dim. Bakışlarındaki derinliği seyre durdum yıldızlarımın. Ahengi ni çizdim raks eden söylencelerin. Günü güne dolayarak uzun bir ömür açtım kar fırtınalarında.

Biri, yitirilmiş bütün sevinçlerine tutunarak, "Sen Ele'yi bulamazsın" demişti. Oysa ben Ele'yi bulmak değil, yaratmak için işlerdim kavgamda derinlikleri, incelikleri. Güzel şeyler çok emek harcanarak yaratıldır. En yıkılmaz değerler böyle doğar. **Ve sevgi ürettikçe yeniden var olabilir.**

Kuyruklu yıldızın teras katındaydı buluşma yerimiz. Yedi otuz treniyle başladık yolculuğa. Öleşmek gibi erdemli olmanın ilk davranışını tüm çocuklara armağan bırakarak ayrıldık. Hüzne, koşan bulutlar arasında uğurlandık. Büyük sevinç deryalarını oluşturan, küçük su tanecekleri topladık ülkemizin nehirlerinden. Sarı buğdaylar, beyaz yer bulutlarını saymadan geçip gittik. Yerinden doğrulan büyük yıkıntılar ayağa kalkışını seyre durduk. Güzelliklerin karşılıklarıyla cenge girdik, uzun söylevlerde yarışırken. Şiirlerin keskin çığlıklarında baskınlara koştuk. İkimiz de mutluluğun mutlak anna red cevabı verdikten sonra mutlu olabildik.

Sonsuzluğa küçük öykülerin büyük devinimlerinden girdik. Öncelikle, oğul kız arasında, doğum sancularında olan anneler verdiler. Bütün günahlarımızı bir tek kıvılcımla tutuşturduklar karanlık dehlizleri ısıtmak için.

Bir tek inancımıza ayrıcalıklı yer verildi tüm istemlere rağmen. Küçük meme uçları tomurcuklaştı badem sevgileriyle ağırladılar bizi. İkin işlemeli fincanlarda özgürlük sundular az şekerli. Kiraz yanaklarında gül gamzeli kızlar bedenlerini siper ettiler, keskin fırtınalara. Aşk hırsızlarının başında Eros bekliyordu bütün görkemli keçicilikleriyle. O gün muhteşem sunularda hazırlanırken ikimiz, sevişmelerin anlaşılmasız rekorlarını kırdık. Ben ve O, ben ve kavgam tutkunduk, sevdahydık. Usulca fıslıdadı ince endamiyle "Sevdalandım" dedi. Kime dedim "Sana" dedi. İkimizde sustuk. Kavgam ve ben ikimizde lal olduk. Küçük bir tebessüm kaldı gözlerimden.

Sonunda kırdım utancımı, zorlayan tüm ağırları. Demeye zorlanırdım dedim ama, sana sevdalanan şu kardelenlerden biri de benim. Usulca girdin penceremden. Büyüttüm seni. İki baş göğüslerimde uyudum sen hiç varmadan farkına. Küçük söyleşiler kurdum seninle gün boyu. Komutan ve yardımcısını oynadık birlikte. Siyasetin omuzlarını tırmanırken dinledim nefes alışını. Baharlarına dadanan hikayenin çocuklarına kinlendim papatyalar arasında seyrederken özlemlerini.

Ve inanır mısın? Bütün düş gezellerini sana adadım. Sevişmelerin ilk burukluğunu yudum sonsuz ayrılıklar arasında büyüttük seni. Kavgamın yemini konuklarına anlattım seni çingene masallarında. Uzun siyasal çalışmaların ortasında haşere bir çocuk gibi kovaladım güllüküklerini. Erişebildiğim en güçlü hazzın yanılmalarmın taşıdım pusus yerlerine. İnan ki can, kavgaya adına vazgeçilemeyen kavgamın.

Sartımı yasladığım derin vadilere küskün değilim artık. Totemi bir şahin olan ülkemizin yoksulluğunda yeşeren bir koca çınarın gölgesindeyim. Ne me lazım. Seni sevmek zor iş. Zor iş işleyerek yaratmak. Bedavacı bir sevgi hırsızını değilmiş paylaşırdın av zamanlarını. Ve biz aynı annelerin aynı sevgisini taşırdık omuzlarımızda fırtınalar koştururken. Yada İsmail'in deyimleriyle "Kalınka" oynarken dağlarda. Ya da şir yazarken aşka, sevdaya, kavgaya dair.

Buluşma yerine kısacık bir zaman kalmıştı, kırırken yılanlar serçe kuşun yumurtalarını. Frekansların orta yerine çakılı iken eşgâlimiz, yitirdik göz bebeklerinde parıldayan sevincini. Kuyruklu yıldızın teras katına ulaşmamıştık. O gün karanlıklar içinden kaçamam bakışlarla süzdüm onu. Aynı kaçamak bakışlarla karanlığı yararcasına, göğüs kafesini zorlayan sabıma lanet okuyarak oturuyordu aydınlık bir lambanın ışığında. Dudakları ağlamaklı bir titremeye tutulmuştu. Bir anda baş kaldırdı bütün kurallara koşmak ister gibiydi. Belki ilk sözü benden bekliyordu. Belki elinden tutmamı istiyordu çekebilme için hayasızlığın içinden.

O gecede zamanı durdurmak olanaklı olabilseydi, ilk ve son talimatımı verirdim, sussun diye bütün çığlıklar. Bütün alem konuşsun diye en görkemli aşkların ayağa kalkışını. Ve adımı taşıdım diye turna sürüleri uzak diyarlarda tüm sevdahlara.

Sustum, sen giderken usuldun. Gizlerimin en yaman korunağına bastır tüm duygularımın anasını, yitirirken kavgamın gül yüzü kavgasını.

Artık adım nişangahımın yaldızında taşıyacaktım bir ömür, siperlerin serinliğine verdim kokunu. Şimdi hangi umarsız geceyi yarar gözlerin? Ne söyler dillerin öykülerine? Geleceksin biliyorum, her gece düşlerime korsan baskınlarla geldiğin gibi. Geleceksin kavgamın al gününde kucaklayarak sevgiyi. Geleceksin sabah uykular kalmış gözlerinde güllüküklerle. Dağlarım seni büyütür.

İhtilal koymuştuk diğer adını, sen silaha el verende. Sonsuz bir söyleşinin baş aktörüyüdü. Oyun henüz bitmedi, sadece ilk perdesi kapandı, seyre durulan. Henüz yeni büyür, henüz emekleme devrini yaşıyor İhtilal'in. Ve sabırlarını çatlatan mecalin dingindir, tutuşurken ülkemizin bozıkları.

Adını ülkemizin ve halklarımızın güzel geleceğine bağladım. Hatırlar mısın? Uğrunda dağlara tırmandığım kavgamdan sonra, en çok tutkunu olduğum anamı sarmıştı özlem yüklü ispallerde. Çünkü o gün anesini özleyen tüm çocuklar duygularını bakışlarına çevirmişti. Saklamaya çalıştım gözlerimi. Bu çocuklar ki, çocukluğunu bıraktığı annelerinin yitik anılarında, büyük sevdalar kucaklamışlardı, hiç tereddüt etmeden. Hiç sakınmadan gençliklerini atılmışlardı yangın harlayan körüklerin harcına. Hiç mi hiç hakkım yoktu onları ağıltmaya. Ağlayamazdım. Yine de kaçırıldım gözlerimi bakışlarımdan.

Bendini aşip çağlara nehirlerim görmesin diye devrimin çocukları. Bana, katılmışsın dedi bütün tanıdıklar. Oysa olan yaşamın gerçekliğini götürmekti onlara sadece. Zorunlu geçitlerin aşılmasıydı sadece. Güzel günler için. Olan buydu. Katalaşan da yoktu. Bunu en iyi sen bilirsin dağların Ele'si. En iyi sen bilirsin zulamdaki sevincim.

Kuyruklu yıldızın teras katındaki yerimiz duruyor olduğu gibi. Özgürlük türkülerimin anlam yitirdiği güzel günlerde varacağız oraya. Belki o eski misafirperverler olmayacak gül yüzü, ama onun çok ilerisinde olacağız ikimiz. O işide kendimiz yapacağız, yeteneklerimizim verimli torağında yetişirken yeniden. Aşklar gerçek değerini yaşayacak serpilecek. Sahiplenmenin, arlanmanın ve önde gidenin, arkada kalanın olmadığı durumda. Ve hiç kimsede bacaklarının arasında namus denilen illeti kovalamayacak. Yanı başta sen, herşeyinle benim olacak. Sonra paylaşacağız av zamanlarını. Ve üreteceğiz aynı elimiz ve birlik olan gücümüzle.

■ Ve seninle ikimiz teras katı işçisiyiz. Harcını bedenimiz, suyunu kanımızla tamamlayacağız, varabilemek için oraya. Ve yaratabilmek için Ele'yi çok çok uğraşacağız. Gün geldiğinde o gün, tüm uğraşlarımızı bırakıp çocuklara geçip gideceğiz, halaylarımızın kurulduğu gün geri gelmek üzere.

YENİ BİR MÜCADELE

1994 yılına

Dünyada ekonomik ve siyasal krizlerin giderek derinleştiği, bölgesel anlamda, çatışmaların devam ettiği, sınıfsal ve ulusal mücadelelerin zayıf bir konumda yürütüldüğü bir yılı daha geride bıraktık.

1994 yılının devrim ve karşıt rim cephesine sağladığı olanak ve imları bir bütün olarak irdeleyip, önzdeki süreçte üzerimize düşen görev sorumluluklarımızı ana hattiyla ortaya ymakta her bakımdan yarar vardır. nyadaki son siyasal gelişmeleri bilim bir mantıkla yorumlamak, olumlu ve msuz yönde dersler çıkarmak, çıkarı olumlu dersler ışığında mücadelede arlı olmak tüm sosyalistlerin, ilerici nların görevidir. Bu görevi yeteri kadar nce çıkarmayanlar "Yeni Dünya Dü ni" palavrası ve demogojisi eşliğinde ihin karanlık sayfasında yer edinmeye, nya gericiliğiyle bütünleşmeye yol alık zorunda kalacaktır.

Doğu Avrupa ve Rusya'daki bürokratik rjuva diktatörlüklerin birer birer yıkılı dan sonra, karşı-devrim cephesinde şlatılan "sosyalizm yıkıldı, yok oldu" ppagandası yoğunca sürdürülmüştür. ülkelerdeki bürokratik burjuva dikta lüklerin sosyalizm adına işledikleri tüm tülükler, ilerici insanların vicdanlarında rin yaralar açmıştır. Kitlelerin sosyaliz m kuşkuyla bakmalarına sebebiyet ver ştir. Sosyalizm aleyhine açılan bu tah atlar hala devam ediyor, aşılmamıştır. ysalizmin uluslararası planda aldığı bu cici yenilginin devrim ve karşı-devrim phesinde yarattığı belli başlı etkileri yle özetlemek mümkündür.

a) Öteden beri sosyalizmin tehlikesin n dem vurarak aralarında belli bir mplaşmayı oluşturan emperyalistler ve rici güçlerin, bürokratik burjuva dikta tüklerin yıkılmasıyla birlikte, diğer bir latımla "yok olan sosyalizmden" sonra, alarında var olan rekabet giderek daha i derinleşip kızışıyor. Bu çelişki veya işkilerin en belirginlerini şöylece özet nek mümkündür.

Bugün dünyada yürütülmekte olan eko nomik ve siyasal rekabet esas olarak ABD, manya, Japonya, Fransa, İngiltere ara rında devam etmektedir. Hiç şüphesiz di r emperyalist güçlerin de bölgesel an mda belli etkileri mevcuttur. Özellikle ponya son yıllarda ekonomik anlamda inya pazarını (elektronik, otomotiv vb.) iemli ölçüde etki alanına almıştır. Keza manya'nın da Ortadoğu, Balkanlar ve ni Sovyet Cumhuriyetleri üzerindeki onomik ağırlığı giderek artıyor. 3D'nin ekonomik anlamda ciddi proble mleri var. Ancak militarist gücüyle ulus rarası politikayı belirlemede hala etkili r emperyalist güçtür.

Önümüzdeki süreçte Japonya, Alman a ve ABD arasındaki rekabet daha bir kı şacaktır. İngiltere'nin ABD ile dış polit iadaki yakınlığı ve uzlaşmacılığı hala de im ediyor-edecektir. Bu da bize göste rir ki; "Yeni Dünya Düzeni" özünde yeni nnya düzensizliğidir. Bu düzensizliğin uslararası planda huzur ve barışı değil, atışma ve kargaşalığa yol açacağını ö ylelemek için fazla politik olmak gerek ez.

b) Başta dağılan Sovyet cumhuriyetle rde olmak üzere kitleler ve ilerici insan r "Sosyalist" geçinen ülkelerin sosya zm adına cinayet işledikleri gerçeğini üğün dünden daha iyi görebiliyorlar. Yi e kapitalizmin alternatifinin kapitalizm eğil, sosyalizm olduğu olgusu, özellikle ysalist deney süreci yaşanan ülkeler eki halklar nezdinde daha iyi anlaşılma a başlamış. Bu cumhuriyetlerde bu yön i istem ve eylemlerin küçük çaplı da olsa uğünde yaşanması gelecek açısından mut vericidir. Tarih, yakın gelecekte ye i Ekim devrimlerinin ayak seslerini duy uya başlayacaktır.

Tüm bunlar bize emperyalistler arası it-

tifakin ve sosyalizm karşısında aldıkları başarının geçici olduğunu gösteriyor. Bu yıl emperyalistler arası ittifakların geçici olduğu gerçeğine tanık olduk. Ancak uluslararası planda emperyalist ve gerici güçleri ciddi boyutta tehdit edecek bir sosyalist dalgaya, savaşıma tanık olamadık. Ama gelişmelerin bizim lehimize olduğunu söylemenin abartılı ve subjektif bir tespit olmayacağı açık.

c) SSCB ve Doğu Avrupa ülkelerinde sosyalizm adına uygulanan yanlış politi kalar sonucu, öteden beri o ülkelerde ya şayan uluslar-halklar arasında tarihsel olarak var olan düşmanlıklar giderileme miştir. Tam aksine korunmuştur. Yeni sü reçte bu uluslar ve azınlık halklar birbirine savaşa açtı. Bu savaş 1994 yılında Erme nilerle Azeriler, Ruslarla Çeçenler, Sır plarla Boşnaklar arasında kıyasıya devam etti-hala da ediyor. Yüzbinlerin hayatına mal olan bu savaşları emperyalist ve ge rici güçler körüküyor ve izliyor.

1994 yılında süren bu haksız ve milli yetçi savaşlar, halkların kardeşliğine ve enternasyonalist dayanışmaya büyük za rarlar verdi. Bugün milliyetçilik olgusu (ki kimi bölgelerde ilerici bir rol değil, gerici bir rol oynuyor) uluslararası planda gide rek ivme kazanıyor. Sosyalizmin geçici yenilgisine paralel olarak enternasyona lizm ruhu da zayıfladı. Milliyetçilik erdem haline geldi. Özcesi, bugün milliyetçilik, tarihinin parlak dönemlerinden birini ya şıyor. Kuşkusuz bu zaferini (!) sosyalizmin geçici yenilgisine borçludur.

Önümüzdeki süreçte sınıf bilinçli prole tarya, burjuva milliyetçi dalgaya karşı pro leter enternasyonalizm bayrağını yükselt me göreviyle yüzyüzedir. Bu görev asla unutulamaz ve ertelenemez.

d) Yine 1994 yılının en önemli olayla rından biri de, dini gericiliğin hortlatılma sıdır. Dünyada ve ülkemizde yaşanan ekonomik ve siyasal krizlerin en büyük fa turası emeğiyle çalışan kitlelere yüklen miştir. Kitleler bu yükün ağırlığı altında ezilmiş ve bunalmıştır. İçten içe egemen lere karşı duydukları tepkileri organize edecek, alternatif bir devrimci güç olma yısını fırsat bilen dini akımlar, kitlelerin ö zlem ve istemleri doğrultusunda sahte karca sloganlar atıp, mesajlar vererek kit leleri etkilemeye ve kazanmaya çalış maktadırlar. Ki bunda geçici de olsa hay li başarılı oldukları bir gerçektir. Özellikle bölgemiz açısından İslami akımların oluş turduğu bu ciddi tehlikeyi bugünden gö rüp, ona uygun tedbirler alıp politikalar üretmek kaçınılmaz bir görev haline gel miştir.

Bu genel yaklaşım çerçevesinde, 1994 yılında dünyada yaşanan ekonomik, siya sal ve sosyal olayların en önemlilerini ana başlıklar altında özetlemeye çalışacağız.

Bu genel yaklaşım çerçevesinde em peryalistlerin siyasal ve ekonomik yöneli mi, bu yönelimlerin tek tek ülkelerde ve bölgelerdeki yansımaları üzerinde dura cagız.

EMPERYALİSTLERİN SİYASİ YÖNELİMİ

Yeni Dünya Düzeni (YDD) olarak lan se edilen emperyalistler arası dala şın yeni şekli, 1994 yılında iyice ber raklaştı. Ezilen halklar için değişen bir şey yok, "yeni" olan emperyalistlerin ken di aralarındaki ilişkidir.

SSCB'nin dağılması ile birlikte ABD'nin emperyalizmin tek patronu haline gelme si, askeri üstünlüğünü kullanarak dünya üzerinde nüfuzunu artırmaya yoğunlaş ması ve Avrupa Birliği (AB) ve Japonya'nın oluşturduğu diğer iki önemli em peryalist gücün patronluğuna soyunması yeni sekillenisi belirlemektedir. Bu nedea le eski Sovyet Cumhuriyetleri ile Doğu Avrupa ülkelerinde oluşan nüfuz boşluğu it dalaşının merkezini oluşturmaktadır. Bu arada eski patronlardan Rusya Federas yonu da yarıştaki yerini almak için güç-

lenme yönünde adımlarını sıklaştırırken, Çin-Hindistan-Güney Kore'nin oluşturdu ğu Asya Pasifik Ekonomik Topluluğu'nun büyüme hızındaki artışla beraber kısa za manda dalaşta yerini alacağı korkusu di ğerlerini sarmış durumda ve tüm politika lar bu zeminde oluşmaktadır.

ÖNEMLİ GELİŞMELER

1- Ulusal hareketlerin ve milliyetçilik akımlarının gelişmesi. Etnik grupların ha reketlenmeleri Avrupa-Asya ve Afrika'da yoğunlaşan ulusal savaşlar ön plana çı karmıştır. Ulusal savaşlar, birliklerden kop an ulusların kendi aralarında Sırp-Boş nak çatışması, Azeri-Ermeni çatışmaları vb. olurken diğer yandan bağımsızlık ha reketleri şeklinde odaklaşmaktadır. Bazı eski SSCB cumhuriyetleri, Kürt Ulusal Hareketi vb.-

2- Ulusal Bağımsızlık Hareketlerinin büyük bölümü silahlı mücadeleyi bırakıp, uzlaşma yoluna gitti. Filistin-İsrail anlaş ması, İRA-İngiltere anlaşmaları. Ulusal hareketlerin emperyalizmle uzlaş ma temeline hareket ettiklerini ve bun dan öteye gitmeyeceklerini kanıtladılar. Şimdi aynı tarzı PKK'da zorlamaktadır.

3- SSCB'nin dağılması ile kopan cum huriyetler üzerinde henüz tam bir nüfuz sağlanmamış olmasının da yarattığı fır satla buralardaki zengin kaynaklara em peryalistlerin ihtiyacı daha bir su yüzüne çıktı ve pazar dalaşını keskinleştirdi. Az eri petrolünün Batı tarafından kullanılma sına ilişkin 20 Eylülde imzalanan anlaş ma, gerek Rusya'nın eski Sovyet cumhu riyetlerine yönelik politikasını ve gerekse petrolün taşınmasında çıkacak sorunları ortaya koyması bakımından önemlidir.

4- ABD'nin arka bahçesine yönelik operasyonları yoğunlaştı. İnsan hakları-barış nidaları ile yöneldiği Somali ve Haiti işgalleri ile gerçek yüzünü bir daha ortaya koydu. Aynı şekilde Rusya, entrikalarla Azerbaycan ve direk olarak Çeçenya'ya yönelik saldırıları ile müdahalelerini su yüzüne çıkardı. AB ülkelerinden Fran sa'nın Ruanda işgali de emperyalist iş galilerin müdahaleci yönünü bir kez daha ispatlarken, dünya halklarının tepkisini toplamak için insan hakları vb. söy lemlerle yüzünü maskeleymeye çalıştı.

5- Ekonomik kaynaklar açısından öne mi bölgelere müdahale edilirken, diğer alanlarda katıllara ses çıkarılmama maktadır. Silah pazarı canlı tutulmakta dir.

BELLİ BAŞLI EMPERYALİST ÜLKELERE VE BLOKLARIN DURUMUNA GELİNCE

ABD; ekonomik darboğazına rağmen, silah üstünlüğü ve siyasi nüfuzu ile dünya jandarmalığını hala koruyor ve BM'yi parlamentosu gibi kullanıyor. Latin Amerika, Güney Afrika ve Ortado ğu'daki nüfuz alanlarını elinde bulundur uyor. Rusya ve Kafkaslarda, Orta Asya'da nüfuz sağlamak peşinde, AGİK zirvesin de yaptığı açıklamalar bunları kanıtıyor.

JAPONYA; teknolojik üstünlüğünü, siy asi ve askeri alanada kaydırma peşinde. Ekonomik ilişkilerinden katettiği yolu siya si ilişkilerinde sağlamış değil. Bunda 2. dünya savaşından yenik çıkmasının bü yük payı var. Özellikle Uzak Doğu ve Or ta Asya ve Orta doğu'da nüfuz alanları peşindedir.

AB; Almanya'nın başını çektiği bu em peryalist blok, aralarındaki çelişkilerle bir likte Japonya ve ABD karşısında ortak ta vir alacak tek güç gibi davranıyorlar. Son dönemde birliğe Finlandiya, Norveç ve İs veç'in de katılması ile GSMH toplamı en yüksek emperyalist güc haline geldi. Özellikle zengin petrol kaynaklarının ve hammaddelerin, ucuz işgücünün bul unduğu 3. Dünya ülkelerinde nüfuz kazan mada tek söz sahibi olmaya çalışıyor. ABD ve Japonya ile aynı pazarları pay-

laşmak, pazar payını artırmak için çalışı yor.

RUSYA; yeniden güçlenmenin merke zine, çevresindeki eski Sovyet cumhuri yetlerini koymuş durumda. Yeni bir birlik oluşturmak ve ekonomik olarak kaynakla rını kendine bağlamak peşinde. Tüm em peryalist çözümleri kullanılmaktan kaçını mıyor. Batı geçici bir dönem de olsa Rus ya'nın çevresinde istediği gibi at oynat masına ciddi şekilde karşı çıkıyor. Kar şı çıkışları "iş kitabına uydurma" nok tasında.

ÇİN; ekonomik olarak güçleniyor. Öze llikle Uzakdoğu, Orta Asya, Kafkasya ve Ortadoğu üzerinde nüfuz boşluğunu dol durabilecek güçlerden biri haline geliyor. (Hindistan ve Güney Kore ile birlikte) Di ğer emperyalistlerin nüfuz alanlarına gi receğinden, oldukça rahatsız.

Tüm gelişmeler, emperyalizmin 1995'te de bölgesel, etnik, ulusal çeliş melerden faydalanarak nüfuz alanlarına gireceğini ve ulusal hareketlerin emper yalizm ile uzlaşmadan başka yolları ol madığını ispatlayacaklarını gösteriyor.

Emperyalist dalaş Ortadoğu ile dağılan Sovyet Cumhuriyetleri üzerinde yoğunla şacaktır.

Türkiye, Ortadoğu ve eski Sovyet Cum huriyetlerine ilişkin politikalarda köprü du rumunda olması, bölgedeki rolü açısın dan, özellikle Rusya ile sorunlar yaşata caktır. Diğer yandan Türkiye'nin, Avru pa'da ABD'nin gölgesinde hareket ede ceğini AGİK görüşmeleri ispatlamaktadır. AB'ne giriş ve Gümrük Birliği, buna bağlı olarak ekonomideki şekilleniş gündemi belirleyecektir.

EMPERYALİST EKONOMİNİN DURUMU

İkinci paylaşım savaşı sonrası yaşanan "Soğuk savaş"; RSE'nin çöküşü ve ba tılı emperyalist güçlerin zaferi ile bitince emperyalistler zafer sarhoşluğuyla iki ku tuplu dünyanın sona erdiğini ve tek ku tuplu "Yeni Dünya Düzeni"nde sorunla rin barış, demokrasi, karşılıklı diyalogla çözüleceğine ilişkin demagogilerine ra ğmen, kendilerine başkaldıran sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı her tür lü insanlık dışı yöntemle bastırma yoluna başvuruyor iken kendi içlerindeki çelişki leri, düzenlerinin selameti için geri plana atabilmektedirler. Bu durumu şu şekilde özetleyebiliriz: Sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı kendi içlerinde "barış" eğilimi, iş ilişkilerinde, daha doğrusu pa zar dalaşında savaş eğilimi hakimdir.

1980'lerden itibaren genişleyerek de vam eden kriz, son yıllarda iyice derinleş miş durumdur. Bu olgu emperyalist ülkele rin tümünde büyüme hızlarında düşüş, bütçe açıkları, üretimde daralma, işsizlik ve stokların büyümesi şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bu bunalmın bir sonucu olarak emperyalistler arasındaki pazar dalaşı giderek boyutlanmaktadır. Emper yalistlerin tümü pazar dalaşında rakipleri ne üstünlük sağlamak amacıyla birçok yola başvurmaktadır. Bunun için üretimin yeniden örgütlenmesi, üretimin emek gü cünün ucuz olduğu alanlara kaydırılması gibi birçok yöneme başvururken aynı za manda kendi pazarlarını korumak ama cıyla gümrükler, kotalar vb. yöntemlere de başvurmaktan çekinmiyorlar. Pazar dalaşının bir sonucu olarak ortaya çıkan başka bir eğilim de bloklaşmadır. Bu blokların genel görünümü şöyledir:

EFTA ülkelerini de içine alarak genişle yen **Avrupa Birliği (AB)**, Japonya önderliğinde "Pasifik Kaplanları" olarak adlan dırılan Güney Kore, Singapur, Hong Kong ve Tayvan'ı içine alan **Asya Pasifik Ekonomik İşbirliği Konseyi (APEC)** di ğer yandan ise **Kuzey Amerika Serbest Ticaret Bölgesi (NAFTA)** adı verilen Amerika, Meksika ve Kanada arasında oluşmuş bir blok olarak sahnedeki yerini alıyor. Blokların kendi içindeki hareketine

YILINA GİRERKEN sa bir bakış

bakıldığında dünya ticareti içinde payı 1980'de %41 iken 1988'de %48'e çıkmış durumda. Eğilim blok içi ticaretin artması yönünde geliyor. AB, NAFTA, APEC gibi blokların içindeki bağımlı ülkeler bugün başını çeken emperyalist güçler için ucuz hammadde, düşük vergiler, yüksek kâr oranları ve ucuz işgücünden yararlandığı birer cennet konumundadır. Blok olarak uygulanan gümrük duvarlarını kaldırarak kendileri için cazip hale getirirken, ülke olarak uyguladıkları yüksek gümrük duvarlarıyla cennetlerine diğer emperyalistlerin girişini engellemeye çalışıyorlar.

Emperyalistleri koruma önlemleri almaya iten neden pazarlarının daralması ve halkın alım gücünün düşmesi sonucu ürettikleri metalleri elden çıkaramamalarıdır. Görünürde "Serbest Pazar Ekonomisi"nden yana oldukları, korumacılığa karşı oldukları yönündeki söylemlere sahipken ve rakiplerinden korumacı önlemleri kaldırmalarını isterken aynı şeyi kendileri yapmaktan geri durmuyorlar. Elbette bundan zararlı çıkanlar bağımlı ülkelerdir, bağımlı ülkeler "Serbest Pazar Ekonomisi" adı altında insafsızca talan edilerek kendi bunalımlarının yükünü bu ülkelerin sırtına yüklemektedirler.

Bu çelişki ve çatışmalar, kapitalist-emperyalist sistemin son 20 yıldır yaşadığı krizden çıkış ve kendi yapılarını süreklilik arzeden krizlerden en az yara ile atlatacak şekilde donatmanın sancılıdır. Bununla çözümler arayışlarının en önemli unsuru, daha fazla pazarları egemenliğine almaya çalışmasıdır. Buna bağlı olarak, buralardaki kamu işletmelerinin tasfiyesini amaçlayan özelleştirme programlarını hayata geçirerek, özelleştirilecek olan kamu işletmelerini doğrudan kendi denetimlerine alarak içinde buldukları krizi hafifletmeye çalışmaktadırlar.

Kapitalist dünya ekonomisinin krizden çıkışına elverişli bir tarzda yeniden örgütlenmesi, işçi sınıfının çalışma saatleri, ücretler, sendikal haklar, vb. kazanımların yokedilerek, işgücü kapitalistler açısından "esnek" koşullarda sömürülmesi isteniyor. Özelleştirme işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırıların en önemli ayağını oluşturmaktadır. Özelleştirme ile sendikalaşmanın engellenmesi, toplu sözleşmelerin kapsamının daraltılması, bireysel ve verimliliğe bağlı ücret sistemlerinin yerleştirilmesinde özelleştirmeyi işçi sınıfına karşı topyekün bir savaşın aracı olarak kullanılmaktadır. "Esnek uzmanlaşma" da denilen bu yeni işbölümünü sürekli kriz içinde bulunan emperyalistlerin, krizi en hafif şekilde atlmasına yönelik olarak gündeme sokulmuştur.

Bir diğer olgu da, serbest bölgeler oluşturularak adeta ülke içinde ülke konumlarıyla elde ettikleri ayrıcalıklarıyla kârlarına kâr katmaktadırlar. Üretim ve ulaşım teknolojisinde gerçekleştirilen gelişmelerden yararlanarak emperyalistler, üretimi kısmen ya da tamamen ucuz kaynaklara sahip yörelere kaydırarak, ucuz maliyetle, uluslararası pazarlara yönelik üretim yapma olanağı sağlamıştır. Böylelikle bunalımda bulunan ve pazar kavgası veren emperyalist sermayenin dünyanın her yerinde yapacağı her çeşit yatırım için aynı elverişli koşulların sağlanması, dünyanın çeşitli bölgelerinde yatırım ve sömürü olanaklarının birbirine yakınlaştırılması, sermaye dolaşımının önündeki tüm engellerin kaldırılması, mevcut pazarların yeni ürünlerle çeşitlendirilmesi amaçlanmaktadır. İkinci olarak, emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfının örgütlenme düzeyi, ücretler ve sosyal hakların varlığı da bağımlı ülkelere kaymasına neden olmaktadır. Üçüncü olarak, bilindiği gibi uluslararası ticaret, ulaşım masrafları, maliyetleri içinde önemli bir yer tutmaktadır. Ulaşımındaki gelişmeler ulaşım maliyetini önemli oranda düşürmüştür. Örneğin, "Avrupa pazarı için elektronik parça üretiminin Avrupa'da yapılması yerine, gerekli malze-

menin Avrupa'dan gelmesi koşuluyla Uzak Doğu'da yapılması halinde her 1000 parça için fazladan 30 dolar ulaşım masrafı yapılmakta. Buna karşılık işçilik 482 dolar daha ucuza mal olmakta, sonuçta 1000 parçanın Avrupa'da fabrikada fiyatı 1164 dolar iken Uzak Doğu'da fabrika fiyatı 713 dolar olmaktadır." Bunun için önemsiz parçalar yarı-sömürgelerde fason olarak yaptırılmakta, istenen kalite, fiyat ve standartta üretmeyenler sözleşmeleri fesh edilecek yerlerine yenileri bulunmaktadır.

Üretimin yarı-sömürgelere kaydırılması olgusu, sadece ülke pazarında bir pay almakla sınırlı değildir. Aynı zamanda rakiplerinin pazarlarına da girilmiş olunur. Dolayısıyla, pazarlar üzerinde kurulan hakimiyet rakip emperyalist güçleri altetmeye ve hammadde kaynakları üzerine kontrollerini devam ettirmeye yarar.

ORTADOĞU

Ortadoğu yerküremizde çatışmaların en yoğun, en karmaşık olduğu bölgelerden biridir. Bu bölgenin en can alıcı sorunlarının başında Filistin ve Kürt sorunu gelmektedir. Bunun dışında Körfez Krizi döneminde birlikte hareket eden "müttefik güçler" ile Irak arasındaki gerginlik ve ambargo olayıdır.

SSCB'nin dağılmasıyla birlikte Ortadoğu'da dengeler ve politikalar da değişmeye başladı. Yeni yeni arayış ve ittifaklar giderek arttı. 1994 yılında ABD Başkanı Clinton'un Ortadoğu ziyaretini de bu çerçevede ele alıp değerlendirmek gerekiyor. Yani, ABD Başkanı'nın esas amacı, yeni süreçte Ortadoğu'da varolan egemenlik alanlarını daha bir genişletmektir. İsrail-Ürdün ilişkilerini düzeltme çabaları, her fırsatta "Terörizmin" hamisi ve destekçisi olarak suçladıkları Suriye'yi ziyaret etmesi yakın gelecekte izlemek istedikleri politikalarının en somut işaretleridir.

Arap-İsrail çatışmasının özünde Filistin sorunu yatıyor. ABD, Ortadoğu'daki sac ayaklarından biri olan İsrail devletinin etrafında oluşan tecrit çemberini kırmaya çalışıyor. Bu nedenle kuklası durumunda olan Arap ülkeleri ile İsrail arasında diplomatik ilişkiler geliştirmeye zorluyor-çalışıyor. Özcesi mevcut sorunu Arap-İsrail ekseninden çıkarıp, Filistin-İsrail sorunu haline getirmeyi hedefliyor.

Bu yıl ABD Başkanı'nın katılımıyla yapılan Ürdün-İsrail barış antlaşması da ABD'nin Ortadoğu'da yürütmeye çalıştığı politikasının doğal sonucudur. Bu antlaşmaya yüzü aşkın ülkenin temsilcisi katıldı. Arafat ise Doğu Kudüs'teki Filistin halkının hakları için eniyi gerekçesiyle imza törenine katılmadı.

Yine ABD Başkanı'nın Ürdün'den sonra Suriye'yi ziyaret etmesi de kimi çevreler tarafından şaşkınlıkla karşılandı. Hiç şüphesiz bu, bize, İsrail devletinden de sürece içinde Suriye ve Irak'la diplomatik ilişkiler kurmaya çalışacağı mesajını veriyor. Bu yıl Ortadoğu'da yaşanan diğer önemli olay ise 1948 yılından itibaren devam eden Filistin-İsrail çatışmasının, geçici de görünse, bir barış antlaşmasıyla sonuçlanması tarafların birbirini resmi olarak tanımasıdır.

İlk olarak 1993 yılında Washington'da, İsrail ile FKO arasında başlayan görüşme ve antlaşmalar bu yıl Kahire'de yeniden tekrarlandı. Filistin halkının yıllarca yürüttüğü mücadelesinin bedeli ancak kör-topal "özerk" bir yönetim oldu. Önümüzdeki yıllarda Filistin sorunu Ortadoğu'da şu veya bu şekilde gündem olmaya devam edecektir.

Keza Filistin cephesindeki diğer önemli gelişme de, Filistin halkı içinde giderek güçlenen ve barış görüşmelerini protesto eden Karşı-Dünya İslami HAMAS örgütü ile FKO güçleri arasında çıkan çatışma- dır. Bu çatışmalar kolay kolay durmayacak, önümüzdeki yıllar bu çatışmaların

daha da kanlısına tanık olacaktır.

Kürt sorunu gündemdeki yerini korudu. Dahası giderek daha da güncelleşti ve uluslararası bir boyut kazandı. Irak Kürdistanı'ndaki "özerk" yönetim bu yıl da varlığını korudu. T. Kürdistanı'nda çatışmalar daha şiddetli geçti. Göç, sürgün ve katliamlar günlük yaşamın bir parçası haline geldi. Irak'ta Kürt grupları arasında çatışmalar zaman zaman yeniden gündeme geldi. Görünen o ki, çatışmaların asgari düzeye inmesinin tek garantisi Saddam'ın saldırısı ve zulmüdür. Kürt sorunu önümüzdeki süreçte de gündemin en baş sorunlarından biri olarak varlığını devam ettirecektir.

1994 yılında Ortadoğu'daki diğer önemli gelişmelere gelince; Arap ülkelerindeki radikal İslami hareketler giderek güçlendi. Batı yanlısı birçok Arap ülkesinin hükümetleri radikal İslami akımlar karşısında şaşkın durumdadır. Beslenen karga artık sahibinin gözünü oymaya başladı. En şiddetli çatışma Cezayir'de yaşandı. Diğer birçok ülkelerde de irili-ufaklı çatışmalar yaşandı-yaşanmaya da devam edecektir.

Bazı emperyalist güçler, Libya'ya karşı giderek tavırlarını sertleştirme çabası içindeler. Şimdi fiili bir saldırıdan çok, ambargo uygulamalarıyla Kaddafi köşeye sıkıştırılmaya çalışılıyor. Yine başta Almanya olmak üzere kimi batılı güçler, İran'la daha sıcak ilişkiler kurma çabası içine girdiler. Bu çabalar devam edeceği benziyor. Lübnan'da eskiye oranla çatışmalar durdu. Ancak bu patlayıcı deponusuna her an patlama sesi gelebilir.

MISIR; Ortadoğu'daki yeni süreçte önemli bir rol oynayacaktır. Gerek, Körfez Krizi döneminde emperyalistlere sağladığı olanaklar neticesinde elde ettiği ekonomik avantajlar, gerekse bölgedeki stratejik konumu nedeniyle diğer bölge ülkeleri üzerinde önümüzdeki süreçte siyasi etkinliği daha da artacaktır.

RUSYA VE KAFKASYA CUMHURİYETLERİNDEKİ GELİŞMELERE GELİNCE

Bu bölgede mayın tarlası gibi. Dağılan SSCB'den sonra uluslar ve azınlıklar arasındaki tarihsel düşmanlıklar yeniden alevlendi. Bu alev şimdilik Azerbaycan ile Ermanistan'ın ve Rusya ile Özerk Çeçen Cumhuriyetini sarmış durumdadır. İl. Dünya savaşında omuz omuza faşizmin mezarını kazın halklar, bugün birbirinin mezarını kazıyorlar.

Yine bu ülkelerde yaşayan halklar kapitalizmin alternatifi "demokratik" kapitalizm değil, sosyalizm olduğu gerçeğini giderek daha da kavramaya başladılar. Karşı-devrim cephesinin tüm saldırılarına rağmen, özellikle sosyalizmin nimetinden yararlanan kitleler, geçmişe duydukları özlemler daha yüksek sesle dile getirmeye başladılar. Birçok cumhuriyet yeni yeni partiler kurularak kendi bürokratik burjuvalarına karşı mücadele etmeye başladılar. Yakın gelecekte bu mücadele giderek daha da boyutlanacağı benziyor.

Ruslar ekonomik ve siyasi olarak ciddi sıkıntılar yaşamalarına rağmen diğer cumhuriyetler üzerinde tahakküm kurma politikalarını bu yıl da sürdürdüler. Batılı emperyalist güçlerin bu yeni cumhuriyetlerde sağlamaya çalıştıkları etkinlikleri Rusya önlemeye çalışıyor. Özcesi bu pazarlar benimdir, dokunmayın mesajını vermeye çalışıyor dünyaya. Ayrıca, ABD ile ilişkileri de giderek bozuluyor. Ancak, bölgesel çapta önemli belli avantajlar sağlayacağı muhakkaktır. Bu yıl yapılan AGİK toplantısında da Rusya dünya kamuoyuna, benşiz bir takım şeyleri çözemezsiniz mesajını vermeye ihmal etmedi. ABD'nin pervasız girişimlerini engellemek için Avrupa ile belli mifafatlar görüşmelerini de açık bir dile ifade ediyor. Tüm bunlar, bize, ABD'nin gerek Avrupa ve gerekse yeni oluşan cumhuriyetler üze-

rindeki etkinliğinin zayıflayacağını da gösteriyor.

1994'DE ÜLKENİN GENEL DURUMU ÜZERİNE

1994 yılı TC devletinin bunalımının hayli yükseldiği, yönetim mekanizmasının hemen her kademesinin kitlelerin gözündeki teşhir olduğu, kendi içlerindeki çelişkilerin derinleştiği, ciddi olarak yönetememe krizini yaşadığı, bu nedenle de gelişen kitle hareketlere karşı faşist terörün en üst boyutta uygulandığı bir yıl oldu.

Yaşamın her alanında sorunların ve çelişkilerin üst boyuta yükseldiğini vurgulayarak, öne çıkan konulara kısa değineceğiz.

Emperyalizme bağımlılık, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları yönetiminin varlık koşuludur. Bu sistem, halkı azgınca sömürmektedir. Sömürü sistemi gelir dağılımını fazlasıyla adaletsizce düzenlemekte, emekçilerin yaşamını yoksulluğun girdabına sokmaktadır. Sorun esas olarak ekonomik sorundur. Son yıllarda bu ekonomik soruna birde ulusal sorun eklenmiştir. TC'nin yaşadığı özellikle bu iki sorun, birbirlerinden kopuk sorunlar değildir. Alınan ekonomik tedbirlerin büyük bir bölümü T. Kürdistanı'ndaki savaşa ayrılmıştır. Bu nedenle de enflasyonu indirme vaatlerini dillerinden düşürmeyenler, devalüasyon batağından kurtulamamıştır.

1993'teki devalüasyonla, halkın kesesinden, devlet kasasına akan trilyonlar bir günde sınır ötesi hareketli F-16'ların kanatlarından Kürt halkının üzerine bomba olarak atılmış ve devalüasyondan elde edilen gelir kısa sürede tükenmiştir. 1994 yılı baharı ikinci bir devalüasyonla başlamış ve % 38.8'lik bir oranla halkın bükülen beline ikinci bir darbe vurulmuştur. 5 Nisan kararları ve özelleştirme yasasıyla hakim sınıflar bir kez daha halkın üzerinde baskılarını yoğunlaştırmışlardır. Dolayısıyla '94 yılı, sınıf çelişkilerinin daha da derinleştiği bir yıl olmuştur. Proletarya, aldığı ücretle karını doyumaya çalışırken, işini kaybetmiştir. İşsizliğin çığ gibi büyüdüğü ve yoksulluğun kemige dayandığı bir süreçtir esas olarak yaşanan.

Türkiye işçi sınıfı, '94 yılına üstündeki ölü toprağını kendiliğinden de olsa silkeleyerek girmişti. '91 yılında işbaşına gelen koalisyon hükümetinin gerek seçim öncesi gerekse de iktidara geldikten sonra sürdürdüğü "pembe vaat"lerin propagandası işçi sınıfıyla birlikte tüm emekçi sınıfları önemli oranda etkilemişti. Kitlelerin mevcut yaşam koşullarında olumlu bir değişikliğin aksine gittikçe yoksullaşmaları bu durumu değiştirmemiş ve genel olarak bir "bekle gör" tavrına girmiştir. Bekle-gör tavrı elbetteki sınıfın mevcut örgütlülük düzeyi, örgütlülüklerin niteliği, sınıf bilinci ile dayanışma ilişkisi ve ülkedeki sınıf mücadelesinin boyutundan bağımsız değildir. Sınıf içerisindeki etkinlik açısından devrimci örgütlenmeler ciddi bir varlık gösterememekle birlikte proletarya partisi de sınıf içinde çalışma, örgütlenme açısından son derece geri bir noktadadır. Devrimci işçi sınıfı içerisindeki etkinliği son derece geridir. Bu nedenle sınıfın örgütlenmesi faşist, gerici ve burjuva reformist anlayışın hakim olduğu sendikalara kalmıştır. Devrimci alternatifi cılız olması nedeniyle sınıfın demokratik hakları bir yana ekonomik sorunları konusunda da bir mücadele örgütlenme ve bunu düzen içi yollarla elde etme anlayışı dahi sözkonusu olmamaktadır. Ancak bazı dönemler sınıfın biriken öfkelerini, kaba- ran kinini nötraleze etmek, düzene, dolaşısıyla da kendilerine yönelebilecek bir hareketle dönmemesi için -ki bu mevcut durumda kendiliğinden olmak zorundadır- 20 Temmuz günü "Genel Grev" eylem-

Alaattin'in aynası: 'Belirsizlikler Mevsimi'

Alaattin Badır'ın, 'Belirsizlikler Mevsimi'ni (Belge Yayınları-1994) okudunuz mu?.. 32 yıla hükümlü Alaattin'in, ikinci şiir kitabı 'Belirsizlikler Mevsimi'... Yakın geçmişimizden bugünüme uzanan "hazan mevsimi"ni işlemiş dizelerinde "hükümlü" ozan...

Alaattin'in dizelerini okurken, karşınıza "şair" Dostoyevski çıkar. Çelişki, kuşku, korku insan(h)ın dört yanını kuşatmışken; insan olmak ve kalmak kavgasını verenler, Dostoyevski'ye uzak duramazlar. Alaattin'in dizelerinden Dostoyevski tadını almam, sanırım: 'Belirsizlikler Mevsimi'nde, insan olmak ve kalmak kavgasını veren si-perlere ikircimsizce mevzilenmiş olmasındandır.

Kitabın 'Bir Yaz Gecesi Çağrışmaları' (S.5-17) bölümünde, insanlaşma ve başkaldırı coğrafyasıyla tanışırız. Alaattin'in, insanlaşma ve başkaldırı kavgasına aktif taraf olmuş/olan bir ozandır. Taraflıdır. Duyarlıdır. Kırılı savaşa, barbar/sömürgeci zorbalığına düşmandır. Dostluktan, kardeşleşmeden yanadır. Duyarlılığı, çağını ve gerçeği kucaklamaktadır...

Alaattin, "körler çarşısında ayna (mı?) satmaktadır"... Varsın öyle nitelensin... Bu neyi değiştirir?... Körler görüyor ya da farkında değil diye, gerçeği yansıtan aynalar neden gereksiz olsun?..

Dostoyevski'nin "şair"ane ustalığıyla Alaattin, 'Belirsizlikler Mevsimi'nde insanlara bir ayna uzatıyor. Alın seyreyleyin dünyayı ve kendinizi diyor... Körler, bana ne diyebilirler... Ya görülen?..

Görenler, yaşananlar, duyanlar yani insan olmak ve kalmak fiilinden vazgeçmeyenler için yazmış dizelerini Alaattin...

Üretmeden/emek vermeden tüketen çılgınlığın, insan olmak ve kalmak erdemini/sevdalarını yok ettiği cangılda; "vardım, varım, var olacağım" diyen insan cesaretinin/duyarlılığının savaşı çağrısıdır, Alaattin'in dizeleri. Ozan'ın savaşı çağrısı; sevdalı insanlara umutun yetmediğini, umudun cesaret ve başkaldırıyla taçlandırılması gerektiğini anımsatır... 'Belirsizlikler Mevsimi'nin "bilinç bölünmesi" karşısında, insan olmak ve kalmak hafızasının tazelenmesi zorunluluğunun altını çizer...

Alaattin'in dizelerinde sevgi vardır. Nefret te... Hatta, 'intiharlara övgüler' (S.38-39) bile. Hasılı, insana ait olan hiç bir şey ozanımıza yabancı değildir. '80'li yıllardan, '90'lı yıllar sonrasına sarkan uzatmalı acılarla, Güneş Ordusu'nun yaşadığı "yenilgi"lerin sıra neferlerinden olan Alaattin, 'Usum(uz)daki Parmak İzi'nin (S.44-51) tarihsel profilini çıkarır. Bu tarihsel profil içinde, hala insan olmak ve kalmak fiiline yabancılaşmamış ya da körleşmemişseniz, mutlaka kendinizi bulursunuz.

Tüm bunlardan ötürü, metalaşan ve insana/başkaldırıya ait özelliklerini yitiren sanat/ya da şiir alanında, "mehr licht/biraz daha ışık" (Goethe) diye haykıran Alaattin'in dizeleri, içinden geçtiğini 'Belirsizlikler Mevsimi'nde yaygınlaşan tüketim çılgınlığına hitap etmeyen, "anlık" olmayan ve devrimci felsefi özellikler taşıyan dizelerdir...

Gündelikliğe ve kendiliğindenliğine teslim olmuşların çoğaldığı Türkiye coğrafyasında, "anlık" olmamak (bugün anlaşılmasa da!) büyük önem taşımaktadır. "Anlık" olmak, kalıcı ve köktenci olamamaktır. Alaattin'in dizelerinde "anlık" bir şey yok. Alaattin,

tin, biriktirmiş ve yaşanana teslim olmadan, insan ve başkaldıran kalmak fiiline sırt dönmeyen dizelerini ak kağıta nakşetmiştir. Bence, Alaattin'in ustalığı, tam da buradadır.

Alaattin'in ustalığı, "anlık" olmadığı için kısa sürede "yankı" getirmeyecektir. Hatta, "susuz kumkumalığı"nın duvarını da "aşamayacak"tır. Ancak, bu da abartılmamalıdır.

Çünkü, körlerden farklı bir davranış beklemek anlamsız olur...

Unutulmasını; yaşanan çürümenin olan körleşme, insani değer ve duyarlılığı "paçavra"ya çevirmişken; yorgunluk/vazgeçmiş dört yanı kuşatmışken; insan olmak kalmak fiili bir "çürüm" teşkil ederken; anlık ve unutulmuş, "anlık" olmanın özelliği kazanmışken yani "hazan mevsimi" Türkiye'de yaşanan gerçekken; Alaattin'in ustalığını, herkesten anlamasını ve paylaşmasını bekleyemeyiz...

Özette ozanımız; Seyh Sadî Şirazi'nin deyişiyle, "körler çarşısında ayna satılmıyor!..." saptamasına inat; "anlık" olmanın kalıcı olmadığı bilinciyle, ayna satmaktan vazgeçemeyerek önemli bir iş yapmaktadır. Zaten başkaldıran insan duyarlılığının başka türlü olması mümkün değildir ve olamaz da...

Çünkü Alaattin; 'Belirsizlikler Mevsimi'nde, Herbert George Wells'in körler ülkesindeki "gözleri çok iyi gören Bay X" benzeri... Körler ülkesindeki çoğunluğu gören "gözleri çok iyi gören Bay X"ın "tuhaf sözleri" "anlaşılmaz davranışları", "düzeltilmesi dışı doğal olmayışı", "uyumsuzluğu" gözetmesinden ve gördüklerini anlatmasındadır. Bunun için "gözleri çok iyi gören Bay X" körler ülkesinde "anormal" olarak nitelenmektedir...

Alaattin, "anormal" bir iş mi yapmış? Normalin, "anormal"leştirdiği Türkiye'de ozanımız olması gerekeni yapmış. Hem de ustaca...

Alaattin'in, 'Belirsizlikler Mevsimi'ni bu de siz okuyun. Bakalım Alaattin'in aynasında da kendinizi seyreylerken; Alaattin'i "anormal"mi, normal mi niteleyeceksiniz?..

Temel DEMİR

Sanat üzerine, ya da partizanca sanat

Devrim, çok yönlü bir mücadelenin, yaşamın her alanında yaygınlaştırılması sorunudur. Yaygınlaştırılmayan mücadele, beslenmeyen devrimdir. Mücadele-örgütlenme, yaygınlaşma-yoğunlaşma: Bu olgular ekonomiden siyasete, ideolojiden felsefeye, çevre sorunlarından kadın sorununa, stratejiden taktiğe, kitle çalışmasından parti çalışmasına, savaşı sanatından kuramsal üretime... Ve sanat'a işte devrim yaşamın her alanındaki yaygınlaştırılmasından kasıt budur.

Sanatla beslenmeyen devrimler uçsuz bucaksız çöllerdendir; kuru, yakıcı, soluksuz ve sıkıcı. Bu nedenle sanat için devrimin canlandırılması, sulanmasıdır diyebiliriz.

Sanatın sınıflarüstü bir olu olduğu savından yola çıkan ve söze sanatın bağımsız-özgür olması gerekliliği üzerine savlamlarda bulunan burjuva ideolojisi tam da bu noktada kime karşı bağımsız kime karşı özgür olduğu noktalarında yanıtıdır. Bu konuya ilerde değineceğiz.

Entelektüel birikimin sanattaki işlevi, üretkenliği yadsınamaz. Ancak, sorun bu birikimin kimin için ne için kullanıldığı; fırıncı tutan elin kimin temsil ettiği, şiirin ne dediği... üzerinde odaklanmaktadır. Ve işin canalıcı noktası budur.

Yine sanatın sanat için mi halk için mi olduğu üzerine girilen polemiklerde, sorunun özü gözlerden kaçırılmakta ve dünya üzerindeki tüm "sey"lerin insan için olduğu yadsınmaktadır. Evet sanat insan içindir. Tıptı partinin ordunun, devletin, siyasetin olduğu gibi.

Sanat, gerçeğin estetik edilmesidir. Ormandan kesilip kereste haline getirilen ağaç bir gerçekliktir. Kerestenin daha sonraki durumu ise estetiğin tanımını vermektedir bize. Onun bir kalem haline gelmesi, ok olması, mızrak olması, gemi haline dönüşmesi, kitaba dönüşmesi, kürdan olması... İşte estetik budur. Bu, gerçeğin estetik edilmesidir. Bu noktada her kereste-ağaç bir gerçeklik olduğu halde, her işleme-yeniden üretme bir estetik değildir. Buradaki ipucu, gerçeğin taraflı olarak estetik edilmesidir. İşte gerçeklikle estetik arasındaki diyalektik ilişki sanatta somutlanmaktadır böylece.

Sanatın devrimci mücadeledeki işlevini ve önemini kim yadsıyabilir? Parti-Ordu-Cephe üçgeninde sanata düşen, bu üçgenin estetikte bir yolla içini doldurmaktır. Savaşın bir sanat olduğunu sıkça dile getiririz. Savaşın bile insana haz veren bir yönü vardır. Ya da öyle olmalıdır.

Giyim kuşamdan silah tutmaya, bir çatışmada çember yarmaktan pusu atmaya, gez-gözaraparcaktan hedef seçmeye, kayaların üzerinden ceylan gibi sekmeye değin, o kan ve barut kokan dehşetli olgu böylesi bir algıyı ve gözlemle bir sanatır gerçekte, ona dönüşür.

Sanatın çeşitli dallarında; edebiyatta, plastik sanatlarda, resimde, müzikte, tiyatrodada... düzensiz bir karşı karşıya geliş, bir hesaplaşmaya

giriş vardır. Çünkü sanat, verili düzene karşı duruştur.

Maolist tarzın, bakışın sanata ilişkin çizgisi kendini diğer devrimci demokrat anlayışlardan, verdiği mücadele yöntemi ile ayırmaktadır. Özellikle bağımlı ülke (yarı feodal-yarı sömürge, sömürge) statüsü ve ilişkisi içinde olan ülkelerde sanat, farklı bir boyutta mücadeleyi, örgütlenmeyi ve yönelimi gündeme getirmektedir.

Sanatın, baştan itibaren silahlı mücadele koşulları olan ülkelerdeki şekillenışı ve seyri, emperyalist-kapitalist ülkelerdeki toplu ayaklanma yolu arasında farklı tarzları gündeme getirmektedir. Bir başka deyişle sosyo-ekonomik, sosyo-politik yapının sanat alanına da, bu alandaki mücadele ve örgütlenmeye de yansıtıldığını söyleyebiliriz. Yansımaktan da öte, ülkelerin yapısını, sanatsal alana ilişkin mücadeleyi de belirlemektedir. Özellikle bağımlı ülkelerde sanatsal alandaki mücadele silahların taval üzerinde özgür geleceği resmetmesiye, şiirin altınçağın manifestosunu yansıtmaya, toplu ayaklanma yolu izleyen ülkelerde sanat, genel ve uzun bir barışçı mücadelede bilinçlendirmeye hizmet etmekte, bu tip ülkelerde sanat, kavgayı son ana saklamakta, biriktirmektedir. Yani birinde daha baştan itibaren bir didişme sözkonusuyken, diğerinde sükkün ve hazırlanış sözkonusudur.

Biz daha çok sanatın bize dönük yüzünü irdeleyeceğimizden, şöyle bir saptamada bulunabiliriz: Sanatsal üretim, sınıf mücadelesinin estetik edilmesidir.

Sanat, eylemdir. Sanat, halk savaşının estetik eylemidir. Burada hemen hani sanat sorunu karşımıza çıkar. Hangi sanat? Biz bu noktada burjuva sanat, sosyalist sanat genellemesinden çok, kendi özgüllüme yönelik bir sanat anlayışını ortaya koyacağız. Bizim sanat anlayışımız elbette sosyalisttir. Ama bu genel bir söylemdir ve genel bir emek-sermaye söyleminden farklıdır. Oysa bizim sanat anlayışımız PARTİZANCA SANATTIR. Bu, evrenselden özgüle doğru bir içselleştirme. Ya da içsel sanat anlayışımızın doğuşudur. Bu aynı zamanda entemasyonalist sınıf hareketi ile özgül sınıf hareketi arasındaki diyalektik ilişki sanatsal alana yansıtılması/yansıtılışlarıdır.

Partizanca Sanat, sanatsal alana ilişkin, çalışmalarımızın (mücadelemizin, örgütlenmemizin) ülkemiz koşullarına uyarlanması şeklindedir. Daha da özele inerek, bu proletarya partisinin mücadele tarihinden ve geleceğe yönelik yüzünün estetik edilmesini uğraşırız. Göze hoş, kulağa hoş, yüreğe hoş, beyne hoş bir tarzın yakalanması sorunudur bu. Gerilla savaşının imgenlendirilmesi, betimlendirilmesi, çizilendirilmesi, renklendirilmesi, seslendirilmesi... Her gerçekliği yansıtlı sanat olmadıkça, her estetik işi üretimi de böyle değerlendirme yoksuluz. Bizim üzerinde durduğumuz nokta, gerçekliğin taraflı olarak estetik edilmesidir.

Hayatı salt soğuk namludan ibaret sayma değil, merminin dans ederek süzülüşüdür partizanca sanat.

Sanat çoğu kez genel teorik bilgilerin veremediği coşkuyu ve bilinç dönüşümünü kendine has o estetiksel güzellikle insana verebilmektedir. İnsan ruhunun derinlerinde yankılanan, yüreğin keleklerle çirpirlenmesini sağlayan, coşkuyu, nefreti, öfkeyi, hüznü, acıyı, kısaca insana dair tüm duygulanımları ve duyguları sanatsal araçların verebileceğini unutmamak gerekmektedir. Akıl ve bilincin kavrayamadığı çok şey ruhta ve vicdanda yanısını bulur laneta araçları verebileceğini unutmamak gerekmektedir. Akıl ve bilincin kavrayamadığı çok şey ruhta ve vicdanda yanısını bulur laneta araçları verebileceğini unutmamak gerekmektedir. Akıl ve bilincin kavrayamadığı çok şey ruhta ve vicdanda yanısını bulur laneta araçları verebileceğini unutmamak gerekmektedir.

Yaşamın her alanında süren sınıflar mücadelesini, yaşamın bir boyutu olan sanat'tan soyutlamak mümkün değildir. Sınıflar mücadelesinde kendini taraf olarak görme-yeniden, eserini de tarafsız görmesi salt kendine yönelik bir ifadedir. Sonuç olarak onun ve eserinin hangi tarafta olduğu sınıfsal-toplumsal değer yargıları ile belirlenecektir. Sanatçı kendini ne denli bu taraflar mücadelesinden uzak tutmaya çalışırsa da objektif olarak bu böylecektir.

İşin bize dönük yüzüne bir kez daha dönelim: Bugün henüz burjuva-feodal sistemin kökünü dinamitleyecek yoğunlukta ürünler savaşı alanına sürülemedi. Bu, kuşkusuz ülkemizdeki sınıflar mücadelesinin yansımalarıdır. Ancak şunu da unutmamalı ki, sanat-sanatçı, içinden geçmekte olduğu çağın (an'ın) öteleleri geçebildiğinde, oralardan buralara birşeyler taşıyabildiğinde bu sınıfları hak edebilmektedir. Yani, genel sınıf mücadelesinin imgesinin düşüklüğüne karşın, sanat cephesinde daha uç bir noktadan kavgaya tutuşmak gerekmektedir.

Proletarya partisinin kuşatma, parça parça kurma, lokma lokma yutma stratejisi sanatsal mücadeleyle de sürmelidir. Sınıf mücadelesinin Partizanca şiiri, partizanca müziği, öyküsü, romanı, resmi... P. Partisi'nin sanata ilişkin açılım getirmesinin ön koşulu, kendi içindeki unsurların kıskırtılması'dır. Evet kıskırtma. Çünkü sanat kıskırtır. Artık yaşamın partizanlaşması günü gelmiştir. Partizanca bir söylemle, partizan sanatıyla.

İnsanın bireysel yaratıcı gücünün kaynağında, yaşamsal birikimi ile toplumsal mücadele-

den aldığı algıyı biçimi ve yorumlayışı, yeniden üretimi vardır. İnsanın sanat faaliyeti algısal olarak yüzeysel düzeyde görünen in, ussal'a, oradan da estetik uzanır. Bu noktada kişinin sanat üretiminin dumura uğratılması sorunu çıkar ortaya. Özellikle partili sanatçının ürün vermesi, ufku geniş bir parti çatısı altında olmasında saklıdır. Parti, sanatçısını sunduğu olanaklarla, sanatçı da halka sunduğu ürünlerle üçlü bir kombinezon oluşturur. (Parti-Sanatçı-Halk) Bu kombinezonda parti sanatçısına yaslanarak halka ulaşır, halk da sanattacıya partiyi tanıtır. Parti-sanatçı ilişkisi devrimin estetik edilmesidir. Bu nedenle biz bu ilişkiyi bir kadınla bir erkeğin sevmesi ve bir çocuk meydana getirmesi olarak görüyoruz. Buradaki sevmiş sanatta ifadesini bulurken bu, her iki cins de deşheli zevkler veren ve her birinin hem kendini hem de diğerini yeniden keşfetmesi olurken; çocuk, devrimi sembolize eder. Ama bu noktada, sevmiş bir aşk sevmesidir. Ve sorun sıkça çocuk yapma değildir. İhtiyaca göre çocuk ama bitmez tükenmez bir aşk ve sevmiş. Bu açıdan biz parti-sanatçı sevmesinden, aşkından ve onun ürünü olan çocuktan söz ediyoruz. Bir diğer söylemle aşkın estetik edilmesidir sevmişme.

Bir diğer nokta: Örgütlenmemiş sanat ve sanatçı yalnızca güzel bir sanat ürünü ortaya çıkartabilir ve pek çok beğeni de kazanabilir. Ve üstelik gerçeğin estetiğini de yakalayabilir ve bunu mükemmellemele kotarabilir. Ama o kadar.

Oysa biz sanatın, sanatının değiştirici-dönüştürücü gücünden söz ediyoruz. Sanatın-sanatçının güç olmasından. Ve kuşkusuz amaçtan. Amacın salt bir eser yaratma olmasından değil. Sanatın ve sanatçının yıkıp yeniden yapmasından söz ediyoruz. Bu anlamda eskimiş olan burjuva feodal sanat anlayışının önce yıkılmasından söz ediyoruz. Bu anlamda sanatçıyı yıkıyor diyoruz. Ancak sanatın ve sanatçının bu yıkıcılığı, bilinen, planlanan, programlanan ve hedefi belli bir yıkıcılıktır. Sanatçı, burjuva feodal akımı yıkarken, yıka eylemine bizzat girer. Salt eserini sürmez savaşı meydanına kendini de sürer. İşte örgütlenmemiş sanat-sanatçı, bunu yapamaz. o, sanatını dönüştürücü bir güç olarak göremez. Yalnızca beğeni kazanma kaygısı vardır onun, övgüyle söz edilme kaygısı...

Partizanca Sanat'sa bir dinamittir. Parti politikalarının programlarının gerçekleşiminin estetikasyonu. Sanatçı bunu yaparken gözü daha ilerdedir. Müziği çoktan altın çağın ezgi-lerini notalamaya başlamıştır.

Çünkü o, devrimi çoktan yaymıştır kendi içinde.

Kuşkusuz sanatın bu yetisi salt parti dışındaki dünyaya dönük değildir. O, parti içi çizgiler kavgasında da kavganın bir tarafındadır. Hangi tarafta olduğuna gelince; kuşkusuz Maoizmin estetik edilmiş yanındadır.

Haydi, sıvayın kolları! Sanatta keramet vardır.

Partizan yürüyüşüyle yeni yıla merhaba

Silahlarımızın kızgınlığını yeni bir yılda daha bir kıskırtmanın heyecanındayız. Yeni yıl, devrimin güzelliklerine varmanın ve özgür geleceğimizle kucaklaşmanın muştularını veriyor bizlere. Bizler, haklı bir kavga için erdemli partizanlarıyız. Bütün mevsimlerin kendine özgü güzelliklerinde yaşamı yeniden yaratabilme yeteneğinde ve insana özgü en ileri cüretkarlıkları sergileme cesaretindeyiz.

Merhaba yeni yıl. Merhaba, karlar üzerinde uçan partizan çocuklar. Merhaba genç kızlar, merhaba genç erkekler. Ve merhaba halk savaşının yollarında bizleri bugünlere taşıyan bütün partizan güzelleri.

Bilerek ve isteyerek aşka atılan tutkulu savaşçı gerillalara merhaba. Kentlerin yeraltı tünellerinde proleteryanın son ayaklanması hazırlayan partizan coşkusuna merhaba.

Merhaba Üniversiteli genç partizanlar. Gecekondu sabahların çilek partizanlarına, anaların ak yelesiyle büyütülen kadın partizanlara... Merhaba...

Sofuklarımız birbirimizin yüzüne daha bir yakın düşecek bu yıl. Bu yeni yıl, yeni bir çağın başlangıcı olacak.

Dünya halklarının direniş günleri, Türkiye topraklarında yeni bir

tarihle uyanacak. Tarih, kendi değişkenliğine hayret edecek. Sokakların ve caddelerin kaldırımlarında çok ölümler olacak.

Çok garnizonlarda isyanlar, çok karakollarda roketler ısılk çalacak. Güneş, çok ısıtacak devrimi. Yeni yıl, geldiğine pişman, özgür gelecek doğduğuna sevinçli ve dünya halkları kavganın zafere erişiyse bahtiyar olacaklar.

Partizan yürüyüşü bu yeni yıl, bir başka yıl olacak. Bütün eski sandıklar açılacak ve henüz nemişmiş barutlar doldurulacak dedelerin piştovlarına.

Tarih, köylülerin proletarya ile kolkola düğüne gidişine bir kez daha tanık olacak.

Beş büyük yıldızın gözleri ışıyacak gökyüzünde. Güneşin kenarına kasketini asan İbrahim'in düşleri gerçek olacak. Yeni yıl, eskimiş bütün ilişkilerin ve eskimiş bütün sözlerin yerine yepyeni bir eylemle uyanacak. Ve bu yeni yılda devrim, bir adım daha iskeleye yanaşacak.

Selam olsun bu yeni yılda dağların doruklarında aydınlık günlerin ateşini yakan partizanlara.

Selam olsun altınçağın keskin kılıcı proletarya partisine.

Sine-Sen'den Ovacık köylülerine yardım

Haber Merkezi- Tunceli'nin Ovacık ilçesinde, köylüleri evleri yakılan köylüler için, DİSK'e bağlı Sinema Emekçileri Sendikası (Sine-Sen) tarafından gönderilmek üzere toplanan giysiler İstanbul Valiliği'nin izin vermemesi yüzünden elde kalınca, Sine-Sen bu durumu protesto etmek için bir basın açıklaması yaptı.

22 Aralık '94 günü Beyoğlu'ndaki Sine-Sen merkezinde yapılan basın açıklamasında Sine-Sen Genel Başkanı Nizamettin Çobanoğlu "Neden İstanbul'daki Ovacık'a yardım gönderirken engellenirler. Bosna'da yaşanan insanlık dramına yardım etmek kadar doğal değil mi?"

Sine-Sen Genel Başkan Yardımcısı Yusuf Çetin'de bir açıklama yaparak şu değerlendirmede bulundu:

"İnsanlar orada aç ve sefil. Bu insanlar bizim insanlarımız. Biz onlara topladığımız yardımları gönderemiyoruz, engelleniyoruz. Bu yardımlar Bosna için toplansaydı ve Refah Partisi tarafından gönderiliyor olunsaydı böyle engellenen miydi? Ama yardım yapılan yer Doğu'da, Güneydoğu'da olduğu için engelleniyoruz."

Basın toplantısı bitmek üzereyken, İstanbul Vali Yardımcısı Kemal Eren, telefonla arayarak yardımların Ovacık'a gönderilmesine "sözlü izin" verdiğini belirtti. Toplantıya Barış İnişiyatifi adına katılan Av. Ali Rıza Dızdar bu yardımın gidip gitmemesi konusunda "Milletvekilleri bile gidemedi. Bakalım bu yardımlar nasıl gidecek" diyerek kaygısını dile getirdi.

Malatya İHD Şenliği coşkuyla geçti

Malatya/Özgür Gelecek- İHD Malatya Şubesi'nce düzenlenen şenlik yaklaşık 2 bin kişinin katılımıyla coşkulu bir şekilde gerçekleşti.

Şenlikte, ülkenin içerisinde bulunduğu sorunlara, köy yakıp yıkmalara, faili belli cinayetlere, sokak infazlarına, gözaltında kayıplara, katliamlara ve TC'nin sürdürmüş olduğu kirli savaşa değinildikten sonra sahneye Hüseyin Aydın, Grup Yorum. Ve Hamza Doğan çıkarak söyledikleri türk

ve marşlarla kitleyi coşturdular. Marşlarla coşan kitle sloganlarla salonu inlettiler. Kitle hep bir ağızdan

"Kahrolsun Faşizm!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Yaşasın Halk Savaşı!", "Katillerden Hesap Soracakız!" sloganlarını haykırdılar. Daha sonra dia gösterimiyle şenlik sona erdi.

Konser çıkışında polis 5 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar 2 gün sonra serbest bırakıldılar.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

İnsan hakkına bakan kim!?

Avrupa Birliği'ne katılma te-raneleri yumurtlayan ege-men sınıf kurumları, buna bağlı olarak da gündeme yeni olmayan temcit pilavlarını tekrar getirmeye başladı. Bunlardan en önemlisi; "İnsan Hakları Bakanlığı'nın, Avrupa Birliği'ne üye olabilmek için kurulması gerektiği" şeklindeki söylemdir.

Koalisyon hükümetinin pazarladığı bu fikre 'muhafelet' addedilen düzen çığırkanlığının tamamlanmalarını da katılıyor. Gerçi; Suudi destekli RP, Avrupa Birliği'ni istemiyor ama; o da sistemi İslami bir birlikle bütünleştirmek hülyalarını kuruyor.

İnsan Hakları Bakanlığı kuru-lursa, Türkiye "demokratik" bir ülke olacakmış! Demokratik bir geleceği olmayan bu ülkede "demokratik" bir görüntü yaratma çabası başka bir hedefi olmayan "İnsan Hakları Bakanlığı" kurma girişimine, sömürü sisteminin Avrupa ağabeyi de inanacakmış ve onu Avrupa Birliği'ne üye yapacakmış!

Baştan uyaralım: Avrupalı da sanki Türkiye'deki kurumları değiştirecekleri "insanlık" adına istiyor-muş gibi bir sonuç ortaya çıkmaz. O, emperyalist bölüşümde pasta payını büyük tutmak için ekonomik pazarında hegemonyası altındaki bölgeleri daha uzun süre sömürmek için diplomasi oyunlarını oynamaktadır.

Avrupa Birliği'ne üyelik olgusunun tartışılmasını bir yana bırakacak olursak; "İnsan Hakları Bakanlığı'nın kurulması olmasın ne değiştirir?" diye sormamız gerekiyor.

Ashında bu konuda tartışılacak, karmaşık bir yan kalmadı. Türkiye'de İnsan Hakları Bakanlığı'nın kurulması tamamen bir göz boyama, kandırma çabasıdır. Devlet hoş gitmesi muhtemel söylemler üretir ama, ülkedeki katliamları durdurmaz. Dehşet, güvensizlik, işkence, ceza; TC ile özdeşleşmiştir. Bu devlet geçmişi de geleceğinde de insanın temel haklarını, insan kişiliğine öz saygıyı, insan değerini ve kadın-erkek hak eşitliğini tanımamıştır, tanımaz. Zorbalıkla, zulümle "hak" paylaştıran bir devlettir.

Bu devlet 'insan'a hizmet için değil; üç-beş ağa, üç-beş patron ve askerlere hizmet için çalışır. İnsanlar ise devlet için çalıştırılır. İnsanın; geleceğinin; hakkının, hukukunun devlet karşısında hiçbir önemi yoktur. Bireyler; devlet için hapislerle, para cezaları ve öldürülme tehdidiyle askere giderler, vergi öderler. Karşılığında zam, zulüm, işkence görürler. Ve bu devlet sisteminde askerler, insan ve emeğin hakkının gasbı için 12 Eylül darbeleri düzenlerler. İnsan hakları konusunda ihlaller... İhlaller...

Sadece son bir ayda gözaltında olup da polisim kabul etmediği 'kayıp' sayısı gazetelere göre 37. Bu rakam 1995'e gelinen şu günlerde oluşmuştur. Geçmişteki gözaltındaki kayıp sayılarını şaşırtıklı yüz müydü, bin miydi?

Yukarıdaki satırlarda faşizmi mi tarif ediyorum, Türkiye'yi mi anlatıyorum; kanştı, bağışlansın! Bu devletin yaptığı işkenceleri; idamları; faili meçhul cinayetleri; gazete bombalamaları; devrimci dergilerin okunmadan önyargıyla toplatılmasını unuttuk ki; "devlet baba" insanına iyilikler düşünüyorsa!

İnsan Hakları Bakanlığı kuruyor!

Yani; özünde insana haksızlığın meşrulaştığı bir kurum oluşturuyor. Kurumun başına da 'ata'larının adaletini çok iyi bilen birini atıyor! Bu şahıs haksızlığı perdelemeye oldukça azimli... İnsan haklarını soran batılı diplomatlara, talan için Viyana kapılarında dayanmış 'dedelerini' anlatıyor:

"Bizim atalarımız, Viyana toplantılarına dayandığında, tarladan aldıkları eimanın parasını ağaç dallarına asarlardı. Bizim atalarımız işte böyle adaletliydi. Şöyle soyluydu, böyle soyluydu!"

Düşünün, inandırıcı mı? Bu ülkede insan hakkına saygı gösterilir mi?

ÇİZGİLERLE

MANUEL TEKİN

Faşizm üzerine tezler

Faşizm dinazorların kazayla üstlerine bastıkları fillerden özür dilemek için söyledikleri "Fazizmus" kelimesinden türetilmiş iyi niyet içeren bir sözcüktür aslında.

Faşizmin temel çıkış noktalarından biri ise halka öz güven aşılamaktır.

Faşizmi üç şişe rakı içtikten sonra direksiyon başına geçmiş bir şoförün minibüs kullanmasına benzetebiliriz kısaca.

Bu özgüven yüzünden olsa gerek "Bir Ugandalı dünyaya beğeldir" veya "iki Somalili Uç Nijeryalı eder" türünden açıklamalar yapılır.

Kazakistan'da ise "Bir Kazak dört Fanilaya bedeldir" vecizesini her meydana görmek mümkündür.

Yani her ulus dünyadaki diğer uluslardan üstün olduğuna inanır.

Üstün olanın zayıf olanı ezme hakkı her zaman vardır.

Bu yüzden faşist ülkelerde kavşaklarda trafik ışığı bulunmaz.

Yaya geçitleri ise yabancılar için hazırlanmış tuzaklardır.

Bu üstün ırk teorisine göre Amekiralılar İngilizler'den, İngilizler Almanlar'dan, Almanlar Sırlar'dan, Sırlar Boşnaklar'dan, Boşnaklar Yunanlılar'dan, Yunanlılar Türkler'den, Türkler Kürtler'den, Kürtler Araplar'dan, Araplar Habeşler'den, Habeşler Pigmeler'den, Pigmeler de maymunlardan üstün olduğuna inanırlar.

Maymunlar ise Amerikalılardan üstün olduklarını iddia eder ve böylece çark tamamlanır.

Kapitalist ülkelerde ise üstünlüğü anlamak için bir Amerikan dolarının kaç Uganda

tenekesi olduğuna bakılır.

Fakat Faşizmin asıl tehlike olduğu yerler hem paralarının hem de kendilerinin üstün olduğunu sanan ülkelerdir.

Bunlardan biri de Almanya'dır.

Almanya'da faşistlerin hazırladığı ve okullarda okutulan ders kitaplarına göre Almanya'nın yüzölçümü 44 milyon kilometre karedir. (Dünyadan biraz daha büyük).

Nüfusun ise yabancılar gittikten sonra 12.000 kişi kadar kalacağı tahmin edilmektedir.

İçgüdüsel bir tepki olsa gerek, faşizmin "Diğer dünya halklarının anasını bacısı iskeymim" ilkesi Marksizmin "Tüm dünya halkları kardeşler" teorisinden daha fazla taraftar bulmuştur ve bu durum insanlık adına utanç verici bir gelişmedir.

Oysa halkların bir arada yaşamalarının sonsuz faydaları vardır.

Örneğin İsveçlilerle Japonlar'ın bir arada yaşamalarının Japonlar için sonsuz faydalı yanları vardır.

En azından yılar boyu şampiyonluk yüzü görmemiş Japonya uzun boylu İsveçli kardeşleri sayesinde basketbol şampiyonu olmayı başarabilir.

Güney Afrikalı beyazların ise zencilerle evlenerek güneşin radyasyonlu etkilerine maruz kalmadan yanık tenli çocuk sahibi olmaları mümkündür.

Türkler'in ise Avrupa kupa- larında başarılı olmaları için Brezilyalılarla evlenmeleri ve Brezilyalı çocuk yapmaları şarttır.

Faşizm'in en önemli liderlerinden biri Hitler'dir.

Avusturya'da Alman bir ane ile Alman bir kurt köpeği

tarafından özel olarak imal edilmiştir.

Yahudiler'e olan düşmanlığı ise çok doğaldır.

Çocukken, sizin topunuz bir yahudinin bahçesine kaçsa ve kaçan topunuzu o evde yaşayan ihtiyar bir yahudi kesse siz de büyüyünce 6 milyon yahudiyi gaz odalarına gönderip gebertmez misiniz?

Hitler de böyle yaptı zaten.

Eğer yüklü bir gaz faturası gelmemiş olsa onu Normandiya çıkartması bile durduramazdı.

Neyse faşistlerin özel sembollerine değinelim biraz da...

Faşizmin sembolü gamalı haçtır.

Aslında kötü bir ressam olan Hitler tarafından çizilmiştir ve gün batımında sakin bir denizin üzerinde uçan martıları anlatmaktadır.

Selamlaşmaları da tuhaftır faşistlerin.

Ellerini aniden omuzlarından ileri doğru dik olarak uzatırlar ve "Hayl" diye bağırırlar.

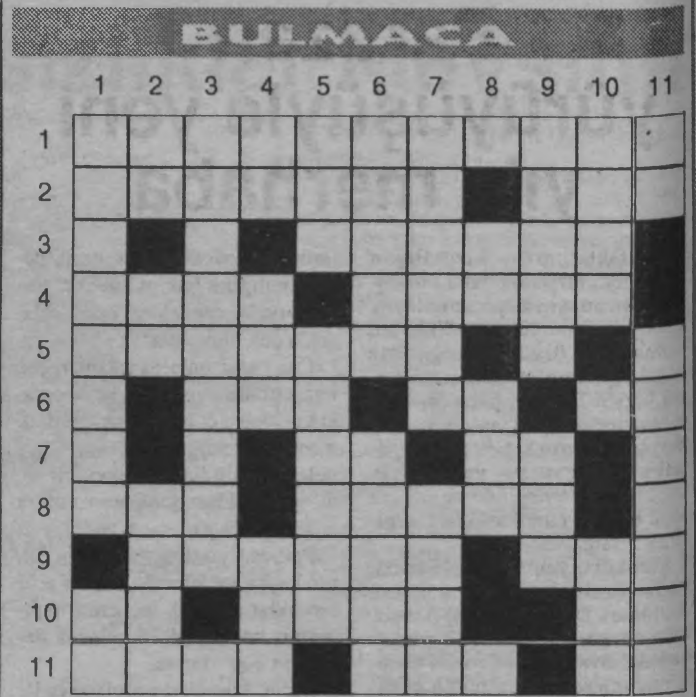
Bu hareketin iş saati kalabalığında ve toplu taşıma araçlarında yapılanlarına ise paşavatsızlık adı verilir.

İkinci Dünya savaşında aynı selamı veren İtalyanlar ise konuşmayı çok sevdiklerinden olsa gerek "Hayl" sözcüğünü yeterli bulmamışlar ve bu selamı verirken "Hayl uno karpetti spagetti pavarotti baressi laura bigotti, tipo mama mia çinturatto pirelli" diye bağırmayı tercih etmişlerdi.

Sonuç olarak Faşizmin tarihi tüm insanlık için ders alınacak öğelerle doludur.

Alman faşistleri de Hitler faşizminden gerekli dersleri almış ve çok masraflı olan toplama kamplarını ve gaz odalarını kapatarak bu işi Türklerin oturdukları evleri yakarak daha ucuza mal etmenin yollarını bulmuşlardır.

Gani Müjde Beraber ve Solo Kaygılar kitabından.

SOLDAN SAĞA

1- Önce ben politikasını savunan ve partiden önce kendi çıkarlarını öne çıkararak düşüncesi. 2- En güzel anlamında (iki kelime) - Kapı çalmak için kullanılır. 3- Afrika'da bir ülke. 4- Kürtçe'de Hıdır - Bizzat teslim etmek (Bir eşyayı, parayı). 5- Bir ulusun bir diğer ulusu kendi politikaları doğrultusunda eritmek. 6- Saf, katıksız - Bir nota - Kürtçe'de ben. 7- Zekanın kısaltılmışı - Leninist manifestonun kısaltılmışı. 8- Patlayıcı bir dinamit çeşidi - İlg. 9- Tahlil - Mao'nun tersten yazılışı. 10- Yetmez miktarda - Bir tür düz demir çubuk - Bir nota. 11- Genelde şehirlerde Kürtler'e söylenen bir söz - Geçmiş - Yüz metre karelik ölçü birimi.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1- Kürtçebaşkaldırı, isyan - Beyaz. 2- Genişlik - Sahip - Hızlı koşan bir av köpeği. 3- Kürt halkının kendi vatanı. 4- Rusya'nın kısaltılmışı - Bir çamaşır temizleyicisi - Telefon sözü. 5- İspanya'nın Bask bölgesinin bağımsızlığı için savaşan bir örgüt - Bir şeyi onaylamak. 6- Kazılarak yapılan yol, kanal - Yazın ve kışın kullanılan bir araç. 7- İngiltere'de bilimsel sosyalizmin kurucusudur - Kürtçe'de bağışlama. 8- Kürtçe'de ateş - Önce, tez. 9- İnceleme, araştırma - ÇKP'nin önderi. 10- Hayıf - Zarar, günah - Fakat. 11- Marxist-Leninist.- Komutan Selim, Fethi (soyadı).

SOLDAN SAĞA

1- ARİSTİPPOS. 2- RUSSEL - ATA. 3- KSI - RE - ZOR. 4- EKMEK - DEMA. 5- SI - TANAS. 6- İNTİHAR - TV. 7- AF. 8- ASALAK - ALT. 9- ONTOLOJİ. 10- SOSYALİZM.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1- ARKESİLAOS. 2- RUSKIN - SNO. 3- İŞİM - TRATS. 4- SS - EKİ - LOY. 5- TERK - ALA. 6- İLE - TA - KOL. 7- DARA - Jİ. 8- PAZEN - FAİZ. 9- OTOMAT. 10- SARASVATI.

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

SÖZÜN ÖZÜ

"Bineyn aleyh hareketlerinizi, demokratik ve uygar buluyorum. Haksızlığın olduğu yerde, hak arama yolları kullanılmalıdır.

Basından

Manuel TEKİN

"Bineyn aleyh hak arıyoruz diye haksız yollara gidilmesi, devletin felç edilmesi bence hak değildir."

Basından

3 Ocak 91. Yasalarda suç sayılan genel grevin yapıldığı gün. (Demirel muhalefettedir)

20 Aralık 94 yine yasalara göre suç sayılan, memur aylemiği, günü. (Demirel iktidardadır)

Azalarak yaşayanlar, çoğalarak ölenler

Dağların asi kızını nasıl aldılar bizden?!

O nunla daha çok şey yapacaktık oysa, andımız vardı güzel günlere dair. Böyle gidişin niye güzel kız... Ecel beklemeye alışık aslında, acelen nedir? Böyle hızlı koşuşun niye, halkımızın ise sabrı kalmadı beklemekten, bu diyarda şimdi sabırsızlık zamanı, yoksa randevusuna sadık kalan ölüm mü aldı seni aramızdan, ne yazayım güzel kız, nasıl anlatabilirim sana, ne ile tarif edeyim duygularımı, acaba iki damla yaş akıtsam şu önümdeki beyaz kağıda rahatlar mıyım, yoksa kendimi mi kandırmış olurum?

Sen güzel ülkemizin güzel dağlarına kız gelinlik giydirdin, al kanından akıtarak... Biliyorum ilk değilsin, son da olmayacaksın. Ama ne anlamı var bunun, her gidenin ayrı bir yeri var...

Seyrine durmuştum bu gece karanlığının sezgisizliğinden, 4 duvar arasından, havalandırmadan gökyüzünü. Bir yıldız kaydı ansızın ve yüreğime bir hançer gibi girdi, yüreğimde ve gökyüzünde yerini aldı. Hem benim için hem de gökyüzündeki sonsuz yolculuğun yolcuları yoldaşlarım için, geceyle gelen bu konuk sürpriz olmuştu. Kim? Nerden geliyordu?...

Sanki yeni bir fener asmışlar kara mavı gökyüzüne, yerinin daha yabancı olacak ki diğerleri gibi sabit değil... Etrafında ne kadarda çok yıldız var. Bu kadar yıldız kümesi daha önce hiç dikkatimi çekmedi... Kendi etrafında dur durak bilmeden coşkuyla tur atmakta, iyi bir gözlemci bunu rahatlıkla farkedebilir.. Evet bu geceyle gelen konuk, etrafındakilerde ziyaretçileri... Bu dünyadan, gelişmelerden taze haberler almak için toplanmışlar... Oyle ya oraya gitmiş olsalar bile buranın sorunları ile ilgililer... Oradan her anın tanığı değiller mi? Bu yüksek dereceden gelişmiş olan ilgileri, sorumlulukları büyük yüce erdemleri değil miydi, onları orada bir araya getiren, sonsuzluğun yolculuğuna çıkararak.

Nerden bileyim o yıldızların..... olduğunuu.... Nerden bileyim onunla o karanlık gökyüzünü aydınlatmanın telaşıyla o mertebeyeye koşup gittiğini.

Yıldızlar çoğalıyor! Yıldızlar çoğalıyor! Kork! Kork kem gözlü gaddar zülümdür. Bu yıldızlar karanlığının hükümranağına ebediyen son vermek için çoğalıyor. Ne diyordu şairliğin küçük adımlı koşucusu Güneşinoğlu? "İşte karanlıkta çoğalan bu yıldızlar/ Hep geceyi gündüze dönüştürmek için/ İsrarla dolanır durur...."

İçime mi doğmuştu. Bu gece havalandırmaya çıkmak, nerden emişim o üryan aklıma aylardır seyretmediğim gökyüzünü seyre durmak?... Yoksa sen mi çektin beni dışarıya, yeni yerini görmemi istedin? Ah yoldaşım bunun için mi çağırdın beni dışarıya 4 metre karelik dört duvar arasından, 24 metre karelik dört duvar arasına?...

Peki... anlat güzel yoldaşım seni dinliyorum. Nasıl eriştin o menzile, hangi yollardan geçtin? Bilirsin hepimizin ahtı vardı. O mertebe hepimizin uğrayacağı en güzel duraklardan biri idi. Oyle ya bak Güneşinoğlu senin yanına gelmeyi mücadele başlarken kabullenişimizi şu dizele ile dile getiriyordu.

"Biz yaşama sözlü Ölümüne nişanlı Devrim'e nikahlanmayı düşünüyoruz. Devrimle evlenmezsek olmaz demiyoruz."

Nişanlı kalmak da yakışır bizlere..." Güzel kız! Nişanlı kalmak yakışmamış demiyorum. Ama devrimle evlenmek sana daha çok yakıştı. Herşeyden evvelde hakkındı. Çünkü biliyorum devrime aşıkın, onu canından çok seviyordun. Yine biliyorum ki, devrimi gerçekten seveni devrim daha çok sever ve alır bağına basar...

O güzel sesin çınlıyor kulaklarımda. Alıp beni uzaklara, çok uzaklara, Derişim'e, Munzur'un eteğinin mesken tutmuş Ovacık'ına götürüyor. İlk karşılaşmamızı bir daha, sanki biraz önce yaşamışcasına bir daha yaşıyorum... Hatırlar mısın biliyorum, ben hiç unutmam. Aylardan mayıstı. Hatta 10 mayıstı. Bir bahar akşamı... saat 20'ye yaklaşıyordu. Çünkü nöbetim 20'de devralacaktım. Ama ina-

nır mısın saatin 20'yi göstermesini hiç mi hiç istememiştim. Bu nöbete gitmeyi istemediğimden dolayı değil. Yeni yoldaşlarımdan ayrılmak istemeyişimdendi...

Bende ana üsse gelmenin ve burdaki yoldaşlarla buluşmanın coşkusu mutluluğu vardı. Ama ya sendeki coşku, o coşku neydi öyle onu düşünüyorum. Evet yeni yoldaşları görmenin, tanımanın bir yoldaşta yaratmış olduğu coşkuymdu bu. Gerçekten saygıya değerdi. Nasıl saygıya değer olmasın hiç tanımadığın yeni insanlar kapıdan içeri giriyor. Senin ise bildiğin tek kelimelik bir şey var: "Yoldaşlar bunlar" ve bu kelimenin yüceliğini kavramış olmanın yarattığı bir duygu ile sarıldın hepimize yılların dostuymuş gibi hasret gerdin. Haberleri sordun, haberler verdin.

Orada Amed'in şahini olmak isteyen, ama sonra Munzur'un zorunlu mesken eyleyen "çağdaş Pır Sultan Abdal'ımız, Doktor Hü vardı". Geleceği bugüne taşımanın kavgasında hızına erişilmez olacağına inanan ve bu hiziyla ömrüne bin yılları, zindanları, tezgahları, dağların doruklarını, öğrenci barikatlarını, İstanbul bulvarlarındaki kovalamacaları ve kısacası kavganın verilmesi gereken her alanı alınının aklıyla geçip gelmiş, Almusta ölümsüz bir kartal olan çetin kavgamız, Tuncay'ımız vardı. Ve daha onlarca değerli yoldaş.... Hatırlasana onların bir çoğunu senden daha önce gönderdik karanlık gökyüzünü aydınlatmaya! Şimdi madem onların yanına koşuyorsun, benden, bizden, bütün yoldaşlarından selamlarımızı götürmeyi unutma, oldu mu? Hele o güzel gülüşünle bir başını salla, buktelelerin yüzüne, kahküllerin alına düşsün de evet dediğini anlayayım. O kadar yol gidip de selamımı söylemezsen alınırım. Bir bilsen onları ne çok özleyorum... Her aklıma geldiklerinde, ne yaptıklarını ve yaşasalar dı benim yerimde olsalar dı ne yapabileceklerini kestirmeye çalışıp onların yapmak istediklerini yapmaya çalışıyorum.

Haa... onların P. Partisi'nin bölündüğünden ve seninle ayrı saflarda kaldığımızdan haberleri yoktur. Aman sakın haa! Bana söz vermeni istiyorum. "Onlara söylemeyeceksin" değil mi? Hadi söz ver bana söylemeyeceğim de... Çünkü oylanın ilk girdiği harcadık bir yude çaba ve emegin, bir avuç toprakta hastaneden darbe ile çarçur edilip, yeniden bölündüğünü öğrenip üzölmelerini iste-

miyorum.

En iyisini ben tekrar sohbetimize döneyim. Madem ki bizlerden evvel oraya gidiyorsun, oralara olan talep yakında savaşın kızışması ile artacak, en iyisi mi sen bize bir arsa al! Gerilla birliğimizi orada bir araya getirmek senin görevin olsun. Ne de olsa er geç hepimiz o meskene uğramayı düşünüyoruz. Belki senin haberin yoktur daha geçenlerde İsyân'ı (Özlem Sürgeç'i Selim'i (Fethi Özdemir) de senden önce oraya uğurladık. Onları gördüğünde diğer eski gerilla birliği üyeleriyle birlikte benim yerime sıkıca kucaklayıp hasretle öp. Bol bol, Güneş kadar kızıl olan selamlarımdan söyle. Hepsini çok özlediğimi, çok sevdiğimi... Ayrılığımızın sadece ve sadece fiziksel olduğununuda çalışma masamın cemekehanına ve yanibaşıma astığım fotoğraflarda aştığımı bilmelerini istiyorum. Düşünsel olarak söylemeye gerek yok. Sizlerin en son gördüğünüzden daha ileri düzeyde, coşkuyla, inançla, umutla, inatla son kurşuna, kanımızın son damlasına kadar kavgamıza bağlı kalacağımızı bilmelerini rahat ve huzur içinde olmalarını istiyorum. Kavgamız kavgamızdır yoldaşlar, sürdü sürüyor süreceğiz bu savaş taa ki kirlili atıp yeniyi giyene... Her türlü zülmü, sömürüyü eşitsizliği imha edene kadar... Son soluğumuzza kadar! Sizlerin meskenini mesken eyleyip sonsuzlaşmaya hak kazanana kadar.... Bunun zorunluluğunu hepimizin sizlerden öğrenip kavraması gerekir.

Daha dün gibi geliyor aklıma. 92 kişinin barınaktaki bir tartışması; ne hararetle, ne coşkuyla ölümden, yeni ölümsüzlükten, ölümsüzlük iksirini içmekten konuşuyorduk. Her birimiz "ben senden önce giderim lbo'ların, Cihan'ların, Kazım'ların ve diğer yoldaşların yanına" diyardık. Ve bir sıralama bile yapmıştık. Tartışmanın sonunda, sıralamayı şimdi hatırlamıyorum. Ama bir çoğumuzun, sözüne sadık kaldığını ve benden evvel oraya koşup vardıklarını biliyorum. Ve unutamıyorum. Önce Ünal (Akın Uzun), Eylem (Yıldız Ayrıcı), İsyân (Özlem Sürgeç) Gazi olan kaptanımız. Bu yazıyı redakte ettiğim dönemde aldığım habere göre Pir Ahmet (Mehmet Doğan) ve sen Kimbilir sıradaki hangimiz? Bu büyük yaşta bize geleceğimize yüzyılların simdi sizlere gitmiş olurum. Oysa ben, belki bir çoğunuzdan daha evvel böyle bir fırsatı yakaladım. Bir- ikisin de aşağılık

düşman beceremedi... beceriksiz heriflerin, becerdiği başka şey de yok ya, asalakça yaşamak ve bu dünyayı kirliletmekten başka! Bir seferinde de ben küçük burjuva zaafılarına yenik düşmemden dolayı, böyle bir onurdan kendimi, böyle bir zevkten onları mahrum etmiş oldum. Ama sana ve senin şahsında diğer sonsuzluk yolcuları yoldaşlara söz veriyorum. Bende bir gün böyle bir fırsat yakalarsam, sonsuzluk yolcusu olarak yanına gelmekte, ikirciliğe düşmeyeceğim. Çünkü siz, gidenlerimiz ölümü sıradanlaştırdınız. Korkulacak birşey olmadığını kendi pratiğinizle gösterdiniz. Bundan dolayı hepimize sonsuz saygı ve sevgi duyuyorum. Hepinize minnet borçlu olduğumuzu düşünüyoruz. Bunu kendi pratiğimizle göstereceğim. Bıraktığınız silahı ve bayrağı devrim gününe kadar taşımanın bütün yoldaşların görevi olduğunu bilincimize kazıdık.

Neyse yoldaşım. Bu konularda daha çok şeyler söylenecektir. Ben yine konuşmaya daldım, zamanın geçişini unuttum. Gardiyan geldi. Havalandırma kapısını kapıyacağını ve bizim içeri, hücrelerimize geçmemiz gerektiği ikazını yapıyor. Her halde bir yolcuyla yolunda lafa tutup alıkoymak da fazla doğru olmaz. Dinleme ve anlama çabası gösterdiğin bu duygularımı benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Üzölmeye ayrılışımıza. Dedim ya, bu sadece fiziksel bir ayrılık, sen ve sizler yüreğimizde bilincimizde, dağların doruklarında, yoldaş namluların gölgesinde, kurulacak halk iktidarlarının altın sayfalarında hep ama mutlak surette hep bizimle olacaksınız. Kaldır başını dolmasın gözyaşları o güzelim kestane rengi gözlerinki, çünkü gülerken daha güzeller.. Son bir kez daha seni yoldaşlığın hasret ve özlemiyle kucaklıyorum... doya doya öpüyorum. Ve tekrar tekrar bütün yoldaşlara taa Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar yoldaştan en son şehit düşen ve adını halen öğrenemediğim yoldaşa kadar hepsine kucak dolusu sevgi ve saygılarımı yolluyorum. Eğer kendim gelmez isem ki mutlak bir gün geleceğime inanıyorum, her gelen yoldaşa uzun bir mektup yollayacağımı bilmenizi istiyorum.

Kadın sorununu çarpıtmanın yolu: Feminizm

Feminizm kadınların insanlığı varoluşundan bu yana, bütün toplumsal süreçlerde erkekler tarafından ezildiğini ve horlandığını söyler. Ve buna karşı mücadelede aktif görevin kadınlara düştüğünü savunurken kadının varolan bu durumundan kurtuluşunun ancak ve ancak erkeklere karşı verilecek radikal kadın hakları savunuculuğuyla elde edileceğini belirtirler. Feminizm, kendi arasında farklılıklar gösterir. Sosyalist feministler, eşitlikçi feministler ve radikal feministler. Bu üç ayrışım öz itibarıyla aynılık ifade etse de yöntemde bazı farklılık taşır.

Sosyalist feministlerin bakış açısı ve anlayışları; feminizmin sosyalizmin içinde gelişen bir anlayış olduğundan yola çıkarak hareket ederler ve sosyalizmin içinde var olan değerleri de kendi amaçları doğrultusunda kullanırlar. Eşitlikçi feministler ise; kadın ile erkeğin eşitliğini savunur ve varolan durumun değişmesi noktasında tutarlı bir politika üretmekten çok düzen içerisinde çare arama ve şekilsel düzenlemelerden öteye gidemezler. Radikal feministler ise; feminizm hareketini uç boyutlara vardırıarak tamamen zıt iki cinsiyetçi kutup yaratırlar. Onlar için sadece kadın ve erkek vardır. Erkek hasımdır ve savaşılması gereken unsurdur. Yani, bu hareket tam anlamıyla olayın boyutunu erkek düşmanlığına kadar vardırırlar.

Tüm bu feminist hareketler kadının

Kadın sorununu cinsellik boyutuna indirgeyip, çarpıtmalarla kendi reklamlarını yapıyorlar.

yaşadığı sorunlar karşısında alternatif olabilecek hareketler değildir. Kadın sorununun sınıfsal boyutunu görmeden, dikkate almadan ve kaynağının sınıfsal temelde olduğunu kavramadan girişilecek hareket hüsrana uğramaya mahkumdur. Erkeklere karşı mücadele, kadınların temel mücadelesi perspektifini oluşturamaz ve kadınların kurtuluşu tek başına bir kadın hareketiyle sağlanamaz.

Cinsiyet ayrımı da dahil her türden ezilmelere karşı ulusal, sınıfsal boyutta mücadele eden kadınlara politik bilinçleri en gelişmiş, en dinamik unsurlar olarak bakmak gerekir. Türkiye'de

özellikle 12 Eylül sonrası gündeme gelen feminist hareketlilik genelde burjuva yaşam tarzından gidasını alan ve küçük burjuva aydın-entel kesim nezdinde gelişen bir olgudur. Songünlerde bir kısım sanatçı da bunu tartışma konusu yapmıştır. Hülya Avşar ve Duygu Asena, Hale Soygazi arasında geçen polemik bunun bir yansımasıdır.

Sinema ve ses sanatçılığından sonra köş eyazarlığına da başlayan Hülya Avşar, bir yazısında "feministlerin gizli lezbiyen" olduğunu yazmış. Kendisine kadın kurtarıcılığı, en ateşli kadın hakları savunucusu ve feminizmin

misyonunu yakıştıran Duygu Asena cevap olarak Hülya Avşar'ı cahillik ve bilmemezlikle suçlamış, Hülya Avşar feminizmi sadece cinsellik boyutunda algılıyor ve sınıfının getirdiği burjuva ukalalığıyla böyle bir değerlendirme yapıyor. Ona göre; feminizm erkek düşmanlığıdır. O zaman kadınlar birbirleriyle ilişkiye girer, erkeği kabul etmemek budur, mantığı ile hareket ediyor. Duygu Asena ise toplumda uygun görülmediği ya da kabaca anlatmak istersek, tanınmasını ve çıkışını yaratan feminizmin göreviyle hareket edip cevap vermek zorunluluğunu duymuş ve kendince Hülya Avşar'ı cahillikle suçlamış. Bunlar toplum sorunlarıyla, gerçekten kadın sorunuyla ilgilenmekten fazlasıyla uzaklar. Boş, entel tartışmalarla gündemde kalmak, reklam yapmak hastalığıyla muzdariptirler. Ve yaptıkları bu tartışmanın TV programlarına yansması, dergi ve gazetelerde konu olması gerçekte kadın sorununu çarpıtın ve gölgeleyen bir işlev gördüklerinin de kanıtıdır.

Onlara ve sözde feministleri ateşleyen yazar Hincal Uluç'a önerimiz eğer kadın sorununun kitleler tarafından anlaşılmasını ve sorunun çözülmesini gerçekten istiyorlarsa, gözlerini eteğin yırtmaç boyutundan, kadınların cinselliğini, kiminle ve nasıl yaşadığından ayırıp kadınların, özellikle de emekçi kadınların sorunlarına eğilmelidir.

Bir acizlik göstergesi: Dayak

Siddet, insanın hem sağlığını, hem güvenliğini hemde onurunu ayaklar altına alan ve bu amaçla yapılan fiziki bir uygulamadır. Dayak; gücünün güçsüze iradesini ikna yoluyla kabul ettiremediği durumlarda onun iradesini dize getirmek için uyguladığı fiziki şiddetin bir biçimidir. Ve adeta günlük hayatın olağan bir parçası olarak kullanıla gelir. Hele de bizim gibi faşizmin hüküm sürdüğü ülkelerde şiddet sistemlidir. Ailede başlayan dayak, okul, iş ve sosyal yaşamın her alanında da hüküm sürer.

Kadına uygulanan şiddetse bu bütünün içerisinde değerlendirilmelidir. Kadın sorununun özünde insanlık sorunu olduğunu hemen hemen hepimiz bilir ve kabul ederiz.

Devlet terörüyle şekillenen toplumsal bunalım yansımasını yaşantımızın her alanında, gösterir. Faşizm, şiddet mekanizmasını toplum üzerinde baskı kurmak ve sindirmek için

kullanır. Hak arama mücadelesini şiddetle bastırmaya çalışır ve bunu meşurlaştırma yönünde zemin hazırlar. Şiddet o kadar yoğunlaşır ve boyutlanır ki, katliamlar, işkenceler, gözaltında kayıplar "olağan"laştırılır.

Yarı-sömürge, yarı-feodal sosyal/ekonomik yapıya sahip olan ülkemizde şiddet, devletinde şekillendirmeyle hayat bulur. Feodalizmin bataklığında yoğrulmuş halkımız ise çocuğuna, kadınına, yada kızkardeşine dayak atmayı meşru görür ve doğal hakkı olduğunu savunur. Burjuvazi ise çıkarı gereği, bu işleyişe ses çıkarmaz, aksine var olan durumu korur ve sürdürmenin yollarını arar. Çünkü dayakla şekillendirilen, bastırılan, özgür iradesini ortaya koyamayan, mücadele azminden yoksun olan bir toplum, kolaylıkla sindirilebilen, sömürülen ve istenileni rotaya sokulabilen bir toplumdur.

İşte toplumumuz, bu politika ve sistemle yoğrulur/ şekillendirilir. İn-

sanlarımız doğumlarından itibaren bu dünya görüşüyle büyür, burjuvazi, sahip olduğu araçlarla (medya, eğitim vb.) şırınga misali kanlarına aşama aşama enjekte eder.

Kadına uygulanan dayak ise bu şekillenişin getirdiği bir sonuçtur. "Kadının karnından sıpayı, sırtından sopayı eksik etmeyeceksin", "hem severim, hem döverim" vb. şartlandırmalarla büyüyen insan kadına dayığı meşru görür ve hakkının olduğunu düşünür.

Kadına dayak olgusu ise toplumun denetiminden ve müdahalesinden uzak tutulur. Aile içi şiddete, "özel yaşam"ıdır, "karı-koca arasına girilmez" vb. düşünceleriyle müdahale edilmediği toplumumuzda, kadın çıkış yolunu/ kurtuluşunu bulamadığı zaman "alın yazım" der ve boyun eğer.

Kadına dayak olayı o kadar meşurlaştırılmış ve olağanlaştırılmıştır ki, kadına uygulanan şiddetin hangi aşamada dayak sayılıp sayılmayacağı tartışılmaktadır. Örneğin, mağazın dünyasında sanatçılar nezdinde gelişen olaylarda bunun göstergesidir. Kısa zaman önce İbrahim Tatlıses'in o zamanlar birlikte yaşadığı Perihan Savaş'a vurmasıyla birlikte gelişen bir dizi söylemlerde "dayak atmadığını, sadece tokat attığını" söylemişti. Şimdi ise manken ve TV sunucusu Tarık Tarcan "Tokatın dayak değil, refleks" olduğunu söylemiş ve savunuyor. Bay Tarık Tarcan bunu söylerken yalnız değildir. Bu şekilde düşünenler toplumumuzda azımsanmayacak kadar çoktur.

Dayağın; fiziki yönden güçlü olanın iradesini ikna yoluyla kabul ettiremediği anda güçsüz olanın iradesini dize getirmek için uygulanan bir şiddet yöntemidir demiştik. Bu bakış açısıyla aynı niyet ve istemlerle atılan bir

tokadın, dayak kapsamına girdiği gün gibi aşikardır.

Kadına uygulanan şiddeti, toplumda şiddete maruz kalan mazlum halktan ayıramayız. İşkenceye karşı olmak kadın ve çocuklara uygulanan dayakında karşısında olmak demektir ve kararlılıkla yaşamın her alanında bunun mücadelesini vermektir.

Devamla;

Burjuva ideolojisiyle şekillenen ve kültürü inşa edilen toplum doğal olarak burjuva yaşam sergiler. Bizim gibi feodalizmden de nasibini alan ülkeler zamanla çürür, ahlaki bozuntulara uğrar ve yozlaşır. Her türlü hastalığı ve yozluğu gerici içinde barındırır. Çıkış noktası; bu gidişattan memnun olmayan insanların var olan çürümüş, faşist gerici gidişata dur demek ve kurtuluşun kendi ellerinde olduğunun bilincinden hareketle kadınlı- erkekli sınıfsız- sömürsüz bir toplum yaratmak için mücadele etmektir. Yeni tipte insan yaratmanın temel koşulu özel mülkiyet kavramından uzak, bağımsız halk demokrasisini kurmak ve sosyalizmi inşaaya girişmektir. □

Mücadele dolu yeni bir yıla
Merhaba!

1995 yılı takvimi

ÇIKTI!

Bürolarımızdan
temin edebilirsiniz.

www.partizankadın.org.tr

Partizan 23. sayısı toplatıldı

Haber Merkezi- Partizan'ın 23. sayısı da toplatıldı. İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığınca toplatılmaya gerekçe olarak 9-19 sayfalarında yer alan "Politikada yaratıcılık ve ısrarcı olmak başarıya, kendiliğindencilik ve durağanlık ise yenilgiye götürür." ve 35 ve 40'ınca sayfalar arasında yer alan "Düzenin dünkü Şamar Oğlanı' bugünkü has adamı MHP-2" başlıklı yazılarda yasadışı örgüt ve bölücülük propagandası yapıldığı gösterilmiştir.

Hekimhan liseleri'ne faşist baskı

Malatya/ Özgür Gelecek- Malatya'nın Hekimhan ilçesindeki liselerde faşist saldırılar artarak devam etmektedir. Devrimci-demokrat öğrenciler bir yandan gerici faşist öğretmenlerin, bir yandan da idare ve polis destekli sivil faşistlerin saldırılarına maruz kalmaktadırlar. Polisle işbirliği içerisinde çalışan okul idaresi devrimci-demokrat öğrencileri sınıfta arkadaşlarının karşısında pervasızca döverken diğer yandan bu öğrencilere ajanlık teklifi yapılmaktadır. Öğrenciler ajanlığı kabul etmeyince tekrar dövme ve tehditlerle karşı karşıya kalmaktadırlar. "Okulun eğitim- öğretim yuvası mı yoksa kışla mı olduğunu" anlamadıklarını belirten öğrenciler, bazı derslere komut verilerek başlandığını, bazı derslere Hekimhan Askerlik Şubesi Komutanı'nın girdiğini, devrimci- demokrat öğrencileri tehdit edip, yanında taşıdığı kalın sopalarla dövdüğünü dile getiriyorlar. Öğrenciler, hiçbir gücün, baskının mücadelelerini engelleyemeyeceğini mücadelelerine devam edeceklerini söylüyorlar.

Demokratik Lise Kurultayı yapıldı

İstanbul/ Özgür Gelecek- 24-25 Aralık cumartesi ve pazar günleri Demokratik Lise Kurultayı Ankara Birlik Tiyatrosu'nda geniş katılımı yapıldı. Kurultay 24 Aralık cumartesi günü saat 13:30'da delegelerin seçilmesi ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra kurultay örgütlenme komitesi (KÖK) tarafından kurultayla ilgili konularda bilgi verilmek için KÖK'ten bir kişi kurultaya katılanlara KÖK oluşumu ve amaçlarını içeren, liselerde faşist baskılar, idare- polis işbirliği ve devletin okulları bütçesine para aktaran kuruluşlar haline getirmesiyle ilgili açıklama yapıldı. KÖK'ten konuşmacı konuşmasını bitirdikten sonra yurtdışından ve yurt içinden kurultayın oluşmasıyla ilgili gelen destek mesajları okundu. Sonra liselerden konuşmacı olarak katılan kişiler okullarındaki faşist baskıları Polis- idare - sivil faşist üçgenini protesto eden konuşmalar yaptılar ve 1989 ve 1990 yılından itibaren öğrenci birliklerinin kazanımlarıyla ilgili değerlendirmeler yapıldı. Kurultaya katılım 300 kişi civarında idi. Salonunda ayrıca kurultaya katılan öğrenciler, "Yaşasın Demokratik Lise Kurultayımız!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Gerici Faşist Eğitime Son!" sloganlarını attılar ve sahneye de Yaşasın özgürlük yürüyüşümüz İLOB isimli pankart açıldı.

Ayhan Uzala serbest bırakıldı

Haber Merkezi- 29 Kasım 1994 günü, sabah saat 10: 45'de Kadıköy'deki evinden çıkarken zorla kaçırılan Ayhan Uzala 20 gün sonra serbest bırakıldı.

İHD'de ailesi, avukat Mihriban Kırdök, İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar ve HADEP İstanbul İl Başkanı Kemal Parlak'ın da katıldığı basın toplantısında evinden çıktığında, 8-10 kişi tarafından onlarca insanın gözleri önünde zorla bir arabaya bindirilerek kaçırılan Ayhan Uzala; kaçırılırken direndiğini, çevredeki insanlara seslenecek ismini söylediğini, kaçırılıp öldürüleceğini İHD'ye ve basına haber vermelerini istediğini söyledi.

Kaçırıldığında 2-3 saatlik bir araba yolculuğundan sonra bir ormana götürüldüğünü, iki saatlik bir süre araba içinde tutulurken, ölüm tehditleri ve manevi işkenceyle sorgulandığını; işkencecilerin "Bu bir operasyon değildir, seni illegal yollardan aldık, konuşursan aynı yolda bırakırız, yoksa seni öldüreceğiz... Bu yöntemi ilk sende deneyeceğiz. Başarılı olup olmayacağımızı da bilmiyoruz. Sana fiziki işkence yapma gereğini duymuyorum. Bu konuda kendini ispatlamışsın. Bu nedenle de tıbbın bize sunduğu olanakları kullanacağız" dediklerini, "15 gününü unut, 6 ay ile 1 yıl arasında süreyle kalacaksın. Seni hiçkimse kurtaramaz" diyerek uzun uzun sorguladıklarını anlattı.

"Bende, 'benim buraya getirilmem yasal değil, bu açıdan hiçbir sorunuza yanıt vermeyeceğim, ifade vermeyeceğim, ancak

Gözaltına alındıktan 20 gün sonra serbest bırakılan Ayhan Uzala, İHD'de yapmış olduğu basın açıklamasında polislin kaybetme girişimini teşhir etti.

ben avukatımla görüşüp o şekilde ifade vereceğim' dedim. Bunun dışında konuşmayacağımı söyledim." diyerek anlatımına devam eden Uzala; ormanda arabadan indirilip, bir minübüse bindirildiğini, takriben üç saatlik bir yolculuktan sonra eski yapı bir binaya getirildiğini, dört metreye dört metre penceresiz bir hücreye konduğunu, burasının karakol benzeri bir yer olmadığını anlattı.

1., 3., 5., 8. ve 16. günlerde uzun uzun sorgulandığını, kendisini öldüreceklerine inanmasını sağlamaya çalışırken, ailesinin ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin basın açıklamalarının fotokopilerini gösterdiklerini söyledi..20. günün gecesi yine gelip aynı şekilde sorgu-

ladıkları sırada tim şefinin heyecanlı bir şekilde "Neden bize Hollanda vatandaşı olduğunuzu söylemediniz?" diye sorduğunu, hemen ardından da " Misafirlik sürecinin ilk seansını kazandım. Ancak seni başka ekibe vereceğiz. Ve o ekibte 3 ay kalacaksın. Yeni yöntemler denenecek." diyerek ilk gün aldıkları kimlik ve özel eşyalarının verildiğini, minübüste üç saatlik yolculuktan sonra ormana getirildiğini, ormanda bir ağaca dayayarak, "Seni öldüreceğiz" dediklerini, slogan atmaya hazırlandığı bir sırada sessizliğin bir süre devam etmesi üzerine, önce "kimse yok mu?" diye seslendiğini, ses gelmeyince yeniden daha yüksek sesle seslendiğini, ses gelmeyince göz

bağını açtığını anlatan Uzala, "onların minübüsle uzaklaştığını görünce bende aksi yöne kaçtım, ormanda yarım saat koştum ardından kimsenin gelmediğini gördüm" diye devam etti.

Koşarken yol üzerinde gördüğü İzmit- Kandıra tabelasından nerede olduğunu öğrendiğini söyleyen Uzala, serbest bırakılmasının nedenini Hollanda vatandaşı olmasına ve serbest bırakılması yönünde sürdürülen kampanyanın etkisine bağladı. "Birde Avrupa Birliği'nde Türkiye tam sıkışmış durumdaydı. Hollanda hükümetinin bizzat Başbakan Tansu Çiller'den beni sormasının da etkisinin büyük olduğunu düşünüyorum." diye değerlendirdi.

GERİLLAYA BİR FAŞİST SALDIRI DAHA BAŞLATILDI

Bu kış da bitmedi, bitiremezsiniz!

Haber Merkezi- Her ilkbaharda, her sonbaharda ve her kışta bitireceklerini ilan ediyorlar ama bir türlü gerilla bitmiyor. Ordular yoluyorlar, özel timler, korucular ve köpekler sonra kızakları var, tankları, topları, uçak ve helikopterleri var. Onbinlerce, yüzbinlerce de askerleri.

Su anda OHAL bölgesinde 300.000 askeri bulunuyor TC devletinin. Ayrıca operasyonlara Bolu dağ komanda Tugay'ından, Kayseri Hava İndirme Tugayı'ndan ve hatta Kırklareli Piyade Tugayı'ndan askerler taşıyor, bölük bölük. Her türlü savaş aletine sahipler.

Ama bitmiyor, bitmiyor... Bütçeden yılda 7 milyar dolar bu haksız, kirli ve zalim savaşa ayırıyorlar. Gerillayı yakalayınca öldürüyorlar. köyleri yakıyorlar.

insanları işkencede öldürüyor, göçertiyor. "Faili meçhul" şekilde kaybediyor, öldürüyor, tutukluyor, cezaevlerine atıyor, oralarda zulüm yaşıyor.

Balık gerillayı halk denizinden ayırmaya çalışıyor. Sınır ötesi hareketler yapıyor ama bitmiyor.. bitmiyor. Gerilla savaşı onların koca apoletli generallerinin öngörülerini yıkıyor, iradelerini kırıyor. Birbirlerine düşüyorlar. Direnişleri kırılıyor. Çelişki nedeniyle üst rütbeli subaylarını öldürüyorlar faili meçhul olarak. Cumhurbaşkanı Özal'ın ölümü bile şüpheli... JITEM görevlisi ajan ve cellatlar birbirlerini öldürüyor. Askerlik süresi yeniden uzatılıyor, halk çocukları zorla, tehditle askere alınıyor...

Egemen sınıfların uşak basın kuruluşlarının da şakşakladığı "bü-

Gücünü halktan alan halk savaşçıları haklı olmanın getirdiği güçle dimdik ayakta ...gelişiyor...güçleniyor.

yük operasyonlar" her seferinde, "belini kıracağız", "kırıyoruz", "bitiriyoruz" çığlıklarıyla başlayıp sürse de sonunda yorgunluktan bitap düşmüş, morali bozulmuş ve onlarca kayıp vermiş, seferden dönen askerlere tanık olmuştur. Onlar, yorulmuş ve umudu kırılmış bu askerleri ve halkı her zaman yeni bir "bitireceğiz" iddialarıyla avutmaya çalışmış, askerleri yeniden savaşa sürmüşlerdir.

Şimdi, kışa kadar bitireceklerini söyledikleri, "alan hakimiyeti" taktiğiyle teslim alacaklarını hayal ettikleri gerillaya yönelik yeni bir operasyon daha başlattılar. Cudi'de Ağrı'da, Gabar, Tandürek ve Munzurlarda... Büyük fotoğraflar ve manşetlerle kimisinin "Kurt Operasyonu" kimisinin de "Buzul Operasyonu"

dediği bu saldırı da en önemli operasyonun adına ne derlerse desinler, ne kadar sayıda asker, özel tim ve korucu katarlarsa katsınlar, onların etkinliği ve hükmü bir yere kadardır. Ve bu hüküm-fermanlar gerilla karşısında hükümsüzdür. Zira halk ordusu neferleri, direnişçi halkın "ferman padişahın, dağlar bizimdir" sözünü düstur edinmişlerdir. Ve yaşama geçir-dikleri de budur. Gerilla savaşının bimesi için halkın bitmesi gerekir, bu da mümkün değildir. Faşist komprador patron- ağa devleti de bunu yaşayarak görecektir.

Haksız bir savaşın içerisinde sürüklenen ve ne için savaşta olduğunu bilmeyen TC askerleri, halk savaşçılarına karşı çaresiz ve yenilmeye mahkum.

ABD

En büyük silah tüccarı: ABD

Dış Haberler Servisi- 1986'lı yıllarda, dünya silah ihracatında % 13'lük bir payı olan ABD, bugün, pazarın % 70'inde söz sahibi. Silah ihracatı, ABD'li emperyalistler için öylesine önemli ki, devlet bakanları bile silah ticaretine aracılık ediyor. Örneğin, geçtiğimiz ay Latin Amerika'da "gezime çıkan" ABD Savunma Bakanı **William Perry**, Arjantin ve Brezilya'nın kendisinden F-16 uçakları "rica ettiklerini" anlattı. Tabii, ABD'nin pazarı sadece Arjantin ve Brezilya ile sınırlı değil.

1994'ün Nisan ayı içerisinde, ABD'nin geleneksel silah politikasında bir gevşeme görüldü. Örneğin Mısır, ABD'nin Mississippi ırmağı kenarındaki **Ingalls Tersaneleri**'ne, adedi 350 milyon dolarlık denizaltı siparişi verdi. Böylece, Mısır, Pentagon yerine özel bir şirketle anlaşma yapmış oldu.

ABD, geleneksel silah ihracatı politikalarını gevşeterek, elindeki silahları pazarlama kaygısı güderken çeşitli yöntemler izliyor. Finlandiya, ABD'li **Northrop Corporation** şirketinin ürettiği jetleri almak için 3 milyar dolarlık bir anlaşma yaptı. Tabii, Northrop Finli müşterileri için bazı kolaylıklar sağlamıştı. Örneğin, şirket, 2 milyar dolarlık Finlandiya'da üretilmiş malı satmak için garanti verdi. Bununla da yetinmeyip, müşterisini memnun etmek isteyen Northrop, ABD'deki **Uluslararası Kağıt Şirketi**'ne, Finli şirketlerden 50 milyon dolarlık kağıt üretim makinası alma teklifini götürdü.

İsveç ise, ABD yapımı havadan havaya AMRAAM roketi almak istiyordu. Roket başına 300 bin

dolar ödemek istiyordu ama Pentagon 400 bin dolar istedi. Ek olarak istenen 100 bin dolar, "silah geliştirme primiydi." Fakat araya bizzat Beyaz Saray girdi ve İsveç'in, roketleri, 300 bin dolara doğrudan üreticiden almasını sağladı. Böylece, **Beyaz Saray, doğrudan pazarlamacılığa katılmış oldu.**

Bir başka resmi kurum, **ABD Hava Kuvvetleri** bile, silah satış trafiğini hızlandırmak için yeni yöntemler tasarlıyor. ABD Hava Kuvvetleri, Endonezya, Fas, Filipinler gibi yarı-sömürge ülkelere 300 adet kullanılmış F-16 satmak istiyor. Böylece, bundan elde ettiği kârla, 75 adet yeni F-16'yı almayı düşünüyor.

ABD'li başka bir şirket, **McDonnell Douglas Corp.**, Kuveyt'in, şirketçe üretilen A-4 saldırı uçaklarını almasına yardım etme vaadinde bulundu. Bunun karşılığında, Kuveyt'in, yine McDonnell'ce üretilen F-18 uçaklarını ve AH-64 helikopterlerini almaya devam etmesi isteniyor.

Son satışlar ise korkunç rakamlarla ifade ediliyor: Mısır, 700 M-60 tankı ve yaklaşık 1.500 makineli tüfek aldı. İsrail, 15 F-15 uçağı ve 16 CH-53 helikopteri aldı. Meksika'ya 48 bin 178 M-1 karabina tüfeği gönderildi. Atina, 80 A-7 ve F-4 jeti, bir güdümlü roketli destroyer, 671 M-60 tankı alınca, Türkiye geri kalmadı. Ankara'nın 28 AH-1 helikopteri, 822 M-60 tankı ve 72 obüs talebi işlem gördü.

İstatistikler, dünya çapındaki

"Helikopterleri de kapsayan ABD askeri ekipmanlarının, Türkiye'nin güneydoğusundaki sivillere karşı saldırılarda kullanıldığı" ibaresini içeriyor. W a s - h i n g -

ton'daki TC Büyükelçisi Namık Tan ise "ABD'den aldığımız silahların birçoğu, bu operas-

yonlara uygun değildir" diyor. Skorsky, Apache, Cobra

vb. helikopterleri çok çabuk unutan Tan, daha da kuyrukluşundan "Rusya gibi ülkelerden aldığımız silahlarla operasyon yapıyoruz" balonunu şişiriyor.

Emperyalistlerin korkunç silah ticaretlerini iyi göstermeye çalışan "bilimsel" dernekler de var. Örneğin **Aerospace Industries Association** (Bu, silah üreten şirketlerin güdümündeki bir dernek), şu iğrenç propagandayı yapıyor: "Küçük silahlar, daha öldürücüdür. Çöl Fırtınası hareketi sırasında, bir milyon ağır silahlı askerden ziyade, Ruahda'da küçük silahlar ve bıçaklarla daha çok insan öldürüldü."

Yeni bir yıla, özellikle ABD emperyalistlerinin ve onun yanı sıra Alman, Rus, Fransız ve İngiliz emperyalistlerinin milyonlarca insanı imha edecek silahlarının gölgesinde giriyoruz. Bu silahlar, bu yıl Balkanlarda, Afrika'da, Latin Amerika'da, Asya'da çok can aldı. Ve emperyalizm, yeryüzünden silinene dek daha da alacak.

ABD'den silah alımında İlk On (1990-93, milyar dolar)

1. Suudi Arabistan 30.4
2. Tayvan 7.8
3. Mısır 4.4
4. Kuveyt 3.8
5. Güney Kore 3.7
6. Japonya 3.6
7. Türkiye 3.3
8. Yunanistan 2.8
9. Finlandiya 2.4
10. İsviçre 1.8

BM'de Irak kavgası

Dış Haberler Servisi- Fransa, Çin ve Rusya, Irak'a uygulanan petrol ambargosu uygulamasının kaldırılmasını istedi. Rusya'nın BM Büyükelçisi **Sergei Lavrov**, "Irak, BM tarafından hazırlanan silah denetim programına uyarıya, ilkbaharda petrol ambargosunun kaldırılması için girişimlerde bulunacağız" dedi. Özellikle, Fransa ile Rusya'nın Irak'ta milyonlarca dolar alacağı bulunuyor. Fransa ve Rusya, ambargonun kalkmasıyla, bu borçların ödeneceğine dair hesaplar yapıyorlar.

Kuzey Kore vurdu

Dış Haberler Servisi- Kuzey Kore ile Güney Kore arasındaki yasak bölgeye, casusluk amacıyla giren bir ABD helikopteri, Kuzey Kore tarafından vurularak düşürüldü. Olay sonucu, helikopterlerin iki pilotundan biri öldü. Kuzey Kore, pilotu geri vermeme için "Helikopter düşürülmüştür." şeklinde ve dolaylı olarak "sağ kurtulan yok" açıklaması yaparken; ABD helikopterlerin silah zoruyla indirildiğini açıklamıştı. ABD'li sağ kalan pilotun iadesi için yapılan görüşmeler sonuçsuz kalırken, Kuzey Kore casus pilotun bilgisi almayı tasarlıyor.

Vergi dairesine bomba

Dış Haberler Servisi- Yunanistan'da, 17 kasım örgütünün sonra adından söz ettiren **Devrimci Halk Mücadelesi (ELA)** örgütü, 22 aralık akşamı Pire'deki bir vergi dairesine bombalı saldırı düzenledi. Olay, şöyle gelişti: Bir ELA militanı, **Elefrotropia** gazetesine telefon ederek, **Kolokotroni Caddesi**'nde bulunan vergi dairesine bomba yerleştirdiklerini ve bu bombanın saat 21:35'te patlayacağını bildirdi. Belirtilen saatte patlayan bomba, vergi dairesini moloz yığınına dönüştürdü.

Ordu'da karışıklık

Dış Haberler Servisi- Rusya Kara Kuvvetleri Komutan Yardımcısı **General Eduard Vorobiyov**, Çeçenya'daki operasyonu yönetmeyi reddederek istifa etti. Rusya parlamentosu Savunma Komitesi Başkanı **Sergey Yuşenkov**'un yaptığı açıklamada, Vorobiyov'un istifasının bir üst makam tarafından kabul edilmediğini açıkladı. Vorobiyov'a, gerilla mücadelesi veren grupları silahsızlandırma emri verilmişti. Bu arada, Rusya Savunma Bakanı **Pavel Graçov**'un Çeçenya işgalini yöneten üç üst düzey komutanı uzaklaştırdığı iddia edildi. Kuzey Kafkasya Askeri Bölge Komutanı **Alexey Mityukhin**, birinci yardımcısı **Vladimir Çirindin** ve Kuzey Kafkasya Askeri Dairesi Kurmay Başkanı **General Vladimir Potapov**'un uzaklaştırıldığı haberi, Graçov'un sözcüsü tarafından yalanlandı.

Birleşik Arap Emirlikleri'nin Dubai kenti. Alıcılar 25 milyon dolarlık Apache helikopterine bakıyorlar.

PKP yanıt verdi

Dış Haberler Servisi- Peru Komünist Partisi, Peru Devlet Başkanı Fujimori'nin "silahlarınızı bırakın, af çıkarayım" çağrısına yanıt verdi. Ülkenin kuzeydoğusundaki kırsal alanda, devriye gezen askerlere pusu atan PKP önderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu gerillaları, devlet güçlerinden 14'ünü öldürdüler. Bunlardan 6 kişinin, "Rondero" denilen korucular olduğu bildirildi. Fujimori, son günlerde, tutsak bulunan gerilla önderlerinin barış çağrısını yaptığı safsatasını yayıyordu.

10 bin kişiye yasak

Dış Haberler Servisi- İsrail Din İşleri Bakanlığı, 10 bin kişinin evlenmesini yasakladı. İsrail radyosunun verdiği habere göre, listedeki 3 bin kişinin "gayri meşru çocuk" olduğu için evlenemeyeceğine karar verdi. Bu arada, listede adı bulunanlara bildirim yapılmadığı, bu kişilerin evlenmek için başvurdukları sırada yasağı öğrendikleri bildirildi. Yahudi dinine göre evli bir kadının evlilik dışı çocuğu "gayri meşru" sayılıyor. İsrail'de, yaklaşık 10 kuşaktan beri, "gayri meşru" çocuklar bir Yahudi ile evlenemiyor.

Bahreyn'de isyan

Dış Haberler Servisi- Bahreyn'de, Şii göstericiler ile polis arasında çıkan çatışmalar sonucu, 1600 kişi tutuklandı. Olayın hemen ardından, 20 Aralık günü birçok cezaevinde ayaklanmalar başladı. Bahreyn yönetimi, ayaklanmayı bastırmak için şiddet kullanıyor. Bu olaylar üzerine hükümet tarafından yasa dışı ilan edilen Bahreyn'in Kurtuluşu İçin İslami Cephe adlı örgütün Genel Sekteri Muhammed Ali El Mahfuz, halka, "Sizi Bahreyn'de demokrasiye geçilip, parlamento açılana kadar mücadeleye çağırıyorum" dedi. Mahfuz, Bahreyn'in günündeki Jo hapishanesinin de bir mezbahayı andırıldığını ve duvarların kan lekeleriyle dolu olduğunu ifade etti.

"Kürt meslektaş"

Dış Haberler Servisi- 19 Aralık akşamı yapılan Avrupa Birliği toplantısı sırasında, Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, TC Dışişleri Bakanı Murat Karayalçın'a "Kürt meslektaşım" dedi. Brüksel'deki toplantılar sürerken, ertesi gün yurtsever Kürtler bir gösteri yaptılar. Bu arada eski DEP Genel Başkanı Yaşar Kaya başkanlığındaki bir heyet, Kinkel'in yardımcısıyla görüştü.

Öğrenciler yürüdü

Dış Haberler Servisi- Yunanistan'ın başkenti Atina'da, eğitim sisteminde değişiklik isteyen lise ve üniversite öğrencileri yürüyüş yaptı. Parlamento binası önüne doğru yürüyüş yapan öğrenciler, biri polis diğeri Çevre Bakanlığı'na ait olan iki otomobili yaktılar. Öğrenciler, etraftaki lüks dükkanları yağmalarken, polis, gösteriyi dağıtmak için gözyaşartıcı bomba kullandı. Bu arada, bir grup öğrenci de, Teknik Üniversite binasını işgal etti.

Meksika

Yine köylü isyanı, yine Zapatistalar!

Dış Haberler Servisi- Zapatistaların, 65 yıldır iktidar tekeline koruyan Kurumsal Devrim Partisi (PRI) ile çelişkileri, yeni bir patlamaya sonuçlandı. PRI adayı Ernesto Zedillo'nun, Meksika Devlet Başkanı olarak hileli bir seçimle işbaşına gelmesinden sonra, Zapatistaların karşı çıkmasına rağmen 8 Aralıkta, Edvardo Robledo Rincon'u valiliğe atadı. Bunun üzerine, EZLN (Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu) lideri Kumandan Marcos, hükümeti şöyle uyardı: "Demokrasiye giden barış kapısını kapatırsanız, savaşa giden ağır kapıyı açmış olursunuz." Fakat, tarihi yolsuzluklar, köylü katliamları ve sahtekarlıklarla dolu PRI, 11 Aralıkta Chiapas bölgesini, özellikle de EZLN'nin üssü olan Lacandon Yağmur Ormanları'nı kuşatma altına aldı. Zaten, bu yılın başındaki köylü ayaklanmasıyla beraber Meksika ordusunun beşte biri, yani 12 bin asker bölgedeydi.

19 Aralık günü, çevreyi kuşatan ordu birliklerinin arkasına sessizce sızan binlerce gerilla, sabaha dek yürüyor ve 38 kasabayı işgal ediyordu. Geçen yılbaşı akşamındaki işgal hareketine çok benzer bir tarzda hareket eden gerillalar, anayolları, yine kütükler ve kayalarla kapatarak ulaşımı felç ettiler.

"TOPRAK İSTİYORUZ!"

Çok sessiz bir biçimde Chiapas'ın çeşitli kasabalarına dağılan Zapatistalar, barikatlar kurdular. Barikatlarda "Zapatista Topraklarına Hoşgeldiniz" yazılı pankartlarla bekleyen gerillalar, binlerce köylünün "Toprak İstiyoruz!" sloganına, eylemleriyle sözcülük ediyordu.

Kumandan Marcos, dikkatliydi. Lacandon Ormanları'ndaki karargahında bir basın toplantısı düzenleyerek, dünyaya şöyle sesleniyordu: "Binlerce gerillamız, ordu denetimindeki topraklara el koymuştur. Herhangi bir direnişle karşılaşmadık. Birliklerimiz, silahlı çatışmayı önlemek için düşman mevzilerinden gizlice geçti. Ateşkesi ihlal etmedik."

Tabii, Chiapash devlet yetkilileri de dikkatliydi. Bölgedeki 8 anayasa, Zapatistaların barikatlar kurdu-

19 Aralık günü, çevreyi kuşatan ordu birliklerinin arkasına sessizce sızan binlerce gerilla, sabaha dek yürüdü ve 38 kasabayı işgal etti.

ğu doğrulanıyordu ister istemez. Basının "Peki bu barikatları kim kurdu?" sorusuna ise, kaçamaklıca "köylüler tabii" yanıtı veriliyordu. İçişleri Bakanı Eraclia Zepeda ise, Zapatistaların "barışçı bir eylem" içinde olduklarını vurguluyor. "Zapatistalar askeri olmaktan çok siyasi nedenlerle hareket ediyorlar" diyor.

SİLAHLARA DİKKAT!

İçişleri Bakanı Eraclia Zepeda'nın "barışçı bir eylem" nitelemesi, aslında kaygısından kaynaklanıyor. Yani Zepeda, aslında bir temennide bulunuyor ve EZLN'nin silahlı eylemlere girmemesini istiyor. Zapatistaların savaşımının "siyasi nedenlere dayanıp askeri ol-

maması" ise, Zepeda'nın uydurması. PRI, EZLN'nin binlerce gerilla ve köylü desteği olduğunu reddederken, sürekli "650 kişiler" açıklaması yapıyor ve bu silahlı köylü isyanını, bir sendikal eylem derekesine düşürüyor.

Yalnız, EZLN'nin, devrimci değil ama reformist olduğu da kesin. Örneğin, geçtiğimiz haftalarda Devlet Başkanı Ernesto Zedillo, "nihai barış görüşmeleri için, mecliste çok partili komisyon oluşturulması"ni önermişti. Bunu reddeden Zapatistalar, Chiapas valisinin değiştirilmesini istiyorlar. Ateşkesi sağlayan komisyonun başkanı Piskopos Samuel Ruiz'i de, barış komisyonu kurması için destekliyorlar. Yani EZLN, sadece

Chiapas'ı düşünüyor. Beyaz orduyu adım adım yok ederek üsler kurmayı düşünüyor. Diplomasiye bel bağlıyor.

Geçtiğimiz yılbaşındaki Zapatista ayaklanması, başkent Mexico City'de de yankı yaratmıştı. Uluslararası kamuoyunun da desteğini alan EZLN, kıyasıya bir imhayla yüzyüze gelmişti. Çünkü PRI, dökülecek kanın köylüleri radikal-leştirmesinden ve bunun kamuoyuna yansımalarından çekiniyordu. Fakat buna rağmen ordu, gizli kapaklı kitlesel katliamlara girişti.

Önümüzdeki günlerde, EZLN, eğer "iktidar namlunun ucunda" şiarını esas almazsa büyük ve kanlı sendirme hareketleriyle karşılaşabilir.

Emiliano Zapata

Zapatistalar, adlarını ünlü köylü devrimcisi Emiliano Zapata'dan esinlenerek almışlar. Peki kim bu Emiliano Zapata?

Emiliano, 18 yaşındayken ilk isyan eylemini gerçekleştirdi. Köylülerin topraklarına el koyan bir toprak ağasına karşı girişilen protesto eylemine katılmış, köylülerle beraber yürümüşü. Tutuklandı. Affedildikten sonra aynı tip eylemlere katılınca, yakalanarak askere gönderildi. 6 ay sonra, askerlik dönüşü Köy Savunma Kurulu'nun başına getirildi. Köylülerin kurduğu bu örgüt adına toprak ağalarıyla görüşerek sonuç almaya çalıştı. Böyle olmayacağını anlayanca da, topladığı köylülerle beraber toprak işgallerine başladı. Daha sonra, Meksika diktatörü Porfirio Diaz'a karşı savaşan Fransisco Modero'nun saflarına katıldı. Mart 1911'de Cautla kentini ele geçiriyor ve başkent Mexico'ya giden karayolunu kapatıyordu. Bir hafta sonra, Diaz kaçtı. Zapata da, 5 bin gerillaıyla Morelos eyaletinin merkezine girdi.

Zapata, Modero ile anlaşamadı. Çünkü orada köylü devrimini istiyor, Modero ise yeni başkanla uzlaşmaya çalışıyordu. Bunun üzerine Zapata bir toprak da-

Zapata, 1919

ğılımı programı hazırladı. Buna göre, toprağa zorla el konulmalıydı. "Toprak ve Özgürlük" sloganıyla, gerilla mücadelesi ve ona eşlik eden geniş ölçüde toprak dağıtımını başlattı. İşte bu sırada ilkin onun gerillaları Zapatista adını aldılar.

Zapata, daha sonra bir başka devrimci önder Pancho Villa ile birleşecek ve diktatörlerle savaşacaktır. Tuzağa düşürülerek öldürülen Zapata, her zaman bir halk kahramanı olarak anıldı.

